PG 683
.M5
Copy 1

Z Kmik M Hattaly. 1847.

1 xl. str.

THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

Class PG 683
Book .M5

Posouzení od Šafaříka vyšlo v Čas. č. Mus. 1845. III, 505.

RADICES

LINGUAE SLOVENICAE

VETERIS DIALECTI.

SCRIPSIT

FRANCISCUS MIKLOSICH,

PHIL. ET JUR. DOCTOR.

LIPSIAE,

IN LIBRARIA WEIDMANNIA.

MDCCCXLV.

PG 683
.M5

Συναγάγετε τὲ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μί τι ἀπόληται.

Съберѣте избꙑтъкꙑ оукроухъ, да не погꙑбнеть ні чьтоже.

***Joan.* 6. 12.**

53839
104

b.m. - Oct. 29,10

Libri, quibus ad conscribendum hoc opusculum usi sumus, si genus linguae spectatur, apte dividuntur in bulgaricos, serbicos et russicos. Praecipui sunt sequentes:

A. Libri bulgarici:

I. Codex continens fragmenta homiliarum, litteris glagoliticis, Comitis Paridis Cloz, Tridenti. Edidit Bartholomaeus Kopitar: Glagolita Clozianus. Vindobonae. 1836. — Gl. cl.

II. Codex assemanianus, continens lectiones evangelicas, litteris glagoliticis, bibliothecae vaticanae. Vide Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 105. in descriptione codicum et Kopitar. Hesych. glossogr. 39. — Cod. assem.

III Codex ostromirianus, continens lectiones evangelicas, litteris cyrillicis, bibliothecae caesareae Petropoli. Edidit Alexander Vostokov. Petropoli. 1844. — Cod. ostrom.

IV. Codex continens psalmos cum expositione S. Athanasii, litteris glagoliticis, bibliothecae Canonicorum S. Augustini ad S. Salvatorem, Bononiae. Vide Dobr

Institutt. 686. et Kopitar. Hesych. glossogr. 34. — Cod. bonon.

V. Codex continens vitas sanctorum et quasdam homilias, litteris cyrillicis, a Kopitario transscriptus. — Cod. bulg. Kop.

VI. Codex continens Compendium chronicum Constantini Manassis, litteris cyrillicis, bibliothecae vaticanae. Vide Asseman. Kalend. eccles. univ. V. 203. Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 102. in descriptione codicum. Šaffar. in Časopis museum českého. 1837. 364. et Kopitar. Hesych. glossogr. 44. — Bell. troj.

VII. Codex continens quatuor evangelia, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

VIII. Codex continens Acta Apostolorum et Epistolas, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

IX. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Jassiis 1680, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. Jass.

B. Libri Serbici:

X. Codex continens quatuor Evangelia, litteris cyrillicis, Bartholomaei Kopitar. — Cod. Serb.

XI. Codex continens Chronica Georgii Monachi, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Georg. Mon.

XV. Breviarium, litteris glagoliticis, editum Venetiis 1561 a Nicolao Brozich, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. glag. venet.

XII. Octoëchus, litteris cyrillicis, typis exscriptus Ceti-

niae 1494, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Oct.

XIII. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis 1520, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. venet.

XVI. Menaeum in dies festos, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis 1538, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Men. Venet.

C. Libri russici:

XVI. Codex continens praeter canones anastasimos aliasque odas octoëchi etiam lectiones ex evangeliis et apostolo, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. Hankenst.

XVII. Biblia edita Ostrogii 1581. — Bibl. ostrog.

XVIII. Biblia edita Petropoli 1816. — Bibl. vulg.

Vindobonae Cal. Decemb. 1844.

F. Miklosich.

Corrigenda.

P. 2. l. 34. pro блзньць lege близньць. p. 4. l. 32. pro оврощити lege оброщити. p. 6. l. 2. pro боуиѥсловиѥ lege боуѥсловиѥ. p. 8. l. 13. pro оветъшати lege обетъшати. p. 14. l. 15. pro бѣтвь lege вѣтвь. p. 15. l. 7. pro съвѣгъ lege съвѣтъ. p. 50. l. 3. pro миль lege милъ. p. 64. l. 35. pro плюѫ lege плюѭ. p. 66. l. 34. pro ἔγκιος lege ἔγκυος. p. 67. l. 32. pro првьство lege прьвьство. p. 68. l. 32. pro нрѣзъ lege прѣзъ. p. 68. l. 34. pro опрѣсьникъ lege опрѣсьнък. p. 70. l. 1. pro оврокъ lege оброкъ. p. 76. l. 5. pro ръıв - lege ръıв - а. p. 88. l. 15. pro стьгио lege стьгно. p. 91. l. 26. pro осѣтовати lege осѣтовати. p. 94. l. 20. тла adde significationem ἔδαφος pavimentum. p. 95. l. 12. pro πυγμῄ lege πυγμῇ. p. 98. l. 10. pro поткити lege потчити. p. 100. l. 22. pro въıкнѫти lege въıкнѫти.

Я δέ vero. а-ще εἰ si. cf. ѥще. — Scr. a. thema pronom. tertiae pers.

аб-ие παραχρῆμα illico. Luc. 1. 64, 22. 60.

агн-ьць ἀμνός agnus. gl. cl. 850. Luc. 10. 3. Scribitur etiam ꙗгньць. gl. cl. 324.

азъ ἐγώ ego. Teste Alex. in libris antiquis ꙗзъ uti hodiedum in dial. neoslov. in prov. ruth. jasko et in psalt. pol. sec. XIV. 108. 4. lit. aš. — Scr. ah-am a rad. ah loqui, ergo: ego, locutor. Lassen.

алък-ати πεινᾶν esurire. Matth. 5. 6. алъча πεῖνα fames. Georg. Mon. Monum. Frising. II. 44. 45. lasna (лачьна esurientem) III. 35. u lacomztue (въ лакомьствѣ avaritia). Neosl. lačen, lakomen. Lus. sup. lačnosć sitis. — Ser. lak gustare.

ашютъ μάτην frustra. gl. cl. 6. boh. gešit. pol. jeszutność in psalt. sec. XIV. 77. 37.

ба-обавати ἐπᾴδειν incantare. Psal. 57. 6. обаꙗние τὸ ἐπᾴδειν incantatio. Jerem. 8. 17. Sir. 34. 5. Neosl. bajanje. idem. баснь μῦθος fabula. 1 Tim. 1. 4. балии ἐπῳδός incantator, ἰατρός medicus. gl. cl. 200. Monum. Frising. II. 91. bali. бальство φάρμακον medicina. gl. cl. 200. Monum. Frising. II. 92. balouvanige (балованиѥ medela). — Scr. bhâ apparere, lat. fari, gr. φάναι.

баб-а μάμμα avia. 2. Tim. 1. 5. Lit. boba.

баг-ръ πορφύρα purpura. Isai. 1. 18. багрѣнъ πορφυροῦς purpureus. Joan. 19. 2. багрѣница πορφύρα purpura. Luc. 16. 19. Codd. serb. et bulg. per-ѣнъ., Cod. ostrom. et edit. ostrog. per-ѧнъ, Oct. f. 210. per-енъ. — Scr. bhadž coquere. cf. прѣпрѫда.

бан-ꙗ λουτρόν balneum. Ephes. 5. 6. Tit. 3. 5. Cf. lat. med. banna.

бедр-а *μηρός* femur. Ps. 44. 4. Etiam Georg. Mon. est fem. въ бедроу (бедрѫ) проводенъ. At in psalt. Jass. est gen. neutr. по бедрѣ твоюмь. In dial. neosl. est gen. fem. uti in boh. olim erat.

безъ *ἄνευ* sine. Cum gen. Cf. lit. be. — Scr. bah-is extra.

бес-ѣда *ῥῆμα* verbum. Marc. 14. 70. Dobr. Institutt. 297 e praecedenti et сѣдѣти compositum suspicatur; nobis a scr. bhas (cf. bhâ) derivandum videtur.

би-ти *τύπτειν* percutere. Luc. 22. 63, 64. Nota formam бьеть gl. cl. 822. бичь *φραγέλλιον* flagellum. Joan. 2. 15. подъбои *ζαθμά* libra. Georg. Mon. разбоиникъ *λῃστής* praedo. Matth. 21. 13.

бид-обидѣти *ἀδικεῖν* injuria afficere. gl cl. 93. Matth. 20. 13. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet обидиѫ-обида *ἀδίκημα*. injuria. Luc. 6. 28. бѣда *ἀνάγκη* necessitas. Luc. 21. 23. бѣдити *ἀναγκάζειν* cogere. gl. cl. 368. *ἐρωτᾶν* interrogare. Cod. bulg. 1 Thess. 4. 1. побѣда *νίκη* victoria. gl. cl. 615. Matth. 12. 20. — Scr. bhid findere bhêda divisio.

бил-обилие *πιότης* pinguedo, *ἀθρότης* abundantia. 2 Cor. 8. 20. бѣлъ *λευκός* albus. Matth. 5. 36. Lit. baltas. cf. etiam gr. *λιπαρός* pinguis, nitidus, largus et neosl. zabéliti. бѣлѣгъ *σύμβολον* signum. Georg. Mon.

бисеръ et-съръ *μαργαρίτης*. margarita gl. cl. 940. Matth. 7. 6. Vostokovio бисьръ scribendum videtur. бисерие 1. Tim. 2. 9. Dobr. Institutt. peregrinum esse judicat.

благъ *ἀγαθός* bonus. Luc. 11. 13. блаженъ *μακάριος* beatus. gl. cl. 20. благодать *χάρις* gratia. благословити *εὐλογεῖν* benedicere.

блазн-ити *σκανδαλίζειν* scandalum praebere. Matth. 13. 57. Neosl. blazniti, blazen f.

близъ *πλησίον* prope. Matth. 24. 32. ближьнь *ὁ πλησίον* proximus. близокъ affinis.

блазн-ьци *δίδυμοι* gemelli. Joan. 20. 24.

блист-ати *ἀστράπτειν* fulgurare. Luc. 9. 29. блистѣти *σίλβειν* nitere. Cod. serb. Luc. 24. 4. Marc. 9. 3. блъснѫти.

idem. Psal. 143. 6. блисцати сѧ ἀστράπτειν fulgurare. Cod. ostrom. Luc. 9. 29. блисцаниѥ ἀστραπή fulgur. gl. cl. 821. блескъ αὐγή splendor. блещати et cod. ostrom. Luc. 24. 4 et Oct. f. 13. блыщати сѧ αὐγάζειν splendere. Huc trahe лыщаниѥ χλωρότης pallor. Psal. ven. 67. 14. cf. neosl. blisk et lesk et pol. błyskać et łyskać się.

блъх-а ψύλλος pulex. 1 Reg. 24. 15. Lit. blussa.

блѣдъ χλωρός pallidus. Apoc. 6. 8.

блю-ѭ блѣвати ἐμεῖν vomere. Isai. 19. 14.

блюд-ж блюсти φυλάττειν custodire. 2 Petr. 3. 7.

блюд-о παροψίς patina. Matth. 14. 8. Lus. sup. blido est mensa. cf. goth. biuds discus et lit. bludas.

блѧд-ж блѧсти φλυαρεῖν nugari. Georg. Mon. блѧдь ψεῦδος mendacium. Georg. Mon. блѧди plur. f. λῆρος nugae. Luc. 24. 11. male Dobr. Institutt. 114 et Kop. gloss. блѧдꙗ. блѧдословиѥ φλυαρία nugae. Georg. Mon. блѧдивъ φλύαρος nugax. Act. 17. 18. 1 Tim. 5. 13. Hebr. 12. 26. Georg. Mon. Neosl. bledem blesti. блѧдити πλανᾶσθαι errare. gl. cl. 14. Matth. 22. 29. πορνεύειν scortari. cf. russ. bljadj meretrix. блѧдьно ἀσώτως luxuriose. cf. goth. blinds.

бо γάρ enim. Matth. 25. 3.

бобъ κύαμος faba. 2 Reg. 17. 28.

богъ θεός deus. богатъ πλούσιος dives. gl. cl. 920. богатѣти πλουτεῖν divitem esse. оубогъ πτωχός pauper. Marc. 12. 41. lit. ubbagis. — Scr. bhagas venerabilis. Baga in inscript. persep. deum significare docet Lassen in Zeitschrift f. Kunde des Morgenlandes. III. 445. Scr. dêva est deus, at zend. daêva mauvais génie. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna 8. Etiam a slavis div in malam partem sumitur, divove serbis sunt gigantes.

бод-ж бости νύττειν pungere. Jerem. 50. 11. — Scr. badh interficere.

бои-боꙗти сѧ φοβεῖσθαι timere. Luc. 1. 13, 2. 10. боꙗзнь φόβος timor. Lit. bijotis. — Scr. bhî.

бокъ πλευρόν latus. Jez. 4. 4. — Scr. bak flectere.

болѣти *ὠδίνειν* doloribus cruciari. Matth. 10. 8. болѣнъ *ἀσθενής* debilis. болѣзнь *νόσος* morbus. Matth. 8. 17.

бол-ии *μείζων* major. Marc. 9. 34. gl. cl. 445. больми *μᾶλλον* magis. болиринъ *ἄρχων* princeps. — Scr. bala-vis.

босъ *ἀνυπόδητος* non calceatus. Isai. 20. 2. Lit. bosas.

бот-разботѣти *παίνεσθαι* pinguescere. Psal. 64. 13.

бр-брати берж *συλλέγειν* colligere. Cum сѫ. брѣмя *φόρτος* onus. Matth. 23. 4. Scr. bhara. бракъ *γάμος* connubium. Matth. 25. 10. Luc. 12. 36. — Scr. bhr. ferre.

бр-ати борж *πολεμεῖν* pugnare. Oct. f. 203. брань *πόλεμος* bellum. gl. cl. 365. 369. Luc. 14. 31. бранити *πολεμεῖν* pugnare, *κωλύειν* impedire. Marc. 9. 39. възбранити *πολεμεῖν* puguare. Psal. venet. 34. 1. борити. idem, quae infinitivi forma saepius occurrit in libris cisdanubianis quam брати. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 32. Jac. 4. 2. Psalt. venet. 34. 1. Georg. Mon. обарати prosternere. Georg. Mon. Neosl. et croat. boriti se, ruth. boroty sja, lit. bartis litigare.

бр-книѥ *πηλός* lutum. Joan. 9. 6. gl. cl. 926. блато *ἕλος* palus. Isai. 33. 9. Georg. Mon. cf. злато брата. lit. bala.

брад-а *πώγων* barba. Psal. 132. 2. cf. lit. barzda.

бразд-а *αὖλαξ* sulcus. Psal. 64. 11. Oct. f. 163.

братъ *ἀδελφός* frater. Antiquiorem formam братръ habet gl. cl. 81. 477. 503; idem etiam братъ 108. 473. 500. Nota братиѣ f. fratres. — Scr. bhrâtr.

браш-кно *βρῶσις* edulium. gl. cl. 265. Matth. 14. 15. *ἀνάλωμα.* sumtus. Georg. Mon. Neosl. brašnja et brešno croat. serb. brašno et ruth. borošno farina.

бред-бродъ *διάβασις* vadum. Gen. 32. 22. Neosl. bredem bresti lit. bredu bristi.

бри-ти *ξυρᾶν* tondere. 1. Cor. 11. 6. бритва *ξυρόν* novacula.

броц-оброценъ *φοινικοῦς* puniceus. Isai. 1. 18. in Men. venet. оброщити *βάπτειν* tingere. Oct. f. 210. оброщение *βαφή* tinctura. Oct. f. 215. *λέπυρον* cortex. Cant. 4. 3. Neosl. brošč serb. brotj. boh. brotˇ.

брусъ-убрусъ *σουδάριον* sudarium. Luc. 19. 20. Joan.

11. 44. Ragus. et boh. ubrus, russ. obrus. cf. neosl. croat. et serb. brisati, veteribus бръıсати. Vide infra бръс —

бръвь ὀφρύς supercilium. Sir. 26. 11. cf. neosl. obrvi cum graeco. — Scr. bhrû.

бръзъ ταχύς velox. Georg. Mon. Male Kop. in gloss. бъръзъ penes бръзъ. бръзѣꙗ σύρτις syrtis. Cod. bulg. Act. 27. 17. cf. serb. brzica. Suffixum ѣꙗ etiam in верѣꙗ occurrit. Neosl. et croat. brž est fortassis; cf. gr. τάχα. — Scr. brash delabi.

бръзд-а κημός capistrum. Psal. 31. 9. φιμός camus. Isai. 37. 29. cf. gall. bride et lit. brizgilas.

бръниꙗ θῶραξ thorax. Ephes. 6. 14. 1 Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. brně E vet. germ. brunja.

бръв-но δοκός trabs. Matth. 7. 5. Minus bene cod. ostrom. бьрьвьно. cf. neosl. brv et bruno, croat. et serb. brvno ruth. berevno.

бръс-обръснѫти ξυρᾶν tondere. Sic edit. ostrog. Jerem. 48. 37. Mich. 1. 16. Etymon videtur esse броус in оу-броусъ: uti enim a доухъ-дъıхати et дъхнѫти derivantur, sic a броус-бръıсати et бръснѫти descendere possunt. Slavus interpres chronici Georgii Monachi vocem graecam ἀπόχρη (sufficit) per отъбръıсати reddidit, ἀπόχρη cum χρᾶν (radere) confundens.

брѣгъ ὄχθη ripa. Marc. 8. 32. — Scr. bhandž pro bhrandž frangere: est ergo брѣгъ graecum ῥηγμίν. Benf. II. 14. cf. tamen E. Burnouf in Journal des Savants. 1833. 601. Note.

брѣг-ѫ брѣщи, не — ἀμελεῖν non curare. Marc. 7. 27. не брѣзи ἄφες sine. Cod. serb. ibidem. Ruth. berehty. — cf. scr. bhrâdž lucere.

брѧк-брѧцаниѥ βόμβος strepitus. gl. cl. 51. neosl. brnéti brenk. boh. břenčeti. pol. brzęk.

боуд-ити ἐγείρειν excitare. Cum възъ Matth. 8. 25. бъдѣти ἐγρηγορέναι vigilare. Matth. 25. 13. Luc. 2. 8. бъдръ πρόθυμος alacer. Matth. 26. 41. Lit. budrus vigil. възбънѫти ἐγείρεσθαι excitari. Lit. pabundu expergefio. — Scr. budh expergefacere.

БОУИ *μωρός* insipidus. Matth. 25. 3, 8. ОБОУѢТИ *μωραίνεσθαι* infatuari. Luc. 14.34. БОУИКСЛОВИЄ *μωρολογία* ineptiae. РАЗБОУѢТИ *θρασύνεσθαι* audacem fieri. Georg. Mon. БОУКСТЬ *ἀλαζονεία* arrogantia. Georg. Mon. cf. serb. bujati pol. bujać lit. buinus.

БОУК-ЪІ *γράμμα* littera, *βιβλίον* liber. Georg. Mon. БОУКВА СЛОНОВА *πυξίον ἐλεφάντινον* pyxis eburnea. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. cf. goth. bôka neosl. bukve.

БОУК-БОУЧАТИ *μυκᾶσθαι* mugire. Georg. Mon. Neosl. bukati et bučati. ЪЗІКЪ *ταῦρος* taurus. ibidem. ЬЧЕЛА *μέλισσα* apis. Cod. ostrom. Luc. 24. 42.

БОУР-А *καταιγίς* proeella. Cod. ostrom. БОУРА. Luc. 8. 23. Croat. etiam est bura.

ЪЗІ-ТИ *εἶναι* esse. ЪЗІВАТИ idem. ИЗЪЗІТИ *περισσεύειν* superesse. Matth. 13. 12. ИЗЪЗІТЪКЪ *περίσσευμα* reliquiae. Matth. 14. 20. ЗАБЪЗІТИ *λανθάνεσθαι* oblivisci. gl. cl. 306. ЪЗІЛЬ *βοτάνη* herba. Cod. bulg. Hebr. 6. 7. ПРОБЛАВИТИ *παρατείνειν* obtendere. Psal. 35. 11. ИЗБЛАВИТИ *ἐλευθεροῦν* liberare. Nota imperf. Ѣ̀ХЪ et fut. ЪЖДЖ. lit. buti. — Scr. bhû fieri.

ЪЗІСТ-РЪ *ταχύς* citus. Jerem. 4. 13. Joël 3. 4. Oct. f. 212. ЪЗІСТРИНА *ῥεῖθρον*. flumen. Oct. f. 222. Georg. Mon. A БОУДИТИ videtur derivandum esse: ЪЗІС-Т-РЪ. cf. ПРЖДЬНЪ a ПРЖД. —

Ѣ̀Г-Ж Ѣ̀ЦИ *φεύγειν* fugere. Praesens a Ѣ̀ЖАТИ usitatius est: Ѣ̀ЖЖ Ѣ̀ЖИШИ. Joan. 1. 13. Ѣ̀ГАТИ idem. Matth. 10. 23. Ѣ̀ГАЛЬЦЬ *προσφυγών* transfuga. Georg. Mon. Ѣ̀ГЪСТВО *φυγή* fuga. Psalt. venet. 141. 4. nos potius Ѣ̀ЖЬСТВО expectassemus. Lit. bĕgti.—Scr. bhudž flectere.

Ѣ̀СЪ *δαίμων* daemon. Matth. 6. 2. Marc. 16. 17. Ѣ̀СЬНЪ *δαιμονιζόμενος* daemoniacus. Matth. 8. 28. Ѣ̀СЬНОВАТИ СѪ *δαιμονίζεσθαι* a daemone agitari. Lit. bĕsas. — A scr. bhî timere, unde etiam goth. fijands, vel a bhâs lucere. cf. ДИВ. —

ВА-СНЬ *δῆθεν* sciliet, *εἰκός* aequum, verisimile. Georg. Mon. Russus pro ВАСНЬ voce sibi ignota posuit ПРЖМЬ.

Unde Dobr. Institutt. 290. habeat васнь simultas ignoramus. — Nobis videtur descendere a scr. vâ flare, ita ut vera significatio sit: vox. cf. сирѣчь.

ва-ити *γλύφειν* sculpere. Deut. 4. 16. Georg. Mon. изваяниѫ образъ *ἀνδριάς* statua. Georg. Mon.

вад-ити *κατηγορεῖν* reprehendere. Joan. 8. 10. Luc. 23. 2. Construitur cum на et accus. навадити *προβιβάζειν* impellere. Matth. 14. 8. Huc trahimus свада *ἔρις* contentio. Bell. troj. свадливъ *φιλόνεικος* contentiosus. ibidem. Neosl. et serb. svaditi ruth. vadyty boh. waditi pol. zwada. — Scr. vad loqui, cum praepos. vi disputare.

вап-поваплити et - пити *κονιᾶν* calce obducere. Matth. 23. 27. Act. 23. 3.

вар-ити *προάγειν* praecedere, *προφθάνειν* antevertere. Matth. 14. 12. Matth. 6. 45. Saff. Starož. 18. 7. a goth farjan derivavit. Habes in bell. troj. прѣварити fraudare. Serb. varati.

вдов-а *χήρα* vidua. Luc. 2. 37. вдовица. idem. Cod. ostrom. ubi вздо-. — Scr. vidhavâ i. e. sine conjuge. Vide Benf. 2. 273.

вдодъ *ἔποψ* upupa. Deut. 14. 17. Zach. 5. 9. Neosl. vdeb. croat. deb.

вед-ж вести *ἄγειν* ducere. Matth. 10. 18. Act. 8. 32. водити. idem. Matth. 15. 14. вождь *ὁδηγός* dux. Matth. 15. 15. Lit. vedu vesti. — cf. scr. vi-vadha via. Benf. 1. 356.

вед-ро *εὐδία* serenitas. Matth. 16. 2. Boh. est aestus. — Fortasse a Scr. idh urere unde vidhra serenus.

вез-ж вести *ἄγειν* vehere. весло *κώπη* remus. Jez. 27. 6. Lit. važoti. — Scr. vah vehere.

вел-ии *μέγας* magnus. Luc. 2. 9. Nota велье gl. cl. 139. 156. вельми *σφοδρῶς* valde. вельможа *μεγιστᾶνες* primates Sir. 38. 3. вельлѣпота *μεγαλοπρέπεια* magnificentia великъ *μέγας* magnus. величити *μεγαλύνειν* extollere. величати idem. cf. волии.

ВЕЛБѢДЪ *καμηλος* camelus. Matth. 19. 24. Luc. 18. 25. Georg. Mon. Male Kop. gloss. ВЕЛЬБѢДЪ. ВЕЛБѢЖДЬ *καμήλου* cameli. Lit. verbludas A goth. ulbandus quod a gr. *ἐλέφας*.

ВЕП-РЪ *ὗς* aper. Ps. 79. 13. Oct. f. 215. Georg. Mon. — Scr. vap. semen spargere.

ВЕС-ЕЛЪ *φαιδρός* hilaris. gl. cl. 749. 750. ВЕСЕЛИЕ *ἀγαλλίασις* laetitia. Luc. 1. 14. — Scr. vas amare, vasna bonus.

ВЕС-НА *ἔαρ* ver. Oct. f. 221. Psal. venet. 73. 17. habet ВѢСНА, minus bene. cf. lit. vasara aestas. — Scr. vas amare, vasanta ver.

ВЕТ-ХЪ *παλαιός* vetus. gl. cl. 354. 838. Matth. 9. 16. ОВЕТХѢШАТИ *παλαιοῦσθαι* veterascere. cf. lat. vetus et gr. *ἔτος*. — Scr. para-vat anno superiore.

ВЕЩЬ *πρᾶγμα* res. ОБЩЬ *κοινός* communis. gl. cl. 103. Cod. bulg. Act. 2. 44. ОБЩЬНИКЪ *κοινωνός* particeps. gl. cl. 513. Cod. bulg. 1 Tim. 6. 18. cf. ВѢТЪ.

ВЕЧЕРЪ *ἑσπέρα* vespera, *ὄψε* sero. Marc. 13. 35. ВЧЕРА *χθές* heri. gl. cl. 816. ВЕЧЕРЯТИ *δειπνεῖν* coenare. Lit. vakaras vespera et vakar heri.

ВИ-ТИ *ἑλίσσειν* circumvolvere. Exod. 25. 11. ВИНО *οἶνος* vinum. Luc. 1. 15. Primitus fortasse vitis. cf. serb. pavitina. Lit. vynas. ВИНАРЬ *ἀμπελουργός* vinitor. ВИНОГРАДЪ *ἀμπελών* vinea СВИНЬЦЬ pro СЪВ — *μόλιβδος* plumbum. Jez. 22. 19. Lit. svinnas. cf. scr. vanga plumbum proprie: flexilis. ВѢНЬЦЬ *στέφανος* sertum. gl. cl. 675. ВИЛИЦА pl. *κρεάγρα* fuscina. Num. 4. 14. Jerem. 52. 18. — Scr. vê texere.

ВИ-НА *αἰτία* causa. gl. cl. 256. Matth. 19. 3. ОБИНЖТИ СА *ὑποσέλλεσθαι* se subducere. Hebr. 10. 38. Act. 20. 20. НЕ ОБИНЖТИ СА *παῤῥησιάζεσθαι* libere loqui. Psal. 93. 1. ОБИНОВАТИ СА. idem. gl. cl. 89. ПОБИНЖТИ СА *ὑποτάσσεσθαι* se subjicere. Jac. 4. 7. Psal. 61. 1. ПОБИНОВАТИ СА. idem. Luc. 2. 50. Rom. 8. 7. Psal. 143. 2. Etymon est ВИ-ТИ unde formae ин-жти immediate descendunt.

вид-ѣти *βλέπειν* videre. ненавидѣти *μισεῖν* odisse. Matth. 5. 44. cf. lit. pavidis invidia. вѣдѣти *γινώσκειν* intelligere. вѣмь et Luc. 13. 25. Marc. 14. 68. Joan. 9. 25. вѣдѣ prima pers. sing. praes. Eadem forma occurrit in Monum. Frising. I. 2. вѣдомъ *γνωξός* notus Psal. 75. 2. a non usitata infinitivi forma вѣсти derivandum est, unde etiam part. praes. act. вѣдзи, вѣджщь descendunt. вѣдокъ *ἐπιςήμων* gnarus. Georg. Mon. cf. neosl. svedok. вѣсть *φήμη* fama. Matth. 9. 26. свѣдѣтель *μάρτυς* testis. gl. cl. 717. свѣсть *συνείδησις* conscientia. Joan. 8. 9. невѣжда *ἰδιώτης* imperitus. Georg. Mon. невѣста *νύμφη* nova nupta. Matth. 10. 35. Luc. 12. 53. Joan. 3. 29. Verte: non visa. cf. тѣсто, пѣстоунъ. Alii a вед-ж derivarunt. — Scr. vid videre.

вис-ѣти *κρέμασθαι* pendere. gl. cl. 564. 671. вѣсити *κρεμᾶν* suspendere.

вит-ати *καταλύειν* commorari. Matth. 13. 32. Luc. 9. 12. обитѣль *κατάλυμα* deversorium. Luc. 2. 7. витальница. idem. Cod. serb. Marc. 14. 14.

вит-азъ *ἥρως* heros. Bell. troj. витажьство *ἀνδρία* fortitudo. ibidem. In codice витезъ invenitur, nos tamen витазъ scribendum esse putavimus propter serb. vitez et russ. vitjaz. De origine vide Šaff. Starož. I. 18. Pol. zwyciężyć a radice таг- derivandum est, unde etiam potęga descendit.

вихрь *λαῖλαψ* turbo. Job. 21. 18. Jerem. 4. 13. cf. neosl. nevihta. — Scr. viha aër.

вл-довлѣти *ἀρκεῖν* sufficere. gl. cl. 121. In antiquissimis libris довлѣ-лѣши unde довлѣть. gl. cl. 524. Cod. ostrom. Matth. 6. 34, 10. 25. cf. мрѣти, трѣти. велѣти *βούλεσθαι* velle. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 14. *ἐπιτάσσειν* jubere. Luc. 8 25. Neosl. et bulg. est etiam: dicere. велѣние *δόγμα* placitum. Georg. Mon. волити *βούλεσθαι* velle. Matth. 11. 27. воля *θέλημα* voluntas. Lit. valĕ. неволя *ἀνάγκη* necessitas. Codd. bulg. et serb. Matth. 18. 7. — Scr. vr eligere.

ВЛ-АТИ СѦ *κλυδωνίζεσθαι* fluctibus agitari, *κινδυνεύειν* periclitari. Luc. 8. 33. Matth. 14. 24. boh. wláti. ВЛѢНА *κῦμα* fluctus. Matth. 8. 24. Lit. vilnis. ВЛѢНЄНИЄ *κλύδων* fluctus. Minus bene cod. ostrom. ВѢЛѢНЄНИЄ. ПРИВАЛИТИ *προσκυλινδεῖν* advolvere. Marc. 15. 46. ВРѢМА *καιρός* tempus. Matth. 8. 29. cf. *περιπλομένων ἐνιαυτῶν* volventibus annis. — Scr. vàra tempus ab obs. vr, val movere.

ВЛ-ЖНА *ἔριον* Iana. Hebr. 9. 19. Psal. 147. 5. ВЛАСЪ *θρίξ* capillus. Matth. 10. 30. — Scr. vr tegere unde urńâ lana.

ВЛАД-Ж ВЛАСТИ *ἄρχειν* imperare. Luc. 2. 2. 1. Cor. 7. 4. Psal. 88. 9. In libris recentioribus ВЛАДѢТИ. ВЛАСТЬ *ἐξουσία* imperium. ОВЛАСТЬ idem. gl. cl. 204. Luc. 22. 53. ВЛАСТЕЛИНЪ *ἀρχοντικός* princeps. Georg. Mon. In plurali: *ἀρχή* magistratus. Cod. serb. Luc. 20. 20. ВЛАДЫКА *δεσπότης* dominus. Cod. serb. Luc. 22. 11. ВЛАДЫЧЬ *ἐξουσία* potestas. Cod. bulg. Rom. 13. 1. ВЛАДЫЧЬСТВИЄ *ἡγεμονία* principatus. — Scr. vrdh crescere. cf. mah crescere, at in dial. prâcr. posse.

ВЛЪГ-ЗКЪ *ἰκμαλέος* humidus. ВЛАГА *ἰκμάς* humor. Luc. 8. 6. НЕВЛАЖЬНЪ *ἄνικμος* siccus. Oct. f. 156. Neosl. vovhek croat. vuhek boh. wlhký pol. wilgotny. — Scr. vrš humectare; dubito propter g pro š: cf. tamen scr. miš cum МЬГНОВЕНИЄ.

ВЛЪКЪ *λύκος* lupus. Joan. 1. 12. Vostokovius in gloss. cod. ostrom. ВЪЛЪКЪ rectum esse censet. — Scr. vrka lupus.

ВЛЪЧ-ЬЦЬ *τρίβολος* tribulus. Cod. serb. Matth. 7. 16. Cod. bulg. Hebr. 6. 8. Alias РѢПИЄ.

ВЛЪХ-ВЪ *μάγος* magus. Matth. 2. 16. Nota pluralem ВЛЪСВИ. Cod. bulg. Act. 13. 6 habet ВЛЪФА. ВЛЪХВОВАТИ *μαγεύειν* artes magicas exercere. ВЛЪСНѦТИ *ψελλίζειν* balbutire. gl. cl. 15. ВЛЪШЬВЛЄНИЄ *μαγεία* magia. Georg. Mon. Huc refer ВЛАХЪ, slavi enim homines latine loquentes ВЛАХЪІ (balbos), germanos plane НѢМЬЦѦ (mutos), se ipsos СЛОВѢНЬЦѦ (*λογίους*, distincta loquela praeditos) appellabant. cf. tamen Šaff. Starož. 6. 10 et 14. 8. — Scr. vrh sonum edere.

влѣкѫ влѣщи ἕλκειν trahere Joan. 21. 8. Nota aor. овлѣшѧ in cod. assem. влачити. idem. Act. 8. 3. облакъ νεφέλη nubes. Matth. 17. 5.

ни-оукъ ἔκγονος nepos. 1 Tim. 5. 4. Polonis olim wnęk. — Cf. scr. ûna minor, ab etym. van demere ut sit pro оуноукъ. suffixum оукъ polonis etiam in pająk sonat жкъ.

вод-а ὕδωρ aqua. Luc. 8. 25. поводьнь πλημμύρα inundatio. Cod. serb. Luc. 6. 48. водоносъ ὑδρία hydria. Lit. vandů. — Scr. uda aqua.

вои pl. ϛράτευμα exercitus. Matth. 22. 7. воинъ ϛρατιώτης miles. gl cl. 739. воиска ϛρατός exercitus. Georg. Mon. воюватн πολεμεῖν pugnare.

волъ βοῦς bos. 1 Cor. 9. 9. воловьнъ сѫпрягъ ζεῦγος βοῶν jugum boum. Cod. ostrom. Luc. 14. 19. жидами волоушми. 2. Macc. 7. 1. Georg. Mon. cf. serb. volujski.

вон-ѩ ὀσμή odor. Joan. 12. 3. Georg. Mon. Ab hoc syllaba он in ж conversa et addita gutturali жѭати ὀσφραίνεσθαι odorari. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19. cf. спѣхъ смѣхъ а спѣ-смѣ — Scr. an spirare.

воскъ κηρός cera. Psal. 21. 15. Bell. troj. habet formam восъкъ. Lit. vaskas.

воц-овощь ὀπώρα fructus. Jerem. 40. 10, 12. Cant. 4. 1, 7. 12. овощиѥ coll. Georg. Mon. овощьница овощьникъ pomarium. Bell. troj. Serb. et croat votje

вр-ѣти врѭ врѣши ζεῖν fervere. врѣщь part. praes. act. Job. 32. 19. врѣниѥ βράσμα bullitus. Oct. f. 106. извирати βράζειν bullire. Georg. Mon. варъ καῦμα aestus. Matth. 20. 12. варити πέττειν coquere. Exod. 16. 23. варѥниѥ βράσμα bullitus. Oct. f. 220. врѣмѧ καιρός tempus ad вл — scr vr volvere retulimus, potest tamen etiam ab hoc etymo derivari, quemadmodum tempus a scr. tap. calere. Bopp. gloss. sanscr. 1844.

вр-ѣти врѭ врѣши συγκλείειν concludere. Psal. venet. 34. 3. врата πύλη porta. Matth. 7. 13. cf. влато злато. вратарь θυρωρός janitor. врѣтище σάκκος cilicium. Matth. 11. 21. Psal. 29. 12, 34. 13. Neosl. vréče boh. wřece.

wřece. верига ἅλυσις catena. Marc. 5. 3. Georg. Mon. Neosl. et ragus. veriga. верѣя μοχλός vectis. Psal. 106. 16, 147. 2. Georg. Mon. Boh. weřege pol. wierzeja cf. lit. atviras apertus. — Scr. vr impedire.

врав-ии ϛρουθός passer. Job 40. 24.

вражъ ἔχθρός inimicus. gl. cl. 459. Matth. 5. 44. вражда ἔχθρα inimicitia. gl. cl. 461. Luc. 23. 12. cf. goth. wargs.

вранъ μέλας niger. Apoc. 6. 5. Zachar. 6. 2. κόραξ corvus. Luc. 12. 24. Psal. 101. 6, 146. 7. Lit. varnas. гавранъ. idem. Georg. Mon. врана κορώνη cornix. Jerem. 3. 2. Georg. Mon. — Scr. varn tingere.

враск-а ῥυτίς ruga. Cod. bulg Ephes. 6. 27. ubi editio vulgata habet порокъ. Boh. wraska. — Scr. vrashč findere.

врачь ἰατρός medicus. Luc. 5. 31. врачьство ἰατρεῖον sanatio. Serbis vrač est divinus, magus, unde patet, radicem esse връкати murmurare. cf. балии et влъхвъ et gr. ἐπῳδός.

врък-ати φθέγγεσθαι sonum edere. Naum. 2. 8. Neosl. vrkati, boh. wrkati lit. verkti.

врьб-а ἰτέα salix. gl. cl. 351. Psal. 136. 2.

врьвь σπαρτίον funiculus. Joan. 2. 5. Act. 22. 35. Neosl. vrv lit. virvě. — Scr. vr impedire unde varâta restis; ergo вр-ьвь?

врьг-ж врѣщи ῥίπτειν jacere. Matth. 4. 6. Minus bene cod. ostrom. вьрг-врьженик βολή jactus. — Scr. vrdž destituere.

врьз-ж врѣсти cum отъ ἀνοίγειν aperire. Joan. 10. 21. Act. 26. 18 Nota part. perf. pass. отъвръстъ et aor. отъвръсте сѧ очи aperti sunt oculi. Male Kop. gloss. вьрзж. Serb. otvrsti.

врьст-а συνωρίς bijuges equi. Men. Ven. Val. вжрста statura. съвръстьникъ συνηλικιώτης coaetaneus. Gal. 1. 14. — Scr. vrdh crescere ita ut sit: врьс-та pro врьд-та?

врътъ κῆπος hortus. Cod. bulg. Joan. 18. 26, 19. 41. Male Kop. gloss. вьртъ. врътоградъ. idem. врътоградарь

κηπουρός hortulanus. Neosl. et croat. vrt. cf. goth. aurt herba.

врьт-ѣти συςρέφειν circumagere. Sir. 38. 32. вратити ςρέφειν vertere. вретено ἄτρακτος fusus. Prov. 31. 19. — Scr. vrt versari.

врьт-изврьтѣти ἐξορύττειν effodere. Georg. Mon. врьтъпъ σπήλαιον spelunca. gl. cl. 86. Matth. 21. 13. cf. antec.

врьх-ж врѣщи ἀλοᾶν. triturare. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 18. 1. Cor. 9. 9, 10.

врьхъ κορυφή vertex. Hebr. 11. 21. врьхоу ἐπάνω supra. Matth. 5. 14. съврьшити ἀποτελεῖν perficere. gl. cl. 22. Luc. 1. 17. lit. viršunė. — Scr. vrh crescere?

врѣд-ити βλάπτειν laedere. gl. cl. 594. Marc. 16. 18. врѣдъ λώβη lepra. Georg. Mon.

въ εἰς ἐν in. Cum accus. et loc. Rarius cum gen. construitur: въ съботъı. Marc. 3. 2, 4 въ дьне Joan. 11. 9. In compositione etiam ж sonat: ждолъ κοιλάς convallis. Psal. 59. 83, 64. 13. Cod. bonon. іжд — Pol. wędoł et wądoł. cf. съ иж pro съ иъ.

възъ ἀντί pro. Cum accus. Joan. 1. 16. Psal. 34. 12, 108. 5. In compositione directionem in locum superiorem indicat, respondetque gr. ἀνά. — Scr. ud sursum.

въиъ ἔξω foras. Luc. 22. 62. Matth. 5. 13. въиѣ loc. въиѣшьнь ὁ ἔξω externus. Act. 26. 11. въиѣжьдоу ἔξωθεν extrinsecus. Matth. 23. 27. — Scr. vi, unde instrument. vinâ praeter.

въпи-ти κράζειν clamare. Matth. 15. 23. въпьеть gl. cl. 349. 687. въпль κραυγή clamor. Matth. 25. 6, 11. 18. възъпити pro възъвъпити. cf. goth. vopjan et nostrum пѣ-ти.

въı ὑμεῖς vos. ва dual. accus.

въı-ти φωνεῖν. sonum edere. Saph. 2. 14. — Scr. u sonare.

въı-ıа τράχηλος collum. Luc. 15. 20.

въıн-ж αεί semper. gl. cl. 423. Matth. 18. 10. Psal. 24. 15. въıньıъ διηνεκής continuus. gl. cl. 319.

ВЪІС-ОКЪ *ὑψηλός* altus. ВЪШЬНЬ *ὁ ἄνω* superior. ВЪІСПРЬ gl. cl. 905. Hebr. 12. 15. Cod. assem. Constare videtur e ВЪІС — et ПРАТИ unde ПАРИТИ volare.

ВЬСЬ *χωρίον* praedium. Luc. 24. 13. — A scr. vish intrare, non a vas habitare propter gr. *οἶκος* et lat. vicus cf. ИЗІРИЦЕ domus a ИРѢТИ intrare.

ВЬСЬ *πᾶς* omnis. ВЬСѪКЪ et ВЬСѪЧЬСКЪ. idem. In cod. ostrom. occurrit etiam ВЬСАКЪ. cf. lit. vis semper. — Scr. vishva.

ВѢ *νῶϊ* nos. nom. dual.

ВѢ-ОТЪВѢ *ἀπεκρίνατο* respondit, ОТЪВѢША *ἀπεκρίναντο* responderunt. Saepius in codd. assem. et bonon. cf. ВѢТ — et ВАСНЬ.

ВѢ-ІТИ *πνεῖν* spirare. Cum ВЪЗЪ. Luc. 12. 55. Matth. 7. 25. *λικμᾶν* evannare. Ruth. 3. 2. ВѢІЈ *κλάδος* ramus. Cod. ostrom. Matth. 21. 32. Neosl. véja lit. vějas. ВѢТВЬ *κλάδος* ramus. gl. cl. 36. Matth. 13. 32.

ВѢГ-Л-АСКНЪ *δόλιος* astutus. Georg. Mon. Hanc vim voci tribuimus e contextu orationis; graecus enim nihil habet. — Radix videtur esse scr. vêga velocitas. cf. neosl. hitro (cito) cum pol. chytry (astutus).

ВѢД-РО *ὑδρία* hydria. Georg. Mon. Lit. vědras. — Scr. uda.

ВѢЖД-И dual. f. *βλέφαρα* palpebrae. Psal. 131. 4. Psal. glag. 10. 4. habet ВѢЦѢ. Dobr. Institutt. 279. ВѢШТИ putat esse etymon: conferenti tamen gr. *βλέφαρα* cum *βλέπειν* haec vox potius a ВИДѢТИ derivanda videbitur

ВѢКЪ *αἰών* aevum. gl. cl. 553. Matth. 6. 13. — cf. scr êka unus.

ВѢН-ИТИ *πωλεῖν* vendere. Codd. assem. et Serb. Matth. 10. 29. НЕ ПАТЬ ЛИ ПТИЦЬ ВѢНИТЬ СѦ ПѢНѦЗЕМІА ДЪВѢМА. ВѢНИМѢ КСТА ДВѢ ПТИЦИ. ВѢНО *φερνή* dos. Gen. 34. 12. — Fortasse a Scr. vi praep. insep. respondenti lat. dis.

ВѢР-Л *πίστις* fides. Lit. viěra. Marc. 16. 13. ВѢРѪ ІМТИ *πιστεύειν* credere. Marc. 16. 11. ВѢРОВАТИ. idem. — cf. rad. vêdicam vi vêmi tueor: ВѢ-РА?

ВѢТ-РЪ *ἄνεμος* ventus. Matth. 8. 26. Lit. vêtra. — Scr. vât ventilare.

вѣтъ *συνθεσία* pactum in невѣтохранитель *ἀσύνθετος* foedifragus. Rom. 1. 31. вѣтии *ῥήτωρ* rhetor. Men. Ven. Oct. f. 213. вѣтовати *ῥητορεύειν* orationem habere. Oct. f. 213. вѣтьскъı *μυθικῶς* fabulose. gl. cl. 912. вѣщати *φθέγγεσθαι* loqui. Oct. f. 152. отъвѣтъ *ἀπόκρισις* responsio. Luc. 2. 47. *μισθός* praemium. Bell. troj. съвѣгъ *συμβουλή* consilium. gl. cl. 235. Matth. 12. 14. cf. antec.

вѧд-оувѧнѫти *μαραίνεσθαι* marcescere. Jac. 1. 11. неоувѧдаѥмъ *ἀμάραντος* immarcescibilis. Oct. f. 55. cf. boh. chwadnauti et vet. свѧд. —

вѧз-ати *δεῖν* ligare. 2. Tim. 2. 9. вѫзъ *σύνδεσμος* vinculum. gl. cl. 533. at 784. ѫзъ. ѫза. idem. Luc. 13. 16. Psal. 106. 14. ѫже *ἄλυσις* catena. Marc. 5. 4 Luc. 8. 29. ѫжика *συγγενής* consanguineus. Joan. 18. 26. Luc. 1. 36. cf. scr. bandhu. съвѧзьнь *δέσμιος* vinctus. Matth. 27. 16. 2. Tim. 1. 8. Serb. sužanj. оувѧсло *μίτρα*. Lev. 8. 9. — оувѧзнѫти *συλλαμβάνεσθαι* prehendi. Psal. 9. 15, 22. *ἀναδεῖν* religare. Oct. f. 248. 250. Neoslov. veznoti croat. veznuti pol. więznąć boh. uwáznauti et uwjznauti. — Scr. bandh ligare.

вѧщ-ьшии *μείζων* major. Luc 9. 13. Matth. 20. 26. Hebr. 6. 17. Monum. Frising. I. 23. vúensih (вѧщихъ). Neosl. vekši pol. większy. — Scr. vah et vakš crescere. cf. мощьшь а могѫ.

гав-огавиѥ *ἐνόχλησις* molestia. Psal. venet. 34. 13. Cod. bonon. cf. neoslov. ogaven boh. ohawa.

гадъ *ἑρπετόν* animal reptile. Psal. 103. 25. Jac. 3. 7.

гад-аниѥ *αἴνιγμα* aenigma. 1. Cor. 13. 12. *μαντεία* vaticinium. Jerem. 14. 14. Lit. žadas oratio. — Scr. gad loqui.

гад-гажденииѥ *ψόγος* vituperium. Psal. 30. 14. 2. Cor. 6. 8. Neosl. gaditi. cf. antec.

ган-аниѥ *πρόβλημα* propositio. Psal. 48. 5, 77. 2. — Scr. gan reputare.

гас-ити *σβεννύναι* extinguere Cum оу. Ephes. 6. 16. Lit. išgessau.

гат-аниѥ сънов҃ьноѥ ὀνειρομαντική interpretatio somniorum. Georg. Mon. Serb. gatati divinare.

гащ-и σαράβαρα tibialia. Dan. 3. 21.

гвоздь ἧλος clavus. gl. cl. 620. Nota adj. гвоздиинъ Joan. 20. 25.

глав-а κεφαλή caput. Matth. 8. 20. главизна κεφάλαιον caput libri. Hebr. 10. 6. Lit. galva.

главн-ꙗ δαλός titio. Zach. 12. 6. главнꙗ ѥсть дрѣво огорѣло. Sic cod. bonon. Neosl. et serb. glavnja boh. hlawně pol. głownia.

глаг-олати λέγειν dicere. Luc. 24. 25, 29. 32. — Scr. gr. sonare cum guna gutturali addita.

глад-ити λεαίνειν laevigare. Psal. 17. 43. гладъкъ λεῖος laevis. Luc. 3. 5. cf. глодати. — Scr. gr. splendere cum guna addita d.

гладъ λιμός fames. Luc. 15. 14, 17. — Scr. grdh desiderare.

гласъ φωνή vox. Joan. 1. 16. Lit. garsas. — Scr. gr. sonare. cf. класъ а кл-ати.

глезн-а σφυρόν talus. Act. 3. 7.

гли-на πηλός argilla. Isai. 45. 9. cf. serb. glib, ergo pro глибна.

глод-ати τρώγειν rodere. Jerem. 50. 17.

глоум-ити сѧ ἀδολεσχεῖν garrire. Psal. 68. 13, 118. 15. глоумливъ φλύαρος nugax. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. cf. ruth. hłum.

глоухъ κωφός surdus. Luc. 7. 22. оглъхнѫти κωφοῦσθαι surdescere. Mich. 7. 16.

глът-ити καταπίνειν deglutire. Cum по. Psal. 106. 27. Neosl. govt croat. gut. — Scr. gr deglutire unde zend. gara gosier. cf. гръtань.

глѣб-ати ἐμπηγνύναι infigere. cum оу. оугльбнѫти ἐμπήγνυσθαι infigi. Psal. 68. 2, 14. Oct. f. 183. Serb. glib. — Scr. grah pro grabh arripere. cf. вѧзнѫти.

глѧд-ати βλέπειν videre. Matth. 12. 22. cf. vet. germ. glinzen. cf. valach. оглиндъ speculum. — Scr. gr splendere addita d.

гажє - окъ *βαθύς* profundus. Psal. 63. 7. In codd. bulg. et serb. occurrit etiam газбокъ. газбородитєлькъ *ἀβυσσοτόκος* abyssos pariens. Oct. f. 178. — Scr. džrbh et džrmbh findere unde gr. *γλύφειν*. Serb. dubok a vet. дазв - ж derivabis. cf. lit. gyllus et dubbus profundus.

гн - ати женъ *διώκειν* persequi. гонити. idem. gl. cl. 563. Luc. 8. 29. — Scr. han ferire (cum pra repellere) unde ghnanti feriunt et džahi feri.

гнет - ж гнєсти *ἀποθλίβειν* comprimere. Luc. 8. 45. Cod. ostrom. гнє - гнѣтати. idem. Male Kop. gloss. гнѣтж.

гни - ти *σήπεσθαι* putrescere. Cum сѫ. Job 19. 20. гнилъ *σαπρός* putris. гной *κοπρία* stercus. Luc. 13. 8.

гноус - ити сѧ *βδελύττεσθαι* abominari. гноушати сѧ. idem. Isai. 49. 7. гноусьнъ сѫтворити *χραίνειν* foedare. Oct. f. 91. — Neosl. gnus lit. gnusas eruca.

гнѣвъ *ὀργή* ira. gl. cl. 118. Matth. 3. 7. гнѣвливъ *ὀργιλός* iracundus.

гнѣзд - о *νοσσία* nidus. Luc. 13. 34.

гнѣт - ити *ἅπτειν* incendere. Cum вѫзъ. Luc. 22. 55. Neosl. nétiti pol. niecić boh. njtiti.

гобьз - ити сѧ *εὐφορεῖν* feracem esse. Cum оу. Luc. 12. 16. гобьзовати *εὐθηνεῖν* prospere succedere. Psal. 67. 17, 122. 4. Jerem. 21. 1. A goth. gabigs, quod Bopp gloss. 1844. a scr. bhaga derivavit.

гов - оръ *θόρυβος* tumultus. gl. cl. 766. наговорити *πείθειν* suadere. Bell. troj. говѧдо *βοῦς* bos. Cf. pol. gawęda garrulus et gwar strepitus. — Scr. gu sonum edere, unde gô bos.

гов - ѣти *εὐλαβεῖσθαι* religiose vereri. Cod. bulg. 1. Tim 2. 9. gl. cl. 142. Oct. f. 138. Cf. serb. ugoveti ruth. zahovity boh. howěti.

годъ *ὥρα* tempus. Luc. 1. 10. Joan. 16. 21. година. idem. Codd. serb. pro часъ. Matth. 20 5. Lit. adyna. вѫзгодиє in maturitate. cf. neosl. zgodej cf. гадати — et рокъ cum рєкѫ.

год - ѣ єсть *ἀρεστόν ἐστι* Act. 12. 3. Esth. 3. 9. Neosl. godi

оугодити ἀρέσκειν placere. Matth. 14. 6. оугаждати. idem. въгодиѥ сътворити τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι satisfacere. Cod. bulg. Marc. 15. 15. негодовати ἀγανακτεῖν aegre ferre. Marc 14. 14.

гол-ѣнь f. σκέλος crus. Joan. 19. 21. Georg. Mon. Croat. golen serb. golijen.

голъ γυμνός nudus. 1. Cor. 15. 37. голоть κρύςαλλος glacies. Psal. 147. 6, 148. 8. Neosl. golot.

гол-ѫбь περιςερά columba. Matth. 21. 12. Nota adjectivum голѫбинъ. Luc. 2. 24. гол- cognatum est cum scr. kala sonus lenis in kala-rava; ѫбь suffixum esse videtur.

гом-олꙗ μάζα maza. Dan. 14. 27. cf. ruth. homivka pol. gomołka boh. homole.

гоньз-нѫти σώζεσθαι servari. 3 Reg. 20. 20. E goth. ganisan.

гор-а ὅρος mons. Matth. 5. 14. горѣ ἄνω supra, Joan. 11. 41. горьница ἀνάγαιον editior domus locus. Luc. 22. 12. — Scr. giri mons.

гор-ѣти καίεσθαι ardere Luc. 24. 31. горѧчесть θερμασία calor. Jerem. 51. 39. горькъ πικρός amarus. Luc. 22. 62. Nota croat. gorup. idem. прѣгрьчити παραπικραίνειν exacerbare. Psal. venet. 77. 8, 104. 28. cf. serb. grk. горьшии χείρων deterior. Matth. 12. 45. горѥ οὐαί vae. Matth. 11. 21. гороуха σίναπι sinapi. гороушьнъ adj. — Scr. ghr. obs. unde gharma aestus. cf. гр-ѣти.

гораздъ ἐπιςήμων peritus. Epil. cod. ostrom. E dial. russica. Constat e particula goth. ga et razda sermo. cf. ruth. harazd boh. horazditi.

господь κύριος dominus. Luc. 11. 1. господинъ. idem Luc. 16. 13. госпожда κυρία domina. Oct. Cf. 161. — Cf. scr. gô terra et pati dominus et gr. δεσπότης.

гость ξένος hospes. гостильникъ et гостиньникъ πανδοχεύς caupo. Luc. 10. 34. гощениѥ συμπόσιον convivium. Georg. Mon. — Cf. scr. ghas edere.

готов-ити παρασκευάζειν parare. gl. cl. 251. Lit. gatavas. E goth. ga et taujan facere quod a scr. tu unde slav. тв-ор-ити.

гр-ѣти *θερμαίνειν* calefacere. Joan. 18. 18. Ephes. 5. 29. Neosl. et croat gréti pol. grzać. — Scr. ghr obs. unde gharma. cf. гор-ѣти.

граб-ити *ἁρπάζειν* rapere. Job 20. 19. Lit. grěbju. — Scr. grabh arripere.

град-ити *φράττειν* sepire. Cum. praep. о. Luc. 21. 1. градъ *πόλις* urbs. Matth 8. 33. градьць Joan. 7. 42, 11. 1. in codd. bulg et serb. градежь *φραγμός* sepes. Men venet. прѣграда *ἔμβολος* porticus. Georg. Mon. граждь коньскъи *ἱπποςάσιον* statio equorum. Georg. Mon.

градъ *χάλαζα* grando. Exod. 9. 18. — Scr. hrâd sonare.

грак-ати *κράζειν* crocitare. Georg. Mon.

грам-съграмодити *συςρέφειν* conglomerare. Cod. bulg. Act. 28. 3. cf. pol. ogromny, gromada.

гран-о gen. есе *ςίχος* versus in краѥгранесиѥ *ἀκρόςιχις* initium versus. Oct.

греб-ѫ грепсти *ἐλαύνειν* remigare. Joan. 6. 19 гребениѥ *τὸ ἐλαύνειν* remigatio Marc. 6, 48. огрѣбати сѧ *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cod. bulg. Act. 15. 20. cf. croat. grebem scalpo greben pecten. — Scr. džrbh findere.

греб-погребѫ погрепсти *θάπτειν* sepelire. Matth. 8. 21. ubi cod. serb. — грести (cf. pol. grześć) et cod. assem. — грети. погрѣбати idem. гробъ *μνημεῖον* sepulcrum. Luc. 24. 12. Matth. 8. 29. Lit. grabas. изгрѣбиѥ *ςυππίον* stupa. Dan. 3. 46. съгребѫть f. *σμίλαξ* ilicis genus. Naum 1 10. in edit. ostrog. quae съгребоутъ habet. cf. neosl. perót, quod veteribus fuerit перѫть a пер-ѫ. — Scr. džrbh findere.

грив-на *μανιάκης* collare aureum. Georg. Mon. Dan. 5 7. Serbis est armilla. Cf. lit. grivina. — Scr. grîvâ cervix.

гроз-ити *ἀπειλεῖν* minari. Gen. 27. 42. гроза *φρίκη* horror. Oct. f. 189

гроздъ *βότρυς* racemus. Matth. 7. 16. Georg. Mon. cf. pol. grono Cod. ostrom. habet accus. plur, грознъи a грознъ e dialecto russica.

грогъ-а *βῶλαξ* gleba. Job 7. 5. Hinc neosl, gruden, december.

грогъдь *σῆθος* pectus. Lev. 7 34. Croat. grudi.

грогъш-а *ἄπιος* pirus. 1. Paral. 14.

гр-жньць *χύτρα* olla. Jud. 6. 19. Sir. 13. 3. грѫнило *χωνευτήριον* fornax in qua metalla conflantur. Malach. 3. 2. Georg. Mon. — Cf. scr. ghr in gharma calor.

грѫбъ *ὀπισθότονος* convulsio qua corpus retro flectitur. Deut. 32. 24. коньць грѫба *ἰσχίον* coxa. Georg. Mon. грѫбатъ *κυρτός* gibbosus. Lev. 21. 20. Lit. grubbus.

грѫд-ити сѧ *ὑπερηφανεῖν* superbire, 1. Cor. 8. 1. — Scr. grdh concupiscere.

грѫл-ица *τρυγίον* turtur. Psal. 83. 4. Oct. f. 221. грѫличиць *τρυγίον* pullus turturis. Luc. 2. 24. — Fortasse a scr. gr. deglutire unde neosl. grlo guttur et vox, ut sit гр-жл-ица.

грѫсть *δράξ* pugillus. Isai. 2. 2. Lev. 40. 12. Oct. f. 7.

грѫт-аньъ *λάρυγξ* guttur. Joan. 29. 10. cf. глѫтити. Neosl. grtan croat. grčanjek boh. hrtaň pol. krztań. — A scr. gr. deglutire ut sit гр-жт-аньъ?

грѫзѣ-ж грѫсти *δάκνειν* mordere. Prov. Sal. 16. 30. Lit. grausti.

грькъ *Ἕλλην* graecus. Georg. Mon. грьчьскъı *Ἑλληνιστί* graece.

грьм-ѣти *βροντᾶν* tonare. Cum praep. вьзъ Psal. 17. 15. громъ *βροντή* tonitru. Job 26. 14. —

грѣхъ *ἁμάρτημα* peccatum. Joan. 9. 41. грѣшьникъ *ἁμαρτωλός* peccator. погрѣшити царьство regno privari. Georg, Mon. — Cf. scr. garh maledicere.

грѧд-ж *ἔρχομαι* venio. Luc. 15. 25. Joan. 1. 8, 12, 15. грѧджиць *μέλλων* futurus. — Cf. scr. džr terere.

грѧз-нѫти *βυθίζεσθαι* demergi. Cum praep. по. Exod. 15. 5. in psal. venet. Oct. f. 130. погрѫзити *καταποντίζειν* demergere. погрѫжати. idem, Cod. bulg. Luc. 5. 7, Marc. 7· 4. 1. Tim. 6. 9. Neosl. greznoti croat. greznuti ruth zahrasty zahruznuty boh. pohrauziti. pol. gręznąć.

гоуб-ити *ἀπολλύναι* perdere. гоубитель *τύραννος* tyrannus. гъібнѫти *ἀπόλλυσθαι* perire. Luc. 15. 18. Neosl. poginoti. гъібѣль *ἀπώλεια* interitus. Matth. 26 8. Marc. 14. 4.

гоуб-ити *διπλασιάζειν* duplicare. Cum praep. сѫ, quae in hac compositione semper соу scribitur. gl. cl. 1. съгнѫти pro съгъбнѫти (cf. дъхнѫти a доухъ) *πτύσσειν* plicare. Luc. 4. 20. Pol. giąć. съгъібъ *συμβολή* junctura. Men. venet. разгнѫти *ἀναπτύσσειν* evolvere. Luc. 4. 17. Psal. 48. 4. разгъібати. idem. Cf. neosl. et croat. gibek lit. dvigubas. — Scr. gu-na in dviguna duplex ab obsol. gub.

гоум-но *ἅλων* area. Matth. 3. 12. Cod. ostrom гоумьно. Neosl. gumno croat. guvno. — Cf. scr. gô spatium, ita ut sit гоу-мно. cf. scr. dju-mna.

гѫб-а *σπόγγος* spongia. Matth. 27. 48. Joan. 19. 29. *ὕσσωπος* hyssopus. Cod. bulg. Hebr 9. 19. ubi vulg. graecam vocem servavit. Neosl. goba; neosl. góbec et pol. gęba os a scr. dzambh oscitare.

гѫг-нивъ *γογγύζων* murmurans, *μογιλάλος* aegre loquens. Marc. 7. 32. Neosl. gognjati ruth. huhnyty boh. huhňati pol. gęgać. — Scr. gundžâmi indistincte loquor.

гѫд-ѫ гѫсти *κιθαρίζειν* cithara canere. Apoc. 14. 2. гѫдьць *κιθαρῳδός* citharoedus. ibidem. гѫсли *κιθάρα* cithara. gl. cl. 50. 1. Cor. 14. 7. гѫсльникъ *κιθαρῳδός* citharoedus. Bell. troj. Neosl. gósti croat. guditi serb. gudjeti ruth. husty sibilare pol. gąść in psal. sec. XIV. boh. hausti. Huc. trahe etiam pol. gusła incantatio quod e ruth. irrepsisse videtur. — Scr. gudh. ludere.

гѫж-вица *λύγος* vimen. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est. Neosl. goža croat. et serb. gužva ruth. hužva. Nos ѫ scripsimus propter neosl. o et serb. u.

гѫс-еница *κάμπη* eruca. Joël 1. 4. At. psal. 104. 34. *βροῦχος* species locustae. Etym. ѫсъ pol. wąs. esse videtur. Cf. pol. wąsionka penes gąsienica et neosl. vo-

senca penes gósenca: жсѫ vero descendit a scr. vas tegere.

гѫстъ *πηκτός* densus. 2. Macc. 1. 20. огѫстѣти *πήγνυσθαι* concrescere.

да *ἵνα* ut. Joan. 1. 7.

да-ти дамь *διδόναι* dare. Luc. 20. 2. дашти. idem. продати *πιπράσκειν* vendere. Matth. 18. 25. даръ *δῶρον* donum. Matth. 11. 11. благодарити *εὐχαριστεῖν* gratias agere, quod etiam хвалѫ въздати vertitur. дань *τέλος* vectigal. Luc. 20. 22. благодать *χάρις* gratia.

дав-ити *πνίγειν* suffocare. Cum по. Matth. 13. 7. — Scr. du angi.

дав-издавьна *πάλαι* olim. 4. Reg. 19. 25. — Scr. du ire in san-dâv-a absentia.

дал-ькъ *ὁ μακράν* remotus. Ephes. 2. 17. 2 Cor. 10. 16. далече *μακράν* longe. Luc. 15. 13, 20. — Scr. dr dirimere.

дв-а *δύο* duo. Matth. 14. 12. In codd. saepissime дъва. въторъі pro дв-торъі (cf. которъі a къ) *δεύτερος* secundus. gl. cl. 45. 622. Lit. du dvi. — Scr. dvi

двиг-нѫти *κινεῖν* movere, *σαλεύειν* agitare. Luc. 8. 49. Matth. 21. 21. движати. idem. подвигъ *ἀγωνία* certamen. Luc. 22. 44. подвигнѫти сѧ *σπεύδειν* festinare. подвижати сѧ *ἀγωνίζεσθαι* certare. — Scr. dvadž movere.

дьверь *θύρα* janua. Joan. 1. 9. Miraberis in omnibus codicibus inveniri дьверемъ затвореномъ. дьверьница *θυρωρός* janitrix. дворъ *αὐλή* aula. Luc. 11. 21. Act. 1. 20. Lit. dvaras. — Scr. dvâra a dvr operire.

деб-елъ *παχύς* crassus. одебелѣти *παχύνεσθαι* crassescere. Cod. serb. Matth. 13. 15.

девѧ-ть *ἐννέα* novem. Matth. 18. 12. Lit. devyni. — Scr. navan.

дел-ва *κάδος* dolium. Georg. Mon. Significatio e contextu orationis definita, graecus enim nil habet. — Scr. dr. dirimere.

десн-ынъ δεξιός dexter. Luc. 1. 11. Lit. dešinė. — Scr. dakša idem.

десѧ-ть δέκα decem. Matth. 25. 1. Lit. dešimtis. — Scr. dashan.

див-ити сѧ θαυμάζειν mirari. Luc. 24. 12. Matth. 7. 28, 12. 23. дивии ἄγριος ferus Matth. 3. 4. дивеса θαυμάσια res mirae. Cod. bonon. et psal. venet. 104. 5. Lit. dyvai. — Scr. div lucere.

дл-ань θέναρ vola manus. Jez. 43. 13. Lit. delna. — Scr. dhr tenere vel dr dirimere, extendere. Quoad suffix. cf. jablan.

дл-ато γλυφεῖον scalprum. Isai. 44. 12. Neosl. et croat. dleto. Etymon est scr. dr dirimere (quoad suffix. cf. злато, врата, блато) unde drbh. длъбѫ длъпсти γλύφειν scalpere. Neosl. dovbem croat. dubem.

длъгъ μακρός longus. Hebr. 5. 14. Lit. ilgas abjecta consona initiali. Bopp. gloss. 1844. — Scr. drgh crescere unde dîrgha longus

дн-о πυθμήν fundus. бездна ἄβυσσος abyssus. Luc. 8 31. Neosl. brezen. cf. russ. dnje et boh. dnu.

до ἄχρι usque ad. Cum gen. доньдеже ἕως donec e дон-и-де-же.

доб-ръ καλός bonus. Joan. 1. 11. доблъ ἀνδρεῖος fortis. доблѣсть ἀνδρία fortitudo. Georg. Mon. оудобь εὐκόλως facile. Matth. 9. 5. подобати δεῖν oportere. Matth. 17. 10. подобьнъ ὅμοιος similis. оуподобити ὁμοιοῦν comparare.

дои-доити θηλάζειν lactare. Luc. 21. 23. доилица τροφός nutrix. Thess. 2. 7. — Scr. dhê lactare.

долъ ὀπή foramen. gl. cl. pag. 44. долина κοιλάς vallis. долоу κάτω infra. — Scr. dr dirimere unde dara vallis.

дол-оудолѣти καταδυναζεύειν subigere. Matth. 16. 18. Psal. 109. 2. νικᾶν vincere. Georg. Mon. Cod. bonon. habet etiam оудѣлѣти et оудълѣти et cod. assem. оудоблѣти. Serb. udoljeti pol. zdołać ruth. dolja. — Cf. scr. dara terror et dal findere.

домъ *οἰκία* domus. Matth. 10. 8. Luc. 15. 25. дома *ἐν τῷ οἰκῳ* domi. Joan. 11. 20. домоу *οἴκου* domus. домашьнь *οἰκιακός* domesticus. Matth. 10. 25. домовитъ *οἰκοδεσπότης* paterfamilias.

др-ати держ *σχίζειν* scindere. Cum praep. разъ. Luc. 23. 45. Male Kop. gloss. дрѣти. одрати *ἐκδέρειν* excoriare. Mich. 2. 8. раздирати *ταράττειν* turbare. Georg. Mon. дира *σχίσμα* scissura. Matth. 9. 16. драчик *ξοιβή* vulg. lat. saliunca. Neosl. drač. раздоръ *σκάνδαλον* scandalum. Rom. 16. 16. паздеръ *λινοκαλάμη* lini stipula. Neosl. pezder. serb. pazder pol. paździor. оударити *ῥαπίζειν* virga caedere. Luc. 22. 49, 64. cf. gr *δέρειν*. — Scr. dr dirimere.

драв-сдравъ *ὑγιής* sanus. Codd. ostrom. et assem. Marc. 16. 18. Luc. 15. 27. In libris recentioribus здравъ. cf. здати pro сдати. здравица propinatio. Georg. Mon. Graecus nihil. здравьствоуите *ἔῤῥωσθε* valete. Act. 15. 29. — Scr. dru fixum esse unde lit. drûtas firmus.

драгъ *τίμιος* pretiosus. 1. Cor. 3. 22. — Scr. drâgh valere.

драг-подражати *μιμεῖσθαι* imitari. Hebr. 13. 5. *ἐκμυκτηρίζειν* subsannare. Psal. venet. 34. 16. Cf. neosl. draga via.

драж-ити *παροξύνειν* irritare. Cum praep. разъ. Psal. 9. 25.

древ-ьнь *ἀρχαῖος* pristinus. gl. cl. 839. Luc. 9. 19. ubi cod. serb. minus bene дрѣ-древле *πάλαι* olim. gl. cl. 592. Cf. pol. drwiej. — Scr. dru currere, est ergo proprie: elapsus.

дроб-ити *θρύπτειν* conterere. Isai. 58. 7. подробьноу *κατὰ μέρος* singulatim. Hebr. 9. 5. — Scr. drbh violare.

дрожд-иꙗ plur. f. *τρυγία* faex. Psal. venet. 74. 9. Neosl droždže f. Fortasse rectius дрождик a sing. non usitato дрождь, cum cod. bonon. habeat: дрождик кго не искъідашасѧ.

дроугъ *ἕτερος* alter. Luc. 22. 58. *φίλος* amicus. Luc. 11 5, 15. 29. дроужина *συνοδία* comitatus. Luc. 2. 44. Cf. sequens et gr. *ἐχόμενος*.

дрѣв-а *ξύλα* ligna. 2. Cor. 3. 12. дрѣво *δένδρον* arbor. Matth. 3. 10. Lit. derva. — Scr. drû alban. dru gr. *δρῦς*.

дрьж-ати *κατέχειν* tenere. Luc. 22. 63, 24. 16. дрьжава *κράτος* imperium. gl. cl. 552. дрьжавьнъ *κράτιστος* praestantissimus. Cod. ostrom. Luc. 1. 3. длъгъ *ὀφείλημα* debitum. Matth. 6. 12 Olim res significavit. Huc refer croat. dugovanje et hung. dolog. — Scr. dhr tenere unde dharma officium. cf. debere pro dehibere.

дрьз-ати *θαῤῥεῖν* audere. Matth. 9. 2. дрьзнѫти. idem. дрьзновение *παῤῥησία* fiducia. Act. 2. 29. — Cf. scr. dhrš procacem esse.

дрьколь *ῥόπαλον* fustis. Luc. 22. 52. gl. cl. 161. 769 Dobr. Institutt. 128. e дрѣво et колъ compositum esse putat. cf. neosl. prakol.

дрѣм-ати *νυσάζειν* dormitare. 2. Petr. 2. 3. — Cf. scr. draj dormire et drâ segnitie affectum esse.

дрѫх-лъ *σκυθρωπός* morosus. Marc. 10. 22. Luc. 24. 18. Cod. assem. habet дрѫселъ. дрѫхловати Oct. f. 206. et дрѫселовати Matth. 16. 2. Georg. Mon. *συγνάζειν* tristem esse. — Etymon videtur esse dr timere, addita consona gutturali; nasalem quod attinet confer прѫг-ж cum scr. prdž.

држг-въдржѧти *πηγνύναι* defigere. Hebr. 8. 2. Psal. 143. 12. gl. cl. 608. 611. Georg. Mon. etiam formam въдржжити habet. продржжити perfodere. Cod. bon. Neosl. dróg pol. drąg hung. dorong. — Scr. dr tenere. cf. pol. pstrąg cum pstry.

држч-оудржчити *πηγνύναι* defigere. Sir. 38, 29. Georg. Mon. Vocalem nasalem scripsimus propter pol. dręczyć.

доу-нѫти *φυσᾶν* spirare. Joan. 20. 22. Male, ni fallor, cod. ostrom. дѫнѫ. Etiam cod. assem. оу cum ѫ minime confundens scribit доунѫ. доухъ *πνεῦμα* spiri-

tus. Luc. 1. 15, 17. ѫздоухъ ἀήρ aer. Georg. Mon. доуша ψυχή anima. Joan. 1. 11. Lit. dušia. дѫхати πνεῖν flare. Joan. 3. 8. дѫхнѫти. idem. Act. 27. 13. — Scr. dhû agitare unde etiam gr. θυμός et russ. duma derivanda.

дѫждь βροχή pluvia. Matth. 7. 25. дѫждити βρέχειν pluere.

дѫм-ѫ дѫти φυσᾶν flare. Col. 2. 18. Alex. et lex. acad. petrop. habent male дмити. надѫімати сѧ οἰδάνεσθαι tumere. gl. cl. 494. дѫімъ καπνός fumus Lit. dumai. — Scr. dhûma a dhû, ergo дѫімъ a доунѫти? — Scr. dam.

дѫск-а σανίς asser. Joan 2. 15. дѫщица. idem.

дѫщ-и gen. — щере θυγάτηρ filia. Luc. 1. 5, 2. 36. Male Kop. gloss. дѫщь Lit. duktĕ, gen. — ers. — Scr. duhitr a duh mulgere, ergo quae mulgendi officium habebat. Sic Lassenius qui etiam lat. mulier a mulgendo derivavit. Gîta Gov. XVIII.

дѫин-ꙗ πέπων pepo. Num. 11. 5. Fortasse a доу- in доунѫти, ut propie sit: tumens.

дь-нь ἡμέρα dies. Luc. 1. 80, 24. 18. дьневьнъ ἡμερινός diurnus. дьнысь σήμερον hodie. Matth. 6. 11. дьнешьнь ὁ σήμερον hodiernus. — Scr. dina pro divana a div lucere. cf. див-нтисѧ.

дьв-рь φάραγξ vallis. Luc. 3. 5. Boh débř pol. debrza Lit. dauba. — Scr. dr dirimere unde drbh; vocalis r in ь mutata.

дѣ-тѧ παιδίον infans. Plur. дѣти. Matth. 2. 16. Luc. 11. 7. Male Kop gloss. дѧтѧ. дѣтищь παιδίον infans. изъ дѣтьска παιδιόθεν a pueris. Marc. 9. 21. — Scr. dhê lactere. Vide Pott Etymolog. Forschungen. I. 229.

дѣ-ти vel usitatius дѣѭти ποιεῖν facere. gl. cl. 132. 819. 847. Matth. 14. 2. τιθέναι ponere. не дѣите ἄφετε sinite. Codd. serb. et bulg. Marc. 10. 14. Joan. 12. 7. Luc. 18. 16. дѣло ἔργον opus. Luc. 24. 19. Nota instrum. plur. дѣлесъı. Oct. f. 175. дѣлати ἐργάζεσθαι

laborare. дѣлатель *ἐργάτης* operarius. дѣтѣль *ἔργον* opus. gl. cl. 715. дѣиство *ἐνέργεια* efficacia. одѣти et одѣꙗти-дѣѭ-дѣѥши vel-деждѫ-деждеши *περιβάλλειν* amicire. Matth. 15. 36. Psal. 108. 29. Nota part. perf. pass. одѣнъ in cod. assem. одежда *περιβόλαιον* pallium. Luc. 7. 25. Psal. 101. 27. надѣꙗти сѧ-дѣѭ vel-деждѫ *ἐλπίζειν* sperare. Luc. 24. 20. надежда *ἐλπίς* spes. Act. 16. 19. задѣꙗти *ἀγγαρεύειν* angariare. злодѣи *κακουργός* malefactor. здати et зидати *οἰκοδομεῖν* condere. Luc. 6. 48. 1. Petr. 2. 5. зиждитель *πλαςουργός* conditor. gl. cl. 926. зьдъ *δῶμα* domus. Psal. 101. 7, 128. 6. Nota loc. sing. съдѣ in cod. bonon. Lit. děti děmi. — Scr. dhê ponere.

дѣв-а *παρθένος* virgo. Matth. 25. 7, 11. дѣвица. idem. дѣвичьскъ *παρθενικός* virgineus. дѣвьство *παρθενία* virginitas. — Cf. scr. dêvâ dea a div lucere.

дѣдъ *προπάτωρ* avus. Men. venet. Oct. f. 92. Lit. dědas.

дѣл-ити *μερίζειν* dividere. 1 Cor. 9. 13. прѣдѣлъ *ὁρίον* finis. Matth. 2. 16. Lit. dalis. — Scr. dala pars a dr. dirimere

дѣл-ꙗ *διά* propter. Cum gen. Cod. serb. Luc. 12. 22, 18. 29. Joan. 10. 38, 19. 38. cod bulg. Tit 1. 11. дѣльма. idem. Cod. bon. Edit. ostrog. Sir. 38. 17. Neosl. začesdéli lit. děley.

дѫбъ *δρῦς* quercus, *δένδρον* arbor. Georg. Mon. дѫбрава *δρυμός* nemus. Psal. 82. 15.

дѫг-а *ἶρις* iris. Gen. 9. 13. Apoc. 4 3. Neosl. doga est tabula doliaris, est ergo дѫга poprie arcus. cf. croat. luk nebeski — serb. duga ruth. duha pol. dęga.

дѫг-недѫгъ *νόσος* morbus. gl. cl. 446. Matth. 10. 1. недѫжьнъ *ἄῤῥωςος* aegrotus. недѫговати *ἀσθενεῖν* aegrotare. Neosl. nedóžen ruth. neduh boh. duh pol dužy e ruth. irrepsit. Cf. lit. dangiaus plus. — Cf. scr. dhu agitare cum pol. tęgi robustus a тѧг-нѫти trahere

жаб-а *βάτραχος* rana. Psal. 104. 30. — Fortassis a scr. džabh. oscitare.

жал-ити сн *διαπονεῖσθαι* operam dare. Act. 4. 2. сжжалити сн *λυπεῖσθαι* dolore affici. Matth. 18. 31. жалоѣати *ὀδυνᾶσθαι* dolere. Cod bulg. Act. 20. 38. жалость *ζῆλος* zelus. Joan. 2. 17. Bulg. žaliti est desiderare, cf. желѣти.

жах-оужаснжти *θαμβεῖσθαι* obstupescere. Marc. 9. 15. Cf. ruth. žach terror.

жв-ати *μασᾶσθαι* mandere. Job 40. 3. Georg. Mon.

жд-ати *προσδοκᾶν* expectare. Act. 20. 23. Psal. 68. 118, 141. 7. жидати жидж-деши. idem. gl. cl. 747. Luc. 1. 21. Phil. 1. 25. Hebr. 9. 28. Cf. здати et зидати. ruth. ždaty. — Etym scr. dhĕ-ti sitis, est ergo cognatum verbo жаждати.

же *δέ* vero. Matth. 6. 3. — Scr. gha part. encl. gr. *γε*. Bopp in gloss. sanscr. 1844 minus bene cum scr. ča contulit.

жег-ж жещи *ἅπτειν* accendere. Marc. 1. 30. вьжизати et вьжигати. idem. Cod ostrom. вьжагати. cf. neosl. nažagati.

жел-ѣти *ἐπιθυμεῖν* cupere. gl. cl. 708 et codd. serb. et bulg. Luc. 17. 22. желати. Luc. 15. 16 cf. жалити. — Scr. gr. vorare unde etiam lit. ger-ti bibere descendit.

жел-ьвь *χελώνη* testudo. Osias 12. 11. Neosl. et croat. želva. — Scr. har-muta. idem.

жел-ѣзо *σίδηρος* ferrum. Sir. 38. 29. Lit. geležis. — Cf. obs. scr. hr unde hir-anja aurum.

жел-ждь *βάλανος* glans. Isai. 2. 13. — Cf. scr. gr. deglutire — comedere

жен-а *γυνή* femina. Luc. 1. 5. женити сѧ *γαμεῖν* uxorem ducere. Matth. 19. 9. женитва *γάμος* nuptiae. женихъ *νυμφίος* sponsus. Matth. 25. 6. Joan. 3. 29. женицьца *γυναικάρια* mulierculae. Cod. bulg. 2. Tim. 3. 6. — Scr džan parere džanî mulier.

жест-окъ *σκληρός* durus. Matth. 25. 24. жестокость *σκληροσύνη* durities. ожестѣти *σκληρίνεσθαι* indurescere. Psal. 89. 6. Serb. žestok.

живѣ-ѫ жити ζῆν vivere, κατοικεῖν incolere. Joan. 1. 8. Act. 17. 4. 1 Petr. 3. 7. живити ζωοποιεῖν vivificare. иждити δαπανᾶν impendere. Luc. 15. 14. живъ ζῶν vivus. животъ ζωή vita. Joan. 1. 4. житель πολίτης civis. Luc. 15. 15. жилище οἰκητήριον domicilium. жита γεννήματα opes. Luc. 12. 18. житьница ἀποθήκη horreum. Matth. 3. 12. житие ζωή vita. житейскъ βίου vitae. жизнь ζωή vita. жила φλέψ vena. Matth. 4. 24. жиръ νομή pascuum. 2. Tim. 2. 7. ubi cod. bulg. пажить f. quod etiam in cod. ostrom. Joan. 1. 9, 10. 9. Lit. gyvata vita. — Scr. džîv vivere.

жид-овинъ Ἰουδαῖος judaeus gl. cl. alias июдеи.

жлът-ѣти ξανθίζειν flavescere. жлъчь χολή bilis. Matth. 27. 34. Cod. assem. habet злъчь. Lit. geltas flavus. — Scr. obs. hr unde hir-anja aurum et har-ît viridis.

жр-ъновъ μύλος mola. Matth. 18. 6. ubi осьлъскъı-at Matth. 24. 41. codd. assem. ostrom. serb. bulg. et edit. ostrog. habent loc. plur. жрънъвахъ, unde Vostokovius nominat. sing. жрънъва esse statuit. Neosl. žrnek goth. quairnus. — Scr. džr terere, džîrńa tritus.

жр-ѣти θύειν sacrificare. Marc. 14. 12. Luc. 22. 7. gl. cl. 311. жрьтва θυσία sacrificium. Luc. 2. 24. Act. 14. 3. жрьтвьникъ θυσιαστήριον altare. жрьць ἱερεύς sacerdos. Cod. serb. Luc. 10. 31. — Scr. gr. et džr celebrare, venerari.

жр-ѣти καταπίνειν deglutire. Cum praep. по. Prov. 1. 12. In cod. bonon. жрѣти et жръти legimus. ожерелие περιζόμιον lumbus. Exod. 26. 23. Cf. neosl. grlo. Lit. gerti. — Scr. gr. deglutire.

жрьдь ἀναφορεύς pertica. Num. 13. 24. Cf. neosl. greda pol. grzęda boh. hřada.

жрѣб-ии κλῆρος sors. gl. cl. 698. Matth. 27. 25. Act. 1. 26. In codd. serb. ждр. — Cf. scr. džrbh. findere. cum ruth. dolja sors a scr. dr dirimere.

жрѣб-ѧ πῶλος pullus. gl. cl. 37. Matth. 21. 2. In codd. serb. ждр — Scr. džrbh findere.

жоупелъ *θεῖον* sulphur. Psal. 10. 6 Idem saepe redditur per камыі горѧщь. Luc. 17. 29. Goth. svibls.

жьз-лъ *βακτηρία* scipio. gl. cl. 593. Luc. 9. 3. Psal. 88. 32, 109. 2. Scribitur etiam жезлъ. Etym. fortasse жегж. cf палица a палити.

жьм-ж жѧти *συσφίγγειν* constringere. Pol. żąć ždžmę. — Cf. scr. džam idem ac jam.

жьн-ж жѧти *θερίζειν* demetere. Matth. 6. 26. пожати *ἐκτίλλειν* evellere. Oct. f. 223. жатва *θερισμός* messis. жателъ *θεριστής* messor.

жѧ-ло *κέντρον* stimulus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 55, 56. Male Kop. gloss. жало. Neosl. želo pol. żądło. Tamen etiam neosl. et. croat. est žalec. Lit. gelonys, gylys. cf. antecedentia.

жѧд-ати *διψᾶν* sitire. Joan. 4. 15. Rom. 12. 20. жажда *δίψα* sitis. Male Kop. gloss. жажда et жадаѭ жаждьнъ *διψῶν* sitiens. Monum. Frising. II. 44. segna (жадьна sitientem). Cf. ждати, жидати et lit. žindu. — Etym. fortasse scr. grdh cupere.

зѣл-о *λίαν* valde. Matth. 2. 16, 8. 28. зѣлоуто. idem. gl. cl. 140. Scribitur etiam зѣло. Neosl. zlo.

за *διά* pro. Construitur cum gen. accus. et instrum. за оутра *πρωΐ* mane. Marc. 16. 2, 9 Joan. 18. 28. Psal. 54. 18. Cf. Dobr. Institutt. 666. et gramm. serb. boh. pol. задьнь *ὁ ὀπίσω* posticus. сзади *ὄπισθεν* a tergo. Matth. 9. 20.

за-ѭць *λαγώς* lepus. Psal. 103. 18. Neosl. zajec gen. zajca vel zavec gen. zavca ruth. zajacj. gen. zajacja. — Cf. scr. shasha.

зв-ати *καλεῖν* vocare. Luc. 14. 10. Matth. 21. 9. званиѥ *κραυγή* clamor. — Scr. hvê, e slav. potius hu suspiceris.

звиз-дати *συρίζειν* sibilare. Jerem. 19. 8, 50. 13. Neosl. žvižgati serb. zviždati pol. gwizdać. Nota hic neosl. žvegla et goth sviglon tibia canere.

звьн-ѣти *ἠχεῖν* sonare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. звоньць

κάδων tintinnabulum. Exod. 28. 33. Lit. zvaniju, zvanas. звѫцати ἀλαλάζειν clamare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. Jerem. 48. 36. звѫкъ ἦχος sonus. Hebr. 12. 19. Neosl. zvenéti, zvék et žvenk. — Scr. dhvan sonare.

звѣзд-а ἀστήρ stella. Luc. 21. 25. Neosl. zvézda pol. gwiazda boh. hwězda lit. žvaigždě. — Scr. shvid lucere.

звѣрь θηρίον fera. Psal. 67. 31. Marc. 1. 13. Lit. žvěris.

зел-ие λάχανα olera. Rom. 14. 2. зеленъ χλωρός viridis. Lit. žalas. зелька βοτάνη herba. Georg. Mon. злакъ χλόη gramen. Isai. 27. 11. Neosl. zlak lit. želmů. — Scr. har-it viridis et zend. zairi. idem.

зем-ля γῆ terra. gl. cl. habet etiam земя 179. 361. 644. Idem in bell. troj. Lit. žiemě. земьскъ γεώδης terrestris. gl. cl. 466. земьнъ. idem. gl. cl. 901. — Scr. kšamâ terra a kšam ferre, zend. zem. cf. E Burnouf. Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements CXXXI. Bopp gloss. 1844. contulit gam.

зи-ѩние χάσις hiatus. Men. venet. зинѫти χαίνειν hiscere. Georg. Mon. Lit. zauniti. — Cf. scr. has ridere a hâ uti bhas a bhâ.

зим-а χειμών hiems, ψύχος frigus. Matth. 24. 20. Nota loc. sing. sine praep. зимѣ in cod. ostrom. Lit. žiěma. — Scr. hima frigidus, zend. zima hiems.

зл-ато χρυσός aurum. Matth. 10. 9. златеница ἴκτερος icterus. Am. 4. 9. Etym. зр-ѣти videre quod olim: splendere significasse docet neosl. zor splendor. — Scr. obs. hr unde hiranja aurum et zend. zara idem. cf. scr. kanaka aurum a kan splendere.

зми-и et змиꙗ δράκων draco, ὄφις serpens. Marc. 16. 18. Luc. 11. 11. Cod. ostrom. habet etiam змиꙗ.

зн-ати γινώσκειν cognoscere. Luc. 22. 27. Joan. 1. 14. знамение σημεῖον signum. Marc. 16. 17. Luc. 2. 12. назначати σημειοῦν signare. Lit. zinnau. — Scr. džnâ scire.

зной καύσων aestus. Luc. 12. 55.

зоб-ати ἐσθίειν edere. Cum praep. по Matth. 13. 4. озо-

БАТИ ПОЗОБАТИ λυμαίνεσθαι devastare. Oct. f. 215. — Scr. džabh oscitare.

ЗР-ѢТИ περκάζειν maturescere. Sir. 51. 19. СѪЗРѢТИ παραδιδόναι producere. Cod. bulg. Marc. 4. 29. ЗРѢЛЪ ὥριμος maturus. Oct. f. 233. ЗРЬНО κόκκος granum. Matth. 13. 31. 1 Cor. 15. 37. Lit. žirnis. Cf. neosl. zréti et zoriti se. — Scr. shr in shrta coctus.

ЗР-ѢТИ ὁρᾶν videre. gl. cl. 165. 182. Matth. 13. 14. ЗАЗРѢТИ ἐπιλαμβάνεσθαι reprehendere. Luc. 20. 26. НАЗИРАТИ παρατηρεῖν observare. СѪЗРЬЦАТИ συνορᾶν intelligere. 2 Macc. 4. 4. ЗРЬЦАЛО εἴσοπτρον speculum. 1. Cor. 13. 2. Croat. zrcalo lit. zerkolas. ЗРАКЪ εἶδος forma. Matth. 18. 3. Huc trahendum esse videtur ЗЕНИЦА κόρη pupilla. Psal. 16. 8. Pol. zrzenica. cf. neosl. zrklo ЗОРЯ φαῦσις splendor. Psal. venet. 73. 16. αὐγή diluculum. Cod. bulg. Act. 20. 11. ἀκτίς radius. Scribitur etiam ЗАРЯ. Neosl. zorja et zarja lus. sup. zerja. Lit. žěrěti — Scr. ghr. lucere.

ЗЛЪ κακός malus. Luc. 11. 13. ЗЛОБА κακία malitia. gl. cl. 174. Luc. 11. 39.

ЗЫБ-АТИ σαλεύειν agitare. gl. cl. 583. ПОЗЫБНѪТИ σαλεύεσθαι agitari. — Scr. kšubh. idem. cf. ЗЕМЛЯ cum kšamâ.

ЗѦ-ТЬ γαμβρός gener. 1. Reg. 18. 22. Georg. Mon. νυμφίος sponsus. Judic. 15. 6. Lit. žentas. — Scr. džâmâtr gener.

ЗѦБ-НѪТИ βλαστάνειν germinare. Cum praep. ПРО. Matth. 13. 5. Luc. 8. 6. Hebr. 12. 15. Psal. 91. 7. In dialectis significat: frigere, quod a ЗИМА derivandum est. cf. pol. wielbić a rad. ВЕЛ-Vetus a scr. džan oriri descendit.

ЗѦБЪ ὀδούς dens. Matth. 5. 38. Apoc. 9. 8. — Scr. džambh oscitare unde džamba cibus. cf. gr. γαμφαί.

ЗѦБРЬ πύγαργος pygargus. Deut. 14. 5. Ruth. zubr quod etiam in dial. pol. irrepsit. In graecitate medii aevi ζόμβρος. cf. lit. žambas et scr. džambh oscitare.

и αὐτόν eum. кговъ αὐτοῦ ejus. иже ὅς qui. идеже ὅπου ubi. ꙗко ὡς uti. ꙗможе ἤ quo. кдинъ εἷς unus. инъ εἷς unus usurpatur: иноkъ μονιός solivagus. Psal. venet. 79. 13. Oct. f. 215. иноdоүшьно ὁμοθυμαδόν unanimiter. gl. cl. 854. ктеръ τὶς quidam. Scr. jatara uter. — Scr. ja.

и καὶ et. ибо καὶ γάρ etenim. или ἤ aut. cf. pracedens; respondet ergo slavicum и et latino jam, accus. sing. a scr. ja. cf. etiam tum, quum.

и-ти идѫ ἰέναι ire. въ слѣдъ ити ἀκολουθεῖν sequi. Matth. 16. 24. Lit. eiti. — Scr. i ire.

иг-ла ῥαφίς acus. Matth. 19. 24. иглинъ ῥαφίδος acus. Cod. ostrom. scribit игълинъ. — Scr. ag-ra acies.

иг-о ζυγός jugum. Matth. 11. 30. 1. Tim. 6. 1. Psal. 2. 3. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet его pro кго. Lit. jungas. — Scr. juga a judž jungere.

игр-ати παίζειν ludere. 1. Cor. 10. 7.

изъ ἐξ ex. Construitur cum gen. Lit. iš.

им-ѧ ὄνομα nomen. именовати ὀνομάζειν nominare. Dobr. ab им-ѧ derivavit. Cf. tamen scr. nâman pro džnâman.

им-ѧ ѩти λαμβάνειν prehendere. Matth. 16. 13. вънѧти προσέχειν attendere. вънѧтисѧ τύφεσθαι uri. Matth. 12. 20. сънѣмъ συνέδριον concilium. gl. cl. 103. Matth. 10. 17. Neosl. senjem pol. sejm. подъѩтель adjutor. Cod. bonon. заѩти δανείσασθαι mutuari. Matth. 5. 42. възаимъ et възаѥмъ даѩти δανείζειν mutuum dare. Luc. 6. 34. наимѣникъ et наѥмѣникъ μίσθιος mercenarius. Luc. 15. 17. пришѥмѣникъ διάδοχος successor. Georg Mon. имѣти имамь ἔχειν habere. имѣние βίος opes. Neosl. jeti jamen pol. jąć imę lit. imti. — Scr. jam cohibere.

ин-ие πάχνη pruina. Deut 32. 2. in psal. venet. νιφετός nix confertim cadens. — Etym. videtur esse scr. an spirare, spirando frigefacere.

инъ ἄλλος alius. Matth. 4. 21. инъгда et иногда ἄλλοτε alio tempore. инѫдоү et инѫдѣ ἀλλαχόθεν aliunde. — Scr. anja alius.

иск-ати ζητεῖν quaerere. Luc. 11. 9. Lit. ješkau. — Scr. iš unde iččhati, tertia pers. sing. praes.

иск-ра σπινθήρ scintilla. 2. Reg. 14. 7. Pol. etiam jaskra sonat. — Cf. scr. ashani fulgur.

испол-инъ γίγας gigas. Psal. 18. 6, 32. 16. Georg. Mon. Sic. etiam in psal. veneto scribitur; Šaff. tamen in quibusdam libris сполинъ inveniri dicit et hanc vocem a gente Spaleorum derivat. Starož. 15. 2.

ка-яти сѧ μετανοεῖν poenitere. Luc. 15. 7. Act. 17. 30. окаѧнъ ἄθλιος miser. Georg. Mon. казнь ζημία poena. 2. Macc. 4. 48. In Monum. Frising. I. 25. pocazen (показнь punitio).

ка-мень et камъı λίθος lapis. Luc. 11. 11, 22. 41. камѣнъ λίθινος lapideus. Sic. cod. assem. at cod. ostrom. камѧнъ. окамѣнити πωροῦν excoecare. Cod. assem. Lit. akmů. — Scr. ashman.

кад-ити θυμῖαν suffire. Os. 11. 2, кадило θυμίαμα suffitus. кадильница θυμιατήριον thuribulum.

кадь κάδος cadus. Isai. 40. 15.

каз-ати δεικνύειν monstrare. Cum praep. по. Job 28. 11. παιδεύειν castigare. Cum praep. на. Psal. 140. 6. — Scr. kash lucere.

каз-ити εὐνουχίζειν evirare. Cum praep. изъ. Cod. serb. Matth. 19. 12. ubi cod. bulg. et edit. ostrog. скопити. каженикъ θλαδίας eunuchus. Georg. Mon. Deut. 23. 1. проказа λέπρα lepra. Matth. 8. 3.

калъ πηλός lutum. Mich. 7. 10. 2. Petr. 2. 22. калюнїе желѣза βαφή temperatio. Sir. 31. 13. Cf. serb. kaliti. — Scr. kala niger, kalmaša sordidus. Lassen lat. squalor contulit.

кап-ати ϛάζειν stillare. Luc. 22. 44. канѫти. idem. Psal. 67. 6. капаѩ ϛαγών stilla. Luc. 22. 44. капище βωμός altare. Act. 17. 23. ubi cod. bulg. коумиръ. Fortasse ara ante fores extructa. cf. neosl. kap. Vide tamen Šaff. Štarož. 14. 8. ϛήλη columna. Osias 10. 1. — Scr. kap. et čap tremere unde kana gutta.

кл-ати колѭ σφάττειν mactare. Cum praep. за. Gen. 37. 31. закалати. idem. заколѥниѥ σφαγή mactatio. колъ πάσσαλος pessulus. Isai. 33. 20. Lit. kolas. класъ ςάχυς arista. Matth. 12. 1. cf. гласъ. — Fortasse a scr. kr unde kratu sacrificium.

клад-ѫ класти ἐπιςοιβάζειν coacervare. Osias 2. 13. въскладати ἐπιτιθέναι imponere. Cod. ostrom. Matth. 23. 4. накладати φορτίζειν onerare. Luc. 11. 46. прикладъ σύμβολον symbolum. gl. cl. 655. клада ξύλον pedica lignea. Act. 16. 24.

кладѧзь φρέαρ puteus. Joan. 4. 6. Gen. 29. 2. Croat. hladenac ruth. kolodjaz. E germ. uti reliqua in ѧзь: кнѧзь пѣнѧзь оусерѧзь. Cf. dan. kilde.

клеврѣтъ σύνδουλος conservus. Matth. 18. 28, 29. 31. Col. 1. 17.

кл-ей κόλλα gluten. Exod. 23. 3. Lit. klijei.

клеп-заклепъ κάτοχος retinaculum. Jon. 2. 7. in psal. venet. Cf. клѣть et neosl. zaklepati.

клеп-ати-плѭ σημαίνειν significare. Cod. assem. Joan. 21. 19. Etiam in cod. bonon. occurrit.

клик-нѫти ἀλαλάζειν clamare. кличати. idem. Cod. serb. Marc. 5. 38. кличь κραυγή clamor. Georg. Mon. Neosl. klicati lit. klykiu. Cf. крик-нѫти.

клоб-оукъ κίδαρις pileus. Exod. 28. 29. Georg. Mon.

клон-ити κλίνειν inclinare. Cum praep. по. Matth. 4. 9. кланꙗти. idem.

клъц-ати σκάλλειν sarrire. Psal. ven. 76. 7. Cf. scrb kucati.

кльн-ѫ клѧти καταρᾶσθαι exsecrari. Matth. 5. 44. — сѧ ὀμνύειν jurare. Matth. 5. 33. Male edit. vulg. клѧсти. Sir. 28. 15. заклинати ἐξορκίζειν obtestari. Matth. 16. 63. клѧтва κατάρα exsecratio. клѧтвопрѣстѫпьникъ ἐπίορκος perjurus.

клѣть ταμιεῖον cella. Matth. 6. 6. домъ съ прѣклѣтъı οἶκος περίπτερος domus columnarum ordine cincta. Amos 3. 15. Cf. neosl. priklet. клѣта, клѣтка γαλεάγρα, παγίς decipula. Jez. 19. 9. Jerem. 5. 27.

клѣщ-и *λαβίς* forceps. Isai. 6. 6. Oct. habet vocativum sing. клѣще f. 51. 93. 161. 174.

клю-клевета *καταλαλιά* obtrectatio. Boh. kleweta. клеветати *καταλαλεῖν* obtrectare. Act. 25. 11. клеветьникъ *κατήγορος* accusator. Radix est клю-ж quod in dialectis rostro pungere significat: ета est suffixum uti in соукта ницета etc.

ключ-ити сѧ *συμβαίνειν* contingere. Luc. 1. 9. Marc. 14. 31. ключь *κλείς* clavis. Math. 16. 19. заключити *συγκλείειν* claudere. ключимъ *χρήσιμος* commodus. 2. Tim. 2. 14. сѫключение *συγκλεισμός* conclusio. Osias 13. 8. cf. boh. skljčiti. — Scr. krunč curvum esse.

кн-ига *βίβλος* liber. Codd. saepissime in plur habent. Matth. 1. 1, 19. 7. *γράμμα* littera. Codd. assem. serb. et bulg. Luc. 22. 38. ubi edit. ostrog. писмѧ. книгъчии *γραμματεύς* scriba. Matth. 23. 31. Luc. 11. 45. книжьникъ. idem. — Scr. kn in knas curvum esse, plicari. cf. gras a gr. Suffixum ига vide in верига.

кнѧзь *ἄρχων* princeps. Luc. 24. 20. E germ. chuninc. Cf. pol. mosiądz e germ. Messing.

коб-ѧлица *θήλεια ἵππος* equa. 3. Reg. 10. 26. Olim *ἀκρίς* locusta. 2. Paral. 7. 13 Cf. neosl. kobilica boh. kobylka.

ковчегъ *κιβωτός* arca. Joan. 12. 6. Luc. 17. 27.

кож-а *δέρμα* pellis. Hebr. 11. 37.

коз-а *αἶξ* capra. Dan. 8. 5. козлъ *τράγος* hircus. козьлиць *ἐρίφιον* hoedus. козьлѧ gen. ѧте. idem. козьлогласованиѥ *κῶμος* convivium hilare. Rom. 13. 13. 1. Petr. 4. 3. Lit. oška. — Scr. adža capra. Cf. scr. asthi cum кость.

кои-покои *ἀνάπαυσις* quies. Matth. 11. 29. Lit. pakajus. почити *ἀναπαύεσθαι* requiescere. Gen. 2. 2. покоити *ἀναπαύειν* sedare. Matth. 11. 28. — Scr. shî jacere unde gr. *κεῖσθαι*.

кокошь *ὄρνις* gallina. Luc. 13. 34. Onomat. Cf. scr. kukkata.

кол-о *τροχός* rota. Psal. 67. 18. колѣсьница *ἅρμα* currus. Oct. f. 248. — Scr. kr curvari. Pott Etymol. Forsch. I. 84.

кол-ѣвати *σαλεύειν* agitare. Luc. 6. 48, 7. 24. Croat. boh. et pol. nota vox. Cf. antec.

кол-ѣно *γόνυ* genu. Deut. 28. 35. *φυλή* tribus. Luc. 2. 36. Psal. 104. 37. — Scr. kr curvari. cf. полѣно.

ком-арѫ *κώνωψ* culex. Matth. 23. 24.

кон-обѫ *λέβης* pelvis. Psal. 59. 8, 107. 9. Oct. f. 106. 220. Croat. konoba. Cf. russ. korob a kora.

кон-искони *ἐξ ἀρχῆς* ab initio. Cod. ostrom. Luc. 1. 2. izconi doconi (искони доконι ab initio ad finem). Mon Frising. II. 65. коньць *τέλος* finis. законѫ *νόμος* lex. Matth. 5. 17. Cf. boh. konati pol. konać.

конь *ἵππος* equus. Jac. 3. 2. Fortasse pro коб-нь, cf. кобѫ́ница.

коп-скопити *εὐνουχίζειν* evirare. Cod. bulg. et edit. ostrog. Matth. 19. 12. Georg. Mon. скопьць *εὐνοῦχος* eunuchus. ibidem. Neosl. et croat. kopiti. cf. sequens.

коп-ати *σκάπτειν* fodere. Cum praep. въ Matth. 25. 18. копиѥ *λόγχη* hasta. Matth. 27. 49. Georg. Mon. копѫ́то *ὁπλή* ungula.

коп-рѫ *ἄνηθον* anethum. Matth. 23. 23. — Cf. scr. kapi thus et lit. kvapas odor.

кор-а *φλοιός* cortex. Sap. 13. 11. Gen. 30. 37. Lit. skura. корень *ῥίζα* radix. Matth. 3. 10. Teste Vostokovio in libris antiquis etiam корѫ legitur. корѫ́то *δεξαμενή* cisterna. Exod. 2. 16. Georg. Mon. cf. neosl. korec haustrum. корица *κινάμωνον* cinnamum. Croat. korice. корабль *πλοῖον* navis. Matth. 4. 22. Cod. bulg. Jac. 3. 4. in nom. plur. habet кораве et cod. assem. кораѣ. кораѣница. idem. Georg. Mon. корабльникъ *ναύτης* nauta. Russ. korablj et korob ruth. korabelj pol. korab gen. bia boh. korab est cortex et navis. Cf. gr. *κάραβος* scapha e vimine et corio. Gloss. Isid. in Du Cange.

кор-ити *ὑβρίζειν* contumeliose tractare. Cod. serb. Luc. 11. 45. Psal. 118. 162. Cf. croat. koriti. користь et, minus bene, корѫ́сть *σκῦλον* spolium. Luc. 11. 22. Neosl. korist pol. korzyść. оукоризна *ὕβρις* ludibrium. gl. cl. 99. — Scr. kr punire.

кос-а *θέριςρον* falx messoria. 1. Reg. 13. 20. — Scr. kas laedere.

кос-нѫти *ἅπτεσθαι* tangere. Luc. 22. 51. прикасати сѧ. idem. Joan. 4. 9. — Scr. kas appropinquare.

косм-атъ *δασύς* hirsutus. Gen. 25. 25, 27. 23. Neosl. kosem serb. et ruth. kosa pol. et boh. kosm lit. kassa. — Cf. scr. kashmala sordidus.

кость *ὀςοῦν* os. Matth. 23. 27. — Scr. asthi os. cf. scr. adža cum slav. koza.

кот-ка *αἴλουρος* felis. Jerem. Ep. 1. 21. *ἄγκυρα* ancora. Cod. bulg. Act. 27. 29, 30. ubi. vulg. editio котва. Lat. catus lit. katas.

котер-ати *καταδικάζειν* condemnare. gl. cl. 582. — Cf. scr. kâtara confused. Wilson.

котлъ *χαλκίον* ahenum. Marc. 7. 4. Goth. katils gr. *κοτύλη* lat. catillus lit. katilas.

кощ-оунꙑ plur. f. *εὐτραπελία* scurrilitas. Ephes. 5. 4. Cod. bulg. habet шѧгꙑ. Etym. videtur esse кость. cf. gall. osselets serb. koštunjav. Graecis *κόττος* est alea.

кошь *κόφινος* cophinus. Matth. 14. 20. кошьница *σπυρίς* sporta. Matth. 15. 37.

кош-оута *ἔλαφος* cerva. Bell. troj.

краб-ица *κιβωτός* arca. Teste Alex. olim Exod. 2. 5. Cf. neosl. krabulica herba germanis dicta Körbelkraut.

крав-а *βοῦς* vacca. Gen 18. 7. — Scr. shru audire, at in plurimis derivatis linguarum cognatarum: clamare Cf. бꙑкъ.

крад-ѫ красти *κλέπτειν* furari. Matth. 6. 19.

крам-ола *ςάσις* seditio. Luc. 23. 19. Act. 19. 40. in cod. bulg. Nota instrum. plur. крамолꙑ Oct. f. 197. pro vero крамолами. крамольникъ *ἀγοραῖος* cocio. Act. 7. 5. Cf. boh. et bulg. kramola et neosl. kramljati loqui. Bavarorum carmula slaviacae originis esse videtur. Cf. tamen Kop. glag. cloz. XLII.

крас-ити *κοσμεῖν* ornare, *τέρπειν* delectare. Cum praep. оу. Psal. 64. 9. accendere. Matth. 25. 7. красьнъ *κόσμιος*

venustus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2. красота *τερπνότης* jucunditas. Etym. fortasse крас-нѫти.

краст-а *ψώρα* scabies. Lev. 21. 20.

краст-елъ *ὀρτυγομήτρα* coturnix. Psal. 104. 40. Cod. bonon. habet крастѣль. Russ. korostel pol. chrościel boh. chřastel.

крат-ъкъ *βραχύς* brevis. прѣкратити *κολοβοῦν* truncare. Matth. 24. 22. — Scr. krt secare.

крат-ъі, два — *δίς* bis. Marc. 14. 72. три — Luc. 22. 61. седмькратъ *ἑπτάκις* septies. Matth. 18. 22. Lit. kartu. — Scr. sa-krt semel a krt secare. Cf. phrasin pol. jeden raz gall. un coup.

кре-мень *κόχλαξ* silex. 1. Reg. 14. 14. — Cf. scr. shar-karâ. idem.

кривъ *σκολιός* obliquus, *καμπύλος* curvus. Luc. 3. 5. — Scr. kr curvari.

криж-скрижаль *πλάξ* tabula. Hebr. 9. 4. 2. Cor. 3. 3. Serb. križati dissecare boh. křjžala; c non videtur esse radicale: cf. pol. skrzydło cum vet. крило.

крин-окринъ *λεκάνη* pelvis. Jud. 6. 8. *φιάλη* patera. Zach. 9. 5. Oct. f. 170. Cf. russ. krinka et boh. okřin.

крич-ати *κράζειν* clamare. Marc. 5. 38. cf. кликнѫти. — Scr. krush clamare. Quoad u in i mutatum vide: тиснѫти, пасть, бѣгѫ.

крои-кронти *τέμνειν* scindere. 3. Reg. 18. 28. оукрои *κειρία* fascia. Joan. 11. 44. кран *ἄκρον* margo. краинии *ἀκρότατος* summus. Georg. Mon. въскран *συνόμορος* confinis. искрькнь *ὁ πλησίον* proximus. Matth. 5. 43. Ragus. iskrnji. — Cf. scr. kr in kîrṅa divisus.

крок-окрочити *κυκλοῦν* cingere. Georg. Mon.

кром-ѣ *ἐκτός* extra, *παρά* praeter. Act. 18. 13. In gl. cl. construitur cum instrum. alias cum gen. кромѣшьнь *ἐξώτερος* exterior. Matth. 8. 12. Lus. sup. kroma extrema pars rei. — Cf. scr. kr dividere.

кроп-ити *ῥαίνειν* aspergere. Cum praep. по. Hebr. 9. 19. кропива *κνίδη* urtica. Isai. 55. 13.

кротити πραΰνειν mitigare. кротъкъ πραΰς mansuetus. Matth. 21. 5. кротость et кротъкость πραΰτης mansuetudo.

крупица ψίξ mica panis. Matth. 15. 27. Lit. krupa.

крухоукрухъ ψωμός frustum. Matth. 14. 20, 15. 37. съкрушити συντρίβειν conterere. Matth. 21. 44. Neosl. kruh est panis boh. kruch pol. kruchy.

кръвь αἷμα sanguis. Matth. 16. 17. Neosl. krv et kri. Lit. kraujas. кръвоточивъ αἱμόῤῥους sanguinis profluvio laborans. — Scr. krû exstat in krûra saevus.

кръкъ αὐχήν cervix. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita.

кръма πρύμνα puppis. Act. 27. 41. кръмило πηδάλιον gubernaculum. Act. 27. 40. кръмильце. idem. Jac. 3. 4. кръмьчии κυβερνήτης gubernator. Act. 27. 11. Jez. 27. 8. окръмитель. idem. Oct. f. 112. Croat. krma. — Cf. scr. kr curvari.

кръмити τρέφειν alere. Georg. Mon. кръмилица γυνή τροφεύουσα nutrix. Exod. 2. 7.

кръноносъ ῥινότμητος cui nasus amputatus est. Vide Dobr. Institutt. 250. cf. croat. krnjak majalis russ. kornati boh. krniti. — Scr. karn dividere.

кръторыша ἀσπάλαξ talpa. Lev. 11. 30. cf. чрьтати. — Scr. krt findere.

кръчага κεράμιον vas fictile. Jerem. 35. 6. Isai. 5. 10. — Serb. krčag boh. korčag hung. korsó.

кръчьмница ταβέρνη taberna. Act. 28. 15. кръчьмьникъ κάπηλος caupo. Georg. Mon.

кръити κρύπτειν oscultare. крити. idem. gl. cl. 56. 410. 951. Rectius tamen кръіти scribi docet part. praet. pass. съкръвенъ. gl. cl. 40. et subst. verb. отъкръвение ἀποκάλυψις revelatio. Luc. 2. 32. кровъ στέγη tectum. Matth. 17. 4, 10. 27. Hebr. 11. 9. закровъ ἀποκρυφή latibulum. Psal. 17. 12. крило πτέρυξ ala. gl. cl. pag. XLII. Luc. 13. 34. Neosl. krilo est etiam sinus. cf. croat. kreljut. f. въскрилие κράσπεδον fimbria.

Matth. 14. 36. crilatcem (крилатьцемъ alatis pro angelis) Monum. Frising. I. 4.

крьс-ижти *ἐγείρεσθαι* excitari. Cum praep. въз. Matth. 14. 2. крѣсити *ἐγείρειν* excitare. gl. cl. 646. 764. Matth. 22. 24. въскрѣшати. idem. Neosl. krésen boh. wskřjšiti. -- Scr. krš trahere unde lat. accersere.

крьст-окрьстъ *κύκλῳ* circum. Luc. 1. 58. окрьстьнъ *ὁ περί* vicinus. Boh. krest — Scr. krš verti ergo: крьс-тъ?

крьстъ *σαυρός* crux. крьстити *βαπτίζειν* baptizare: Marc. 16. 16. крьщениѥ *βαπτισμός* baptismus. Cod. bulg. Hebr. 9. 10. Minus bene крьстенье gl. cl. 98.

крѣп-ити *δυναμοῦν* roborare. Matth. 5. 13. Luc. 22. 59. крѣпость *ἰσχύς* vis. крѣпъкъ *ἰσχυρός* fortis. Matth. 3. 11. Cf. boh. okřegi.

кржгъ *κύκλος* circulus, *τμῆμα* sectio. Georg. Mon. окржениѥ *κύκλωμα* circuitus. Psal. 139. 10. кржглъ *τορευτός* caelatus proprie: rotundus. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. ubi edit. vulg. habet овъточенъ.

коу-ѫ ковати *χαλκεύειν* cudere. Psal. 79. 6. Alia forma praes. est ковж-вѣши. Cf. словж-вѣши. ковачь *χαλκεύς* faber. 2. Tim. 4. 14. коузньць. idem. Isai. 54. 16. оковъ *πέδη* compes. Psal. 104. 18. оковань *πεπεδημένος* vinctus. ковъ *ἐπιβουλή* insidiae. Act. 19. 40. *ἔνεδρος* machinatio. gl. cl. 768. ковьникъ *σασιαστής* seditiosus. Marc. 15. 7. ковардьнъ *πανοῦργος* astutus. 2. Cor. 12. 16. ковардьство *πανουργία* astutia. къзнь *μεθοδεία* insidiae. Ephes. 4. 14. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. Lit. kujis malleus. — Scr. ku sonare.

коумиръ *βωμός* ara. Cod. bulg. Act. 17. 23. Mich. 1. 7. Šaff. Starož. 14. 8. a čudico kumumardama derivavit.

коуп-ити *ἀγοράζειν* emere. Matth. 14. 5. коупля *πραγματεία* mercatura. коупьць *ἔμπορος* mercator.

коуп-а *σωρός* acervus. Luc. 9. 11. коупно *ἅμα* simul. gl. cl. 551. 842.

коуръ *ἀλέκτωρ* gallus. Codd. serb. assem. et ostrom. Marc. 13. 35. коуроглашениѥ *ἀλεκτοροφωνία* gallicinium. — Scr. kur sonum edere.

кογр-нти καπνίζεσθαι fumare. Isai. 42. 3. Georg. Mon. кογрєниє ἀτμίς vapor. Act. 2. 19. ubi. cod. bulg. пара. — Scr. čur urere.

кογс-нти γεύεσθαι gustare. Cum praep. вз. Matth, 16. 28. πειράζειν tentare. Cum praep. изъ. Matth. 4. 1. покогсити сѧ ἐπιχειρεῖν aggredi. Georg. Mon.

къ πρός ad. Construitur cum dat.

кѣ-то τίς quis. Lit. kas. кѣждо ἕκαστος quisque. кѣи ποῖος qualis. вѣскѫіє ἵνατί cur. Matth. 9. 4. которъі ὅς qui. Lit. katras. чѣто τί quid. колікъ πόσος quantus. когда πότε quando. каковъ ποῖος qualis. како πῶς quomodo. кѫдоу πόθεν unde. — Scr. ka, katara.

кѣблъ μόδιος modius. Georg. Mon. Neosl. kebel serb. kabao hung. köböl.

кѣс-нѣти χρονίζειν tardare. Matth. 24. 48. Luc. 1. 21. Neosl. kesno, kesati se croat. kesno, kesniti.

кѣі-вати κινεῖν τὴν κεφαλήν movere caput. Cum praep. по. Matth. 27. 39. Noosl. et croat. kimati boh. kynauti pol. kinąć. — Scr. kû indicare.

кѣід-ати ἐκκενοῦν evacuare. Psal. venet. 74. 8. Idem. habet edit. ostrog.

кѣіп-ѣти ζεῖν bullire. вѣскѣіпѣти ἐξέρπειν prorepere. Psal. 104. 30. Pol. kwapić a кѣіп- descendit. cf. kwas cum кѣіс- Scr. kup irasci.

кѣіс-нѫти ζυμοῦσθαι fermentari. Cum praep. вѣзъ. Matth. 13. 33. Luc. 13. 21. кѣісъ ὄμφαξ acerbus. Jerem. 31. 29. квасъ ζύμη fermentum. Matth. 13. 33. квасьникъ πάροινος vino deditus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 3. Tit. 1. 7. Lus. sup. kwas est convivium. покваснти βρέχειν madefacere. Georg. Mon. Serb. idem.

кѣіч-нти φυσᾶν arrogantem reddere. 1. Cor. 8. 1. 2. Cor. 12. 20. кѣіченіє φύσημα arrogantia. 2. Cor. 12. 20. — Scr. kuč reniti.

кѫд-ѣлъ κρόκη trama. Lev. 13. 48. cf. neosl. et croat. kundre. — Scr. kudr kundrajâmi fallo. Carn. kodrcija est confusio.

кжк-олица *μελάνθιον* nigella. Teste Dobr. olim Isai. 18. 25, 27. Neosl. kókolj croat. kukolj pol. kąkol lit. kukalei.

кжп-ѣлъ *κολυμβήθρα* locus natationis. Joan. 5. 2. — Cf. scr. kûpa puteus.

кжп-ина *βάτος* rubus. Marc. 12. 26. Act. 7. 30.

кжщ-а *σκηνή* tentorium. Cod. bulg. Joan. 7. 2. Neosl. kóča. Cf. neosl. kót pol. kąt angulus.

лаⷯти *ὑλακτεῖν* latrare. Isai. 56. 10. Georg. Mon. Lit lóti.

лаⷯти *ἐνεδρεύειν* insidiari. Luc. 11. 54. ubi cod. bulg. habet блюсти. Psal. venet. 9. 30. лаⷯтель *ἐγκάθετος* insidiator. Cf. ловити. — Scr. lâ capere.

лаг-вица *κέρας* poculum, lagunċula. Edit. ostrog. Jerem. 48. 12. Cf. neosl. lagev. pol. łagiewboh. láhwice.

лад-иⷯ *ναῦς* navis. Act. 27. 30. 2. Cor. 11. 25. ладиица *σκάφη* cymba. cf. neosl. et croat. ladja et ladica lit. eldija.

лан-но *βόλβιτον* fimus. Soph. 1. 17. Jez. 4. 12. Neosl. et croat. lajno. Cf. boh. lagi foeteo.

лак-ѯть *ἀγκών* cubitus, *πῆχυς* ulna. Matth. 6. 27. Deut. 3. 11. Lit. olektis.

лан-и *πέρυσι* anno superiore. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 10.

ланит-а *σιαγών* mala. Matth. 5. 39.

ланъ *τραγέλαφος* tragelaphus. Deut. 14. 5. Cf. lit. loně.

лас-ица *γαλῆ* mustela. Lev. 2. 29, 11. 29.

лас-кати *κολακεύειν* adulari. Sir. 30. 9. ласканиѥ *κολακεία* adulatio. 1. Thess. 2. 5. Oct. f. 166. ласкрьдъ *σπαταλός* luxuriosus. Georg. Mon. ласкрьдьство *σπαταλή* luxuria. idem. Cf. serb. srdobolja dysenteria. Constare videtur ласкрьдъ e лас- et hrd (срьд-in срьдьце) quod in hac voce gutturalem servavit.

ласт-овица *χελιδών* hirundo. Isai. 48. 14.

лебедь *κύκνος* cygnus. Lev. 11. 18. E dialectis neosl. croat. serb. et pol. suspiceris лабѫдь, quod Kop. gloss. nescio unde habet. Russis est lebedj.

лег-лещи лⷯгъ *κατακλίνεσθαι* decumbere. Russ. ljagu pol. lęgę. облещи *μένειν* manere. Luc. 24. 29. лежати *κεῖ-*

σθαι jacere. Matth. 3. 10. прилежьнъ ἐπιμελής sollicitus. Luc. 15. 8. положити τιθέναι ponere. Joan. 10. 8. полагати. idem. Joan. 10. 17. вълагалище βαλάντιον crumena. Luc. 10. 4. ложе κοίτη lectus. Luc. 11. 7. ложесна pl. n. μήτρα uterus. Luc. 2. 23. — Scr. lig lingâmi amplector.

ледъ κρύσαλλος glacies. Nota codicem bulg. Act. 17. 19. ἄρειος πάγος vertere: аріѥвъ ледъ. Lit. ledas.

лет-ѣти πέτεσθαι volare. Psal. 17. 11. лѣтати. idem. Male Kop. gloss. лѣтѣти.

ли δέ vero.

ли-ѥти χεῖν fundere. In codd. serb. et bulg. etiam лѣѥти scribitur. Luc. 5. 37. In gl. cl. etiam лити. Lit. lěti несълитьнъ ἀσύγχυτος non confusus. Oct. f. 199. 201. — Cf. scr. lî liquefacere.

лиз-ати λείχειν lambere. Cum praep. объ. Luc. 16. 21. Lit. laižyti. — Scr. lih lingere.

ликъ χορός chorus. Luc. 15. 25. Oct. f. 10. ликовати χορεύειν saltare. Oct. f. 89. Georg. Mon.

лисъ ἀλώπηξ vulpes. Luc. 9. 58. Psal. 62. 11. лисица. idem. Cod. ostrom.

листъ φύλλον folium. Lev. 26. 36. листвиѥ. coll. Matth. 21. 19.

лихъ περιττός nimius. Luc. 12. 4. лише περισσότερον plus. лихоимьць πλεονέκτης avidus. 1. Cor. 5. 10. lihogedeni (лихоѥденни) lihopiti (лихопитии) nimis edendo et nimis bibendo. Monum. Frising. III. 35. 36.

лихв-а τόκος usura. Luc. 19. 24. Jez. 22. 12. E goth. leihvan mutuari.

лиц-е πρόσωπον vultus. Matth. 18. 10. различьнъ διάφορος diversus. Marc. 1. 34. обличити κατηγορεῖν accusare. Matth. 1. 19. cf. pol. licować. idem. лицемѣръ ὑποκριτής hypocrita. Matth. 6. 5. Šaff. Starož. 18. 7. a goth. ljuta derivavit: nobis compositum videtur e лице et мѣръ, quae posterior pars vocabuli ad scr. mê, unde мѣнити mutare, referenda est, ut лицемѣръ sit

homo qui vultum mutat. In quibusdam libris etiam лицедѣи scribitur. Confudit Kop. gl. cl. pag. 3. radicem hanc cum лѫчити. — Scr. likh pingere.

лиш-ити *ϛερίζειν* privare. Psal. 20. 3. лишати. idem. лишениѥ *ὑϛέρημα* penuria. 2. Cor. 16. 17.

лиш-ај *λειχήν* impetigo. Lev. 21. 20. Cf. gr. *λειχήν* quod Benf. II. 28 a scr. lih. lambere derivandum putat.

лобз-ати *φιλεῖν* osculari. Luc. 22..47. лобѫзати, облобѫзати. idem. Luc. 15. 20. cf. любити. — Cf. scr. labh prehendere addito sibilo.

лов-ити *ἀγρεύειν* captare. Luc. 5. 10. ловъ *ἄγρα* venatio. Georg. Mon. ловитва. idem. — Cf. scr. labh prehendere.

лоз-а *κληματίς* palmes. Isai. 18. 6. *ἀναδενδράς* vitis arbori adplicata. Psal. 17. 90. *ἄμπελος* vitis. Joan. 5. 1, 3. 12. ubi edit. vulg. addit виноградьнаѩ. лозиѥ *φρύγανα* sarmenta. Dan. 3. 46. in Psal. venet.

лок-ати *λάπτειν* lambere. Judic. 9. 5. Neosl. lokati. cf. crat. lokati krvolok. — Scr. lak gustare.

лом-ити *κλᾶν* frangere. gl. cl. 379. Act. 2. 46.

лон-о *κόλπος* sinus. Psal. venet. 128. 7. Joan. 1. 18.

лоп-ата *πτύον* pala. Matth. 3. 12. Lit lopěta. — Cf. scr. lup rapere.

лоѫкъ *πράσον* porrum. Num. 11. 5. — чрьвлѣнъı *κρόμμυον* cepa. ibidem.

лоѫ-на *σελήνη* luna. Luc. 21. 25. At cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. habet мѣсѧць. Neosl. et boh. luna pol. łuna. — Cf. scr. loč lucere.

лоѫч-ити сѧ *τυγχάνειν* contingere. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 37. Ruth. łučyty sja. полоѫчити *λαγχάνειν* obtinere. лоѫчьшии *κρείσσων* melior. gl. cl. 6. Matth. 6. 26. прилоѫчити сѧ *παρεῖναι* adesse. Luc. 13. 1. Cf. ключити сѧ.

лоѫч-а *ἀκτίς* radius. Sap. 2. 4 оѫлоѫчити *φωτίζειν* irradiare. gl. cl. 588. Lit. laukti. — Scr. lôč lucere.

лъб-ьнъıѥ мѣсто *κρανίου τόπος* calvaria. Marc. 15. 22.

Joan. 19. 17. Oct. f. 34. 51. 142. Georg. Mon. et edit. ostrog. etiam ЛОБНОК habent. Croat. lubanja ruth. łob boh. leb gen. lbi et lbu unde lebne mjsto in bibl. boh. Matth. 27. 33. pol. łeb łba.

ЛЪГ-АТИ *ψεύδεσθαι* mentiri.. Rom. 9, 1. ЛЪЖА *ψεῦδος* mendacium. Joan. 8. 44. ЛЪЖЬ *ψεύστης* mendax. ibidem. ЛЪЖЬНИКЪ. idem. 1. Tim. 1. 10. — Scr. ladž calumniari.

ЛЪІС-ВЪЗЛЪІСЪ *ἀναφάλαντος* calvus. Lev. 13. 41. Neosl. lisa. — Scr. rush splendere.

ЛЪІСТ-О *κνήμη* tibia. Psal. 146. 10. Nom. plur. ЛЪІСТА. Cant. 5. 15. Serb. list pol. łyst.

ЛЬВЪ *λέων* leo. 1. Petr. 5. 8. — E linguis simiticis in linguas familiae sanscriticae irrepsisse putat Benf. II. 1.

ЛЬГ-ЬКЪ *κοῦφος* levis. Matth. 11. 30. ЛЬЗѢ ІСТЬ *ἔξεστί* licet. gl. cl. 128. Boh. lze pol. lża. ПОЛЬЗА gen. ЗѢ et ЗЫ. *ὄφελος* ulilitas. gl. cl. 220. Matth. 16. 26. Boh. plzeń. ПОЛЬЗЕВАТИ *ὠφελεῖν* prodesse. Male slavus interpres Chronici Georgii Monachi *ἀφελής* (simplex) reddit per НЕПОЛЬЗЬНЪ (*ἀνωφελής* inutilis). Lit. lengvas. — Scr. laghu levis a lagh salire.

ЛЬНЪ *λίνον* linum. Matth. 12. 20. Lit. linnai.

ЛЬСТЬ *ἀπάτη* fraus. gl. cl. 573. Matth. 13. 22. ЛЬСТИТИ *ἀπατᾶν* decipere. gl. cl. 336. ЛЬСТЬЦЬ *πλάνος* fraudator. ЛЬЩЕНІЕ *πλάνη* fraus.

ЛѢ-*ἡμι*-semi-ЛѢЖИВЪ *ἡμιθανής* semimortuus proprie semivivus. Cod. ostrom. Luc. 10. 30. At cod. assem. ЕЛѢ pro ЖЛѢ.

ЛѢВЪ *ἀριστερός* sinister. Lev. 14. 15. ЛѢВИЦА *ἀριστερά* manus sinistra. Gen. 48. 13.

ЛѢЗ-Ж ЛѢСТИ *βαίνειν* gradi. Male Kop. gloss. ЛѢЗЖ. ЛѢСТВИЦА *κλίμαξ* scala. ВЪЛѢЗИТИ *βαίνειν* gradi. Joan. 5. 4. ОВЛѢСТИ *μαδᾶν* depilem esse. Lev. 13. 40. — Scr. lagh se movere.

ЛѢК-ОВАНІЕ *φάρμακον* medicamentum. Oct. f. 141. ЛѢКОВАТИ *θεραπεύειν* sanare. Georg. Mon. Lit. lěkorus.

ЛѢНЪ *ὀκνηρός* ignavus. ЛѢНИТИ СѦ *ὀκνεῖν* ignavum esse, *μέλλειν* cunctari. Act. 22. 16.

лѣп-ити κολλᾶν glutinare. Cum praep. при. Matth. 19. 5. прилѣпѧти κολλᾶσθαι adhaerescere. Luc. 10. 11. Psal. 136. 6. Serb. prionuti boh. lnauti. лѣпъ πρέπων decorus. gl. cl. 275. лѣпота ὡραιότης pulchritudo. Psal. 67. 12. lepocam (лѣпощамъ illecebris). Monum. Frising. III. 4. — Scr. lip ungere.

лѣсъ δρυμός nemus. Jerem. 21. 44.

лѣт-о θέρος aestas. Psal. venet. 73. 17. χρόνος tempus. Cod. bulg. Act. 20. 18. ἔτος annus. Luc. 15. 29. лѣтовьникъ χρονικόν chronicum. Georg. Mon. пролѣтьнок врѣмѧ ἐαρινὸς καιρός tempus vernum. ibidem. — Cf. scr. lî liquefacere et lit, lytus pluvia, proprie igitur pluviae tempus significat. Refer ad ли-ѭти?

лѣть ксть ἔξεσι licet. Act. 21. 27. 1. Cor. 6. 12.

лѣх-а πρασιά areola in horto. Marc. 6. 40. ubi cod. serb. habet мѣсто. Neosl. léha pol. lecha et lus. sup. lješka.

люб-ити φιλεῖν amare. Matth. 6. 5. Valach. юби. любъвь любъзи ἀγάπη amor. gl. cl. 151. любъзи сътворити πορνεύειν adulterium committere. Psal. venet. 105. 39. прѣлюбъзи μοιχεία adulterium. gl. cl. 131. любодѣи μοιχός adulter. любодѣица μοιχαλίς adultera. любезьнъ φίλος amicus. Cod. bulg. Act. 19. 31. любо-любо ἤ — ἤ aut — aut. Matth. 6. 24. lubmi (любьми sponte). Monum. Frising. III. 32. — Scr. lubh cupere.

людъ λαός populus. людие λαοί homines. Luc. 1. 10, 17. 21. людьскъ τοῦ λαοῦ populi. Goth. lauths. — Scr. ruh pro rudh crescere.

лютъ χαλεπός saevus. Matth. 8. 28. Neosl. et croat. ljut.

лѧд-вия plur f. ψόαι lumbi. Psal. ven. 37. 7. νεφροί renes. Georg. Mon. Neosl. ledje et ledovje croat. ledovje serb. ledja dorsum boh. ledwj pol. lędźwie·

лѧд-ина χέρσος terra inculta. Isai. 10. 6. Osias 10. 4. олѧдѣѣти χερσοῦσθαι desertum fieri. Oct. f. 152.

лѧк-ъ лѧцѣи κάμπτειν curvare. Cum praep. съ. Psal. 56. 7. налѧцати ἐντείνειν intendere. Nota aor. налѧшѧ лѧкъ in cod. bonon. Croat. nalekel mrĕzu, zanjku. лѧкъ τόξον

arcus. Neosl. lók croat. luk pol. est łuk, nasalem conservarunt in łęk u siodła, obłąk et in ipso łąk in psalt. sec. XIV. 10. 2. лѫка *πονηρία* malitia. Cod. bulg. Kop. лѫкавъ *πονηρός* malus. gl. cl. 408. Matth. 13. 19. Ruth. łukavyj. лѫкочь *δόλιος* astutus. Georg. Mon. слѫкъ *συγκύπτων* inflexus. Luc. 13. 11. Neosl. slók est macer. Huc trahe поклѫкнѫти genua flectere in bell. troj. neosl. kleknoti, klečati et lecati se pol. klęknąć et lęknąć się. cf. croat. lecljiv timidus Lit. lenkti. Cf. vetus приключити сѧ et прилоучити сѧ.

лѫщ-а *φάκος* lens. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. leča lit. lenšė hung. lentse.

лѫгъ *δρυμός* nemus. Georg. Mon. Sir. 24. 33. Neosl. lóg ruth. łuh pol. ląg. Kop. neogr. λόγγος contulit.

лѫк-а *ἕλος* palus. Exod. 2. 3. Neosl. lóka croat. luka pol. łąka lit. lanka.

лѫч-ити *χωρίζειν* separare. Cum praep. отъ. gl. cl. 262. Matth. 13. 49. Male gl. cl. 133 разлю-Scr. luk abscindere.

ма-нѫти *νεύειν* nutare. Cum praep. по. Joan. 13. 24. помавати. idem. Luc. 1. 22. маниѥ, мановениѥ *νεῦσις* nutus. Boh. manauti.

маз-ати *ἀλείφειν* ungere. Luc. 7. 38. масло *ἔλαιον* oleum. Luc. 7. 46. масло дрѣвѣно. idem. Georg. Mon. маслина *ἐλαία* oliva. мастъ *μύρον* unguentum. маститъ *πίων* pinguis. Psal. 91. 12. — Scr. masdž ungere.

малъ *μικρός* parvus. gl. cl. 702. Luc. 19. 3. — Etymon est ма-ѣти, quod a scr. mr unde ku-mâra et mâla.

ман-обманѫти *παραλογίζειν* fallere. 1. Reg. 19. 17. Neosl. mamiti croat. manen vesanus.

мар-помарати *παροξύνειν* excitare. Cod. bonon. cf. croat. et serb. morati debere.

мати gen.-тере *μήτηρ* mater. Luc. 1. 15. — Scr. mâtr a mâ ergo: genitrix.

матор-ѣти *προβαίνειν* senescere. Cum praep. за. Cod. ostrom. Luc. 1. 7, 18. 2. 36. маторьство *πρεσβεία* senectus. Psal. venet. 70. 18. заметерѣти *κατασκιρροῦσθαι*

durum fieri. 3. Macc. 4. 1. Neosl. mater serb. mator. — Cf. scr. mâ metiri unde etiam lat. maturus derivandum esse videtur.

мах-ати *περισείειν* agitare. Georg. Mon. Neosl. croat. mahati. Cf. ма-нжти.

медъ *μέλι* mel. gl. cl. 53. Matth. 3. 4. медвѣдь *ἄρκτος* ursus. Serbis est etiam medjed. медвѣнъ *μέλιτος* melis. Cod. bonon. Croat. medven.. Lit. medus. — Scr. madhu.

межд-оу *μεταξύ* inter. gl. cl. 527. Matth. 18. 15. Per оу scribitur in omnibus codicibus, qui discrimen inter оу et ѫ servant: vide glag. cloz. codices bulgaricos evangelia et apostolum continentes, codd. assem et bonon. Cf. врьхоу, долоу, низоу, тоу. Cod. ostrom. ter per ѫ, semel per оу scribit. Pol. est między. — Scr. madja medius.

мет-нжти *βάλλειν* jacere. Joan. 19. 24. вѫмести: idem. Cod. serb. Matth. 6. 30. мѣтати мѣтаѭ мещѫ. idem. Marc. 12. 41. Male Kop. gloss. мѣщѫ. мѣсто *τόπος* locus. Matth. 12. 43. Lit. miestas. въ — мѣсто *ἀντί* loco. Luc. 11. 11. Lit. metu.

мет-ѫ мести *σαροῦν* verrere. Matth. 12. 44. Luc. 15. 8. сѫметие *κοπρία* fimus. Sir. 27. 4.

мечь *μάχαιρα* gladius. gl. cl. 771. Cod. ostrom. Luc. 22. 52. In codd. serb. мьчь. мечьникъ *σπεκουλάτωρ* speculator. Cod. ostrom. Marc. 6. 27. Serb. mač goth. mekis. — Cf. scr. makha macellum.

ми-нжти *παρέρχεσθαι* praeterire. Matth. 8. 28. мимо *παρά* praeter. Construitur cum accus. миръ *κόσμος* mundus. Marc. 16. 15. Ruth. myr. In codd. serb. вьсь миръ. In libris recentioribus scribitur мїръ, ut distinguatur a миръ pax. — Scr. mî ire cf. scr. džagat mundus a gâ ire.

ми-ръ *εἰρήνη* pax. Luc. 7. 50. сѫмирити et сѫмѣрити *καταλλάττειν* reconciliare, *ταπεινοῦν* humilem reddere. Matth. 18. 4. Cf. pol. śmiara psal. sec. XIV. 9. 12. boh. smjřiti lus. sup. mjer. — Deriva a scr. mê mutuari unde

etiam мѣна μεταβολή permutatio. Sir. 13. 11. измѣнити ἀνταλλάττειν permutare. Lit. mainas.

мил-овати οἰκτείρειν misereri. Psal. 36. 21. милъ кмоу бзість ἐσπλαγχνίσθη misertus est illius. Luc. 15. 20. tebe ze mil tuoriv (тебѣ сѧ милъ творѭ tibi me humilio). Monum. Frising. I. 21. милость ἔλεος misericordia. милостъінꙗ ἐλεημοσύνη eleemosyna. — Scr. mîl connivere.

мл-ънꙗ ἀστραπή fulgur. Luc. 10. 18. Nota Luc. 17. 24. мълнии блистаѭщи сѧ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα fulgur coruscans. Serb. munja. Radix est мл-in мѣти conterere. Cf. scr. drmbhu.

мл-ѣти мелѭ ἀλήθειν molere. Luc. 17. 35. моль σής tinea. млинъ λάγανον placentae genus. 2. Reg. 6. 19. Neosl. et croat. mlinci russ. blin germ. Blinze e slav. Lit. malti. — Scr. mr terere in marâla tener.

младъ ἁπαλός tener. младѣнець et — денець βρέφος infans. gl. cl. 33. 45. — Scr. mrd conterere, unde mrdu mollis.

млат-ити ἀλοᾶν triturare. 1. Tim. 5. 8. 1. Cor. 9. 9. ubi cod. bulg. врѣжѭ. млатъ σφῦρα malleus. Sir. 38. 30. — Scr. mr terere.

мълв-ити θορυβεῖν tumultuari. Matth. 9. 23. Neosl. muviti pol. mówic boh. mluwiti. мълва θόρυβος tumultus. — Scr. brû loqui, cf. zend. mrû unde mraôt. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna. 54. Bopp. Vergl. Gramm. 28.

мълз-ѭ мълсти ἀμέλγειν mulgere. Prov. 30. 38. Male измелъзнлъ pro измълъзлъ Job 10. 10. Neosl. movzem serb. muzem boh. mlznauti lit. melžu. — Scr. mrdž abstergere quod a mr.

мълк-нѫти σιωπᾶν conticescere. Cum praep. оу. Luc. 9. 36. мълчати σιωπᾶν tacere. Luc. 1. 20. Marc. 9. 34. — Cf. scr. murčh torpere.

мѣк-о γάλα lac. 1. Cor. 3. 2. Hebr. 5. 12. cf. млъзѭ unde tamen immediate derivari nequit.

мниχъ μόναχος monachus. Georg. Mon. E graeco. Slavice dicitur инокъ, чрѣньц et чрѣноризьць.

многъ *πολύς* multus. Matth. 6. 7. многашти *πολλάκις* saepe. Cod. assem. множити *πληθύνειν* multiplicare множьство *πλῆθος* multitudo.

мог-ж моци *δύνασθαι* posse. Luc. 1. 20, 22. Nota inf. можти in edit. ostrog. Matth. 8. 28. не мозѣте nolite Epilog. cod. ostrom. съ могжтьми людьскъими cum potentibus populi. Cod. bonon. могжтьство potentia. Georg Mon. немоцьк *ἀσθένεια* infirmitas. моци *λείψανα* reliquiae. Men. venet. Oct. f. 106. 123. 155. 230. moki (моции reliquiarum). Monum. Frising. III. 19. моцьшии *πονηρότερος* pejor. Cod. serb. Matth. 12. 45. помоци *βοηθεῖν* adjuvare. помоць *βοήθεια* auxilium. помоьникъ *βοηθός* auxiliator. — Scr. mah crescere, in dial. prâcr. posse. cf. zend. tav posse a scr. tu crescere.

мог-зіла *βουνός* tumulus. Jerem. 31. 39. Georg. Mon habet etiam гомзіла. — Scr. mah crescere. Cf. scr. giri olim gari quod Lassenius contulit cum guru magnus.

мод-рзі *κυάνεος* lividus. Georg. Mon. Neosl. et croat. moder. Significatio e dialectis definita est.

моз-олъ *μώλωψ* vibex. Men. venet. Neosl. mozol

мозгъ *μυελός* medulla. Hebr. 4. 12. Neosl. mozg et možgani. — Scr. masdž humectare.

мок-нжти *ὑγραίνεσθαι* madefieri. мокръ *ὑγρός* madidus. мочити *βρέχειν* madefacere. Luc. 7. 38.

мол-ити *προσεύχεσθαι* precari. Matth. 6. 9. — съ Matth. 6. 5. молитва *προσευχή* preces. мольба. idem. Neosl. moliti boh. modliti pol. modlić. cf. lit. malda. — Etymon est scr. mr terere cf. оутолити com тр-ѣти. оумолиньк *δυσωπούμενος* perterritus. Oct. f. 186.

мон-исто *χλιδών* monile. Jerem. 2. 32, 4. 30. Osias 2. 13. Cant. 4. 9. Ruth. monysto germ. manili. Grimm II. 112. — Scr. man arcere.

мор-е *θάλασσα* mare. Matth. 8. 32. поморие *αἰγιαλός* ora maritima. Lit. marės. — Bopp derivavit a scr. vâri aqua. Cf. tamen scr. mîra mare et scr. giri cum slav. гора

мостъ *γέφυρα* pons. Men. venet. помостъ *ἔδαφος* pavimentum. 3. Macc. 2. 16.

мот-зика *σκαπάνη* ligo. Georg. Mon. Neosl. motika ruth pol. motyka.

мот-зила plur. n. *κόπρος* fimus. Jerem. 30. 22. Exod. 19. 14.

мотр-ити *ζοχάζεσθαι* conjicere, *κατανοεῖν* spectare. Cum praep. съ. Matth. 6. 28. Act. 7. 32, 12. 12. съмотрєниє *οἰκονομία* oeconomia. gl. cl. 794. Serb. motriti. — Cf. scr. mantr deliberare, o pro nasali, uti saepius.

мр-ѣти мрѫ *ἀποθνήσκειν* mori. Cum praepositionibus оу, по, изъ. моръ *λοιμός* pestis. Codd. serb. et bulg Luc 21. 11. *θάνατος* mors. Jerem. 14. 12. Lit. maras pestis. мрьтвъ *νεκρός* mortuus. Matth. 17. 9. мрьтвьць idem. мрьтвити *θανατοῦν* occidere. съмрьть *θάνατος* mors. Lit. mirti, smertis. — Ser. mr mori.

мрав-ии *μύρμηξ* formica. Prov. 6. 6. — Scr. brû zend. mrû loqui, olim fortasse: strepere.

мрьз-нѫти *πήγνυσθαι* congelari. помрьзаниє *πῆξις* congelatio. Oct. f. 106. мразъ *ψύχος* frigus. Psal. 147. 6. *παγετός* gelu. Jerem. 36. 30.

мрѫк-нѫти *σκοτίζεσθαι* obscurari. Cum praep. по. Luc. 23. 45. мракъ, примракъ *ἀχλύς* caligo. Isai. 60. 2. омрачити *ἐπισκοτίζειν* obscurare. — Cf. scr. mruč, mluč ire unde ni-mlôka occasus solis.

мрьз-нѫти *βδελύττεσθαι* exsecrari. Cum praep. о. Construitur cum nominat. rei et dat. personae, uti hodiedum in diall. neosl et pol. омрьзе ємоу достоѧниє єго *ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ* abominatus est haereditatem suam. Psalm. venet. 105. 40, 118. 163. омрьзѣ. Cod. bonon. Cf. neosl. to mu je zamrzilo et pol. omierzła mu żona. омразити *βδελύττειν* abominationem movere. Psal. venet. 13. 1, 52. 2. *σπιλοῦν* foedare. Oct. f. 91. мрьзькъ *βδέλυγμα* abominatio proprie: detestabilis. Cod. serb. Luc. 16. 15. Cf. goth. marzjan scandalizare.

мрѣж-а *δίκτυον* rete. Matth. 4. 18, 20.

моуд-нти *χρονίζειν* cunctari. Matth. 25. 5. Luc. 1. 21. Male Kop. gloss. мждити. мздлъ *βραδύς* tardus. мздлость *βραδύτης* socordia. gl. cl. 150. мздлькъ *βραδύς* tardus. Cod. ostrom. Luc. 24. 25. ubi cod. assem. habet моудькъ. Neosl. muditi, medel. — Cf. scr. mrd conterere, unde etiam *βραδύς* descendit.

моух-а *μυῖα* musca. Exod. 8. 21. моушица *σκνίψ* culex. Psal. venet. 104. 31. Lit. mussė.

мѫк-промѫкнѫти *διαφημίζειν* divulgare. Matth. 28. 15. замѫкъ *κλεῖθρον* claustrum. Jerem. Ep. 1. 17. мѫчта, мѫчтаниѥ *φαντασία* imaginatio. Cod. bulg. Act. 25. 23. Georg. Mon. Jerem. 50. 39. мѫчтати сѧ *φαντάζεσθαι* imaginari. Georg. Mon. — Cf. scr. muč relinquere.

мѫстъ *γλεῦκος* mustum. Act. 1. 13. Oct. f. 105. Boh. mest gen. mstu. — Scr. mudh humectare, est ergo pro мѫд-тъ.

мѧ *ἡμεῖς* nos. мои *ἐμός* meus.

мѧ-ти λούειν lavare. Cum praep. оу. Matth. 15. 20. Cf. lit. muilas. — Scr. miv irrigare.

мѧсл-нти *λογίζεσθαι* cogitare. Matth. 9. 4. Rom. 3. 28. мѧсль *ἐνθύμησις* cogitatio. Matth. 12. 25. съмѧслъ *διάνοια* mens. gl. cl. 454. Lit. myslis.

мѧт-о *χρήματα* opes. Cod. bulg. Act. 24. 26. *κέρδος* lucrum. 1. Petr. 5. 2. *τὸ ἱκανόν* satisfactio Act. 17. 9. мѧтарь *τελώνης* publicanus. Matth. 5. 46. Serb mito croat. mito, podmičenje boh. meyto pol. myto lit. muitas goth. mota.

мѧшь *μῦς* mus. Lev. 11. 29. мѧшьца *βραχίων* brachium. Luc. 1. 51. Georg. Mon. Neosl. miške croat. mišice. мѧшьца proprie est musculus qui a forma hoc nomen nactus est in linguis gr. lat. et slav. — Scr. mušika mus a muš furari.

мьг-ла *ὀμίχλη* nebula. Psal. 147. 5. Lit. migla goth. milhma. — Scr. mêgha a migh effundere.

мьг-новеніе *ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ* momentum. 1. Cor. 15. 52.

Sap. 18. 12. мизати *νεύειν* nutare. помизати. idem. Sir 27. 24. мьжати *μυωπάζειν* lusciosum esse. 2. Petr. 1. 9. съмѣжити *καταμύειν* oculos claudere. gl. cl. 4. Act. 28. 27. Neosl. mignoti croat. mignuti, mižati boh. mihnauti, okamženj pol. migać, okamgnienie. — Cf. scr. miš.

мьзд-а *μισθός* praemium. Matth. 6. 2. Cod. bulg. bis habet мѫзда. Neosl. mezda boh. mzda lus. sup. zda goth. mizdo.

мьн-ѣти *νομίζειν* putare. gl. cl. 337. 721. Matth. 5. 17. помѧнѫти *μνημονεύειν* meminisse. Codd. ostrom. et assem. Luc. 22. 61. In codd. cisdanubianis saepius scribitur помѣнѫти gl. cl. 496. поминати. idem. Luc. 17. 32. памѧть *μνήμη* memoria. оусъмьнѣти съ *διχάζειν* ambigere. Matth. 14. 31, 28. 17. Cod. assem. habet оусѫмьнѣти. Matth. 14. 26. Croat. sumnja suspicio Lit. menu. — Scr. man cogitare.

мьн-ѫ мѧти *θλίβειν* comprimere. Sap. 15. 7. Male Kop. gloss. маньк. мьнии *μικρότερος* minor. Marc. 9. 34. Luc. 15. 12. Neosl. meti, menem et manem ruth. mjaty mnu pol. miąć mnę. — Scr. man-âk parum gr. *μινύθω* lat. minus. Ad eandem radicem refer мѫзкъ, мѫка.

мьскъ *ἡμίονος* mulus. Psal. 31 9. мѣсѧ. Jez. 27. 14. Neosl. mesk et mezg serb. mazgov ragus. maska boh. mezek.

мьст-ити *ἀμύνεσθαι* ulcisci. Luc. 18. 3. мьсть *ἐκδίκησις* ultio. Luc. 18. 8. отъмѣщеникъ. idem. Neosl. mašiti, maščevati. — Scr. makš irasci.

мьш-елъ *λῆμμα* lucrum. Georg. Mon. мьшелоимьць *αἰσχροκερδής* turpis lucri cupidus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2, 8. немьшелоимьць *ἀδέκατος* muneribus non corruptus. Georg. Mon. — Scr. muš furari.

мѣ-ра *μέτρον* mensura. Matth. 7. 2. Lit. miĕra. мѣрити *μετρεῖν* metiri. ibidem — Scr. mâ.

мѣдь *χαλκός* aes. Matth. 10. 9. 1. Cor. 13. 1. мѣдѣнъ et-денъ *χαλκοῦς* aeneus. Cod. bonon. мѣдьница *λεπτόν* octava pars oboli. Luc. 12. 59.

мѣс-ити *μίσγειν* miscere. Cum praep. съ. Psal. 105. 35. Pol. miesić et mięsić lit. maišyti. — Scr. mikš in àmikša et mish in mishra.

мѣс-аць *μήν* mensis. Matth. 15. 17. *σελήνη* luna. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. Neosl. mesec et mesenc. — Scr mâs luna mâsa mensis a mâs metiri.

мѣхъ *ἀσκός* uter. Matth. 9. 17. *δορά* pellis detracta Georg. Mon.

мак-ъкъ *ἁπαλός* mollis. Matth. 11. 8. cf. neosl. et croat. mekine. — Etymon est мьн-ж мати minuere gutturali auctum. cf. lit. min-k-ti et menkas.

мас-о *κρέας* caro. Rom. 14. 21. Goth. mimz lit. miẽsa. — Scr. mânsa.

мат-ж мастн *ταράττειν* turbare. gl. cl. 684. Cod. ostrom. Luc. 1. 12. матежь *θόρυβος* tumultus .матити *ταράττειν* turbare. Huc trahe омѧтѣти *ἐξαπορεῖσθαι* conturbari unde psal. venet. 87. 16. омоутѣхъ psal. glag venet. 15. 61. омоутихъсе et psal. sloveno-valach. Jass. 1680. омѧтихъ. Cf. pol. smutek olim rectius smętek lit. smutkas valach. сминти. — Scr. manth.

мат-а et матва *ἡδύοσμος* mentha. Matth. 23. 23. Luc. 11. 42. cf. antec.

мжд-ръ *φρόνιμος* prudens. Matth. 8. 9, 25. 1. оумждрити et оумжждрити *σοφίζειν* prudentem reddere. Cod. bonon. Cf. neosl. móde serb. et croat. mudo boh. maud pol. mąda testiculi boh. mud'ata renes. cf. gr. *φρήν*. Ab eadem radice fortasse etiam germ. unmündig. Vide tamen Grimm Deutsche Rechtsalterthümer. Götting. 1828. I. 447.

мжжь *ἀνήρ* vir. Luc. 22. 63. мжжати сѧ *ἀνδρίζεσθαι* confortari. — Scr. man cogitare unde manuša homo.

мжк-а *βάσανος* cruciatus. gl. cl. 279. Luc. 16. 23. Lit. muka. valach. мѫчи. cf. hung. munka. мжчитель *βασανιστής* cruciator. мжченикъ *μάρτυς* martyr. — Ad мьнж мати comprimere refer.

мжка *ἄλευρον, ἄλφιτον* farina. Luc. 13. 21. Etymon est

мьнѫ мѧти diminuere. cf. пшено a пχати. ѧ saepissime in ѫ mutatur. cf. вѫзъ a вѧзати, блѫдъ a блѧдѫ, мѫтити a мѧтѫ, сѫпрѫгъ a прѧгѫ, прѫдъ a прѧдin въспрѧнѫти, звѫкъ a звѧцати.

на *ἐπί* super. Construitur cum accus. et loc. надъ *ὑπέρ* super. нан in нанпаче. Psal. 50. 2. Cf. ран cum радъ.

на *νῶϊ* nos. Accus. dual. primae pers. Cod. serb. Matth. 9. 27, 20. 30. Luc. 7. 20.

нагъ *γυμνός* nudus. Act. 19. 6. Lit. nogas. — Cf. scr. nadz erubescere.

наглъ *προπετής* temerarius. 1. Tim. 3. 4. Lit nuglay. Videtur compositum esse e praepos. на et глъ pro гъблъ a гъбнѫти quod pro гъбинѫти a rad. гоубити.

нак-вьзнакъ *ὀπισθίως* retro. 1. Reg. 4. 18.

не *οὐ μή* uon ne. неже *ἤ* quam. Sanscr. na in hymnis Rigvêdae sexcenties poni sensu comparativo docet Lassen Anthol. sanscr. 131. ни *οὐδέ* neque. — Cf. scr. na thema pronominis remotissima demonstrantis.

неб-о gen.- бесе *οὐρανός* coelum. Matth. 6. 1, 10. небесьнъ et — беськъ *οὐράνιος* coelestis. — Scr. nabhas nubes.

невода *σαγήνη* sagena. Matth. 13. 47. Boh. et pol. nota vox.

нес-ѫ нести *φέρειν* ferre. носити. idem. Luc. 11. 46. понести *ὀνειδίζειν* vituperare. Luc. 6. 22. — Scr. nah unde nakš adipisci.

нет-ии *ἀνεψιός* filius fratris. Georg. Mon. Serb. netjak ex sorore nepos. Bopp gloss. 1844. goth. nithjis, nostro нетии cognatum, a scr. ni derivavit; ergo: не-тии. cf. scr. apatja.

нетопъірь *νυκτερίς* vespertilio. Deut. 14. 18. Neosl. netopir et topir russ. netopyr. Compositum esse videtur e нѣтъ part. praet. pass. a ni (etym. *τοῦ* нить. cf. вѣстъ a вид-тѣсто a тис-) et пъірь quod cum перо cognatum est, ut sit pro нѣтопъірь i. e. avis junctis alis.

неѭсъіть *πελεκάν* pelecanus. Psal. 101. 6. Editio veneta

habet нєѥ- edit. vulg. нєѧ- cod. bonon. *βουλγαρίζων* нєѫсѣіть. A сѣіть derivant; syllabas нєѧ praefixas aequivalere *τῷ* нє docent formae neosl. nejóvolja, nejóveren i. e. nevolja, neveren.

нить *σπαρτίον* funiculus. Judic. 16. 22. — Scr. nî ducere.

нив-а *ἀγρός* ager. Jac. 5. 4.

низъ *κάτω* deorsum. Matth. 2. 16. — Cf. scr. ni.

ник-приникнѫти *παρακύπτειν* se incurvare. Luc. 24. 12. възникнѫти *ἀνανήφειν* resipiscere. 2. Tim. 2. 26. *ἀναβαίνειν* ascendere. Deut. 29. 23. нищь et plur. нищи *ἐπὶ πρόσωπον* pronus. Matth. 16. 6. изникнѫти *ἐξανατέλλειν* exoriri. Cod. bulg. Matth. 13. 5. Georg. Mon. ницати *φύεσθαι* germinare. gl. cl. 722.

нищь *πτωχός* pauper. Matth. 5. 3. Fortasse pro никть a никѫто. cf. ноць pro ноктъ.

новъ *νέος* novus. Marc. 16. 17. Lit. naujas. Cf. нѣинѣ. — Scr. navas. cf. etiam scr. nu.

ног-а *ποῦς* pes. gl. cl. 397.

ножь *μάχαιρα* culter. Luc. 22. 49. ножьница *θήκη* vagina. Joan. 18. 11. Croat. nožnice. Cf. ньзѫ.

нок-ть *ὄνυξ* unguis. пазнокть *ὁπλή* ungula. Psal. 68. 32. Lev. 11. 3. Lit. nagas. — Scr. nakha.

носъ *ῥίν* nasus. Georg. Mon. *πρύμνα* puppis. Cod. bulg. Act. 27. 29. *πρώρα* prora. Cod. bulg. Act. 27. 30. ноздри *ῥίν* nasus. Lit. nosis et nosrai. — Scr. nâsâ.

ноць *νύξ* nox Luc. 1. 37. Lit. naktis. — Scr. naktam noctu.

ноцьв-ѕі *σκάφη* mactra. Dan. 14. 33 Neosl. niške serb. natjve.

нр-авъ *τρόπος*. Hebr. 13. 5. *δόγμα* sententia. Cod. bulg. Act. 10 4. Croat. narava serb. narav boh. mraw olim nrav. Cf. sequens, cujus radix nr videtur significasse: ire.

ноур-ити *ἀναλίσκειν* absumere. Cum praep. изъ. Sap. 27. 32. изноурѫти. idem. Oct. f. 124. Georg. Mon.

понꙁіратн *ἐνδύνειν* ingredi. 2. Tim 3. 6. нꙁіриıе *δῶμα* domus. Mal. 1. 3. *οἰκόπεδον* solum domus destructae Psal. 101. 5. понрѣтн *δύεσθαι* subire. Jon. 2. 6. Cf. neosl. nora serb. ponor ruth. nyrjaty russ. nyrjatj pol. nurzyć boh. ňořiti. — Cf. scr. nr ducere et naraka tartarus.

нꙁ *ἀλλά* sed. In codd. bulg. нж.

нꙁі *ἡμᾶς* nos.

нꙁі-оүнꙁітн *ῥαθυμεῖν* ignavum esse. gl. cl. 220. Georg. Mon. Jez. 27. 35.оүнꙁілꙗ *σκυθρωπός* morosus. Dan. 1. 10. оүнꙁіниıе *ἀκηδία* incuria. Ruth. nyty russ. nytj languere. Huc. refer boh. unawiti.

нꙁі-нѣ *νῦν* nunc. Joan. 9. 41. Oct. semper нꙁінш. In codd. bulg. нинѣ, uti in dial. pol. ninie. Praestat tamen нꙁінѣ propter linguas cognatas. — Scr. nu. Vide Lassen Anthol. sanscr. Ad eandem radicem refer новꙁ.

ньз-ж нѣсти *πηγνύναι* defigere. Cum praep. вꙁ. Matth. 27. 48. Joan. 18. 11. оүньзнжтн *ἐμπήγνυσθαι* defigi. Psal. 31. 4, 37. 3. Male in Chronico Georg. Mon. проньзновꙁ pro проньзꙁ. prinizse (приньзꙁше postquam appropinquassent) Monum Frising. II. 99. — Cf. scr. nah nectere.

нѣ-кзто *τις* aliquis. нѣчѣто *τι* aliquid. Originem syllabae нѣ in Annal. litter. Vindob. explicare conati sumus. CV. 56. Aliter Kop. in gloss. Nota нѣсмь pro не ѥсмь.

нѣмꙁ *ἄλαλος* mutus. Luc. 1. 22.

нжд-нтн *ἀναγκάζειν* cogere Matth. 11. 12. gl. cl. 366. 369. Nota sphalma нждѫть pro нждать. нжжда *ἀνάγκη* necessitas. gl. cl. 194. отꙁнждь *διαπαντός* omnino. gl. cl. 139. отꙁнждоу *τὸ σύνολον* omnino. Oct. f. 85. nudmi (нждьмн necessario). Monum. Frising. III. 32. Neosl. ponuditi offerre. — Cf. scr. nud agece

о *περί* circa. Construitur cum accus. et loc.

об-а *ἄμφω* ambo. Luc. 1. 6. обаче *πλήν* sed. Psal. 13. 6. Luc. 22. 42. Boh. obač. — Scr. ubha ambo.

ОВѢ in ОВѢ ОНѢ ПОЛѢ *πέραν* trans. Matth. 4. 15. ОВѢ НОЩЬ ВЬСѢЖ *δι ὅλης τῆς νυκτός* per totam noctem Luc. 6. 12. Construitur cum accus. Cf. antec. scr. abhi et gr. *ἀμφί*.

ОВѢ *οὗτος* hic. — Zend. ava. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements. III.

ОВ-ЬЦА *πρόβατον* ovis. Joan. 1. 11, 13. Lit. avis. ОВЬНѢ *κριός* aries. Psal. 81 1, 64. 14. Lit. avinis. — Scr. avi

ОГ-НЬ *πῦρ* ignis. Luc. 22. 55. Lit. ugnis. — Scr. agni ab adž splendere.

ОДРѢ *κράβατος* lectus. Matth. 9. 6. Neosl. oder ragus. odar boh. odry. Videtur compositum esse e praep. о et ДР-АТИ et olim: perticam significasse.

ОК-О gen. ОЧЕСЕ *ὀφθαλμός* oculus. Luc. 24. 16, 31. Nota nom. dual. ОЧИ. ОЧЕСЬНѢ *ὀφθαλμοῦ* oculi. ОКНО *θυρίς* fenestra. 2. Cor. 11. 32. Act. 20 9. БЕЗОЧЬСТВО *ἀναίδεια* impudentia. Lit. akis. — Scr. akš videre, akšin oculus, akša fenestra.

ОЛОВ-О *μόλυβδος* plumbum. Jerem. 6. 29. ОЛОВО ЧИСТОЄ *κασσίτερος* stannum. Jez 22. 18. — Scr. lû scindere.

ОЛТАРЬ *θυσιαστήριον* altare. Matth. 5. 23. E lat.

ОНѢ *ἐκεῖνος* ille. ОНЬСИЦА *ὁ δεῖνα* quidam. Matth. 26. 18. Lit. anas. — Scr. ana.

ОР-АТИ *ἀροτριάζειν* arare. Lnc. 17. 7. Job 4. 8. ОРАЛО *ἄροτρον* aratrum. РАЛО. idem. Edit. ostrog. Sir. 38. 25. РАТАИ *ἀροτήρ* arator. Cod. bulg. Kop. Neosl. et pol. rataj. РАЗОРИТИ *καθαιρεῖν* evertere, *ἀκυροῦν* irritum reddere. gl. cl. 292. РАЗАРИТИ. idem. — Scr. r, arâmi unde ur-in urvarâ arabilis.

ОР-ЬЛѢ *ἀετός* aquila. Matth 24. 28. Lit. errelis. — Scr. r ire unde ara citus.

ОРѢХѢ *καρύα* nux. Cant. 6. 10. ОРАХѢ. Georg. Mon. cf. lit. rešutys.

ОС-А *σφήξ* vespa. Sap. 12. 8.

ОС-ЬЛѢ *ὄνος* asinus. Luc. 14. 5. ОСЬЛѦ *ὀνάριον* asellus. Lit. asilas. E linguis semit. irrepsisse docet Benf. I. 123.

ОСЬ *ἄξων* axîs. Lit. ašis. — Scr. akša quaedam pars currus.

ос-т-рѫ *ὀξύς* acutus. т euphonicum est: cf. пѣс-т-рѫ a пис-ати. остѣнѫ *κέντρον* stimulus. Sir. 38. 25. Os. 5. 12. Georg. Mon. Lit. aštrus. — Scr. ash in ashr acies gladii.

оскрѣдѫ *λαξευτήριον* instrumentum lapicidae. Psal. 73. 6. Georg. Mon. Russ. oskord boh. oškrd pol. oskard lit. kardas. Etym. fortasse ос-in ос-т-рѫ.

осмь *ὀκτώ* octo. Luc. 2. 21. Lit. aštoni. — Scr. aštan.

остр-овѫ *νῆσος* insula. Act. 27. 16. Serb. ostrvo. Ad ос-in острѫ referendum videtur.

остр-огѫ *χάραξ* vallum. Isai. 31. 9. cf. antecedens.

отѫ *ἀπό* ab. Construitur cum gen. — Cf. scr. ati.

от-ьць *πατήρ* pater. Matth. 6. 4. отьчь *πατρός* patris. отьчьствиѥ *πατρίς* patria. Marc. 6. 4. отьчина. idem. Cod. bulg. Kop. Etym. fortasse antecedens. cf. gr. *ἀπφύς* pater.

оцьтъ *ὄξος* acetum. Matth. 27. 48. Marc. 15. 36. E lat. uti goth. akeit.

ошибѫ *οὐρά* cauda. Apoc. 9. 10. Job 40. 12.

па-жчина *ἀράχνη* tela aranea. Psal. 38. 12. Vocalem nasalem habent psal. Jass. codd. bonon. et bulg. Kop. Olim fuit пажкъ, hodie neosl. pajek et pavuk pol. pająk. — Cf. scr. pas ligare a quodam antiquiore pâ. cf. bhas a bhâ.

пад-ѫ пасти *πίπτειν* cadere. Luc. 15. 20. Occurrit etiam cum pronom. сѧ. падати. idem. западъ *δυσμή* occasus solis. напасть *πειρασμός* tentatio. Matth 6. 13. Luc. 22. 40. gl. cl. 478. пропасть *χάσμα* vorago Luc. 16. 26. распасти сѧ *σχίζεσθαι* scindi. Matth. 27. 52. распалинѣ ruinae. Cod. bulg. Kop. — Scr. pad se movere.

пазоух-а. ѥгоже носѧшти въ пазоусѣ мати ѥго. Cod. bulg. Kop. Videtur significare: *κόλπος* sinus. Cf. neosl. pazduha et lit. pazalstis.

пак-ѣ *πάλιν* iterum. Matth. 4. 8. паче *μᾶλλον* potius. Matth. 10. 6, 25. 9. пакѣбытиѥ *παλιγγενεσία* regeneratio. пакость *βλαβή* damnum. gl. cl. 489. *ἐνόχλησις* molestia.

Hebr. 12. 15. пакости дѣяти *κολαφίζειν* alapam infligere. Matth. 26. 67. 2. Cor. 12. 7. пакости творити *ἐπιπλήττειν* increpare. 1. Tim 5. 1. пакостьникъ *σκόλοψ* stimulus 2. Cor. 12. 7. — Ser. pač extendere.

пал-ица *βακτηρία* baculus Psal. venet. 2. 9. паличьникъ *ῥαβδοῦχος* lictor. Act. 16. 35. Cf. палити- et жьзлъ cum жег-ж.

пас-ж пасти *βόσκειν* pascere. Luc. 15. 15. пастъірь *ποιμήν* pastor. Joan. 1. 12. пастоухъ. idem. Cod. ostrom. Joan. 1. 11. пастъіревичищь pastor juvenis. Bell. troj. паства *νομή* pascuum. паствина. idem. Psal. venet. 94. 7. — Scr. pâ nutrire.

пас-опасьнъ *ἀκριβής* diligens. Ephes. 5. 15. Sir. 18. 27. 1. Esdr. 4. 22. опасение *ἀκρίβεια* summa cura. Georg. Mon. неопасьно *ἀφυλάκτως* incaute. Jez. 7. 22. съпасти *σώζειν* servare. съпасьнъ *σωτήριος* salutaris. gl. cl. 73. pazem (пасемъ servamus). Monum. Frising. II. 24. Boh. spasiti. — Scr. pash videre.

пат-ъка *νῆσσα* anas. Georg. Mon.

паш-опашь *οὐρά* cauda. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. опашата звѣзда. ibidem.

пв-оупвати *ἐλπίζειν* sperare. Codd. serb. et assem. Matth. 12. 21. Luc. 11. 22, 18. 9. Cod. bulg. Kop. In libris recentioribus: оуповати. вънезапж pro-запвж *ἐξάπινα* repente. Luc. 2. 13. Cf. croat. et serb. iznenada. Psal. pol. sec. XIV. 2. 13. pwa. 21. 8, 70. 14. pwać. Huc. trahe pol. pewny. — Scr. pu obs. unde puns contere, firmare. Cf. germ. trauen a dru fixum esse. Ab eodem etymo derivamus запвнвъ pro запвнвъ *ἀπηνέστερος* saevus, proprie: confidens. Cic. Tusc. 3. 7,

пек-ж пещи *πέττειν* coquere. пещь *κλίβανος* fornax. Matth. 6. 30. пещьница. idem. Cod. bulg. Kop. печать *σφραγίς* sigillum. gl. cl. 735. 737. et cod. bulg. 1. Cor 8. 9. Oct. f. 13. Neosl. pečat pol. pieczęć. Lit. pečvětis. запечатлѣти *σφραγίζειν* obsignare. Joan. 3. 33. — Scr. pač coquere.

пек-ѫ пещи сѧ *μεριμνᾶν* curare. Matth. 6. 25. Nota imp. пѣцѣте сѧ. печалѣ *μέριμνα* sollicitudo. Luc. 22. 45. Cf. ruth. pečalj boh. peče pol. piecza. — Ab antecedenti derivandum esse docet горькъ a горѣти.

пел-ѧнъ *ἀψίνθιον* absinthium. Apoc. 8. 11. Cf. lat. fel.

пел-есъ *φαιός* pullus. Gen. 30. 32. Cf. ruth. pełechaty russ. połosa boh. plasa pol. płosa. gr. *πελλός*. — Scr. palita canus.

пещ-ера *σπήλαιον* spelunca. Luc. 19. 46. Hebr. 11. 38.

пи-ти *πίνειν* bibere. Matth. 6. 25. пиѧнъ *μεθύων* ebrius. Act. 2. 15. пиѧница. idem. напоити *ποτίζειν* potum praebere. Marc. 9. 41. пиръ *πότος* potatio. Dan. 5. 10. 1. Macc. 16. 15. 1. Reg. 25. 36. *συμπόσιον* convivium. Luc. 14. 13. Croat. et serb. pir ruth. pyr. пировати *κωθωνίζεσθαι* potare. пиршьство *εὐωχία* convivium. 3. Macc. 4. 7. — Scr. pî bibere.

пил-а *πρίων* serra. Isai. 10. 15. E germ.

пис-ати *γράφειν* scribere. сѫписавъ gl. cl. 711. писмѧ *γράμμα* littera. 2. Cor. 3. 6. *ἰῶτα* jota. Cod. serb. Matth. 5. 18. пѣстръ *ποικίλος* variegatus. Gen. 30. 32. писанъ quibusdam Slavis idem significat. A пѣстръ deriva croat. pastrva, bistranga et pol. pstrąg salmo fario.

писк-ати *αὐλεῖν* tibia canere. Matth. 11. 17. пищалѣ *αὐλός* tibia. 1. Cor. 14. 7. писканиѥ *φθόγγος* sonus. ibidem.

пит-ати et-ѣти *τρέφειν* alere. gl. cl. 946 Matth. 6. 26. питомъ *σιτευτός* saginatus. Luc. 15. 30. *ἥμερος* cicur. Georg. Mon. пища *τροφή* cibus. gl. cl. 442. пѣтеньць et пѣтѣньць *νοσσός* pullus, *στρουθίον* passerculus. Oct. f 91. Neosl. pitati et pitom. — Scr. pitu cibus in Vêdis.

пла-ѫтисѧ *καταφλέγεσθαι* comburi. Cod. bonon. et psalt. venet 17. 8. Boh. planauti pol. płonąć. пламень et пламъ *φλόξ* flamma. gl. cl. 67. палити *φλέγειν* urere. пепелъ *σποδός* cinis. Hebr. 9. 13. ополѣти *καταφλέγεσθαι* uri. Cod. Hank. Oct. f. 112. неополимъ *ἄφλεκτος* non ustus. Oct. f. 145. полѣно *ξύλον* lignum. 3. Reg. 17. 12. *σχίδαξ* segmentum e ligno scisso. Oct. f. 136.

плавъ λευκός albus. Joan. 4. 35. Pol. et lus. sup. płowy boh. plawý lit. palvas.

плаз-оплазивъ περίεργος curiosus. 1. Tim. 5. 13. оплазовати сѧ περπερεύεσθαι temere loqui. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 4. — Cf. scr. prsh tangere.

плак-ати πλύνειν lavare. Luc. 5. 2. — сѧ κλαίειν flere. gl. cl. 351. Luc. 22. 62. Usurpatur etiam sine сѧ. Matth. 11. 17. плачь κλαυθμός fletus. плачьвьнъ κλαυθμῶνος fletus.

плат-запластити ἀποτύνειν persolvere. 4. Reg. 4. 7.

платъ ῥάκος pannus detritus. Matth. 9. 16, платно ἰσός telal sai. 38. 12. плащаница σινδών linteum. Luc. 23. 53. Oct. f. 207. Cf. neosl. plajš, plahta croat. plašč pol. płat goth. plats. — Cf. scr. prthu latus et slav. прѣтъ.

плаχ-плашити πτύρειν terrere. Cod. bulg. Philipp. 1. 28. Georg. Mon.

пле-мѧ φυλή tribus, σπέρμα genus. Cod. serb. Joan. 8. 33. Georg. Mon. Cf boh. plen et pol. plenny.

плес-на βάσις planta pedis. Act. 3. 7. — Scr. prš-ni calx.

плес-нѫти κροτεῖν plaudere. Num. 24. 10. ubi in edit. vulg. male aorist. плесне pro плесноу vel rectius плеснѫ. плескати. idem. gl. cl. 879. плищь θόρυβος tumultus. Cod. bulg. Kop. Jez. 7. 11. плищевати θορυβεῖν tumultari. Georg. Mon. Lit. plasnoju.

плет-ѫ плести πλέκειν plectere. Cum praep. съ. Matth. 27. 29. плѣтати. idem. gl. cl. 528. плотъ φραγμός sepes. Psal. venet. 61. 4. σχεδία ratis. 2. Paral. 2. 16. оплотъ φραγμός sepes.

плещ-и μετάφρενα scapulae. Psal. 90. 4. Georg. Mon. плеща ὦμοι humeri. Codd. serb. et bulg. Matth. 23. 4. νῶτος dorsum. Oct. f. 119. — Cf. scr. prthu latus.

пли-нѫти πτύειν spuere. Cod. assem. Joan. 9. 5. Usitatior est forma: плюнѫти.

плодъ καρπός fructus. Matth. 3. 8. плодовитъ καρποφόρος frugifer. Psal. 106. 34. неплодъі ϛεῖρα sterilis. Luc. 1. 7.

плоу-ти пловѫ πλεῖν navigare. Cod. bulg. Act. 27. 2.

Male Kop. gloss. плѫти. плавати. idem. Luc. 8. 23. плаваниѥ πλοῦς navigatio. Lit. plauti. — Scr. plu fluere.

плоугъ ἄροτρον aratrum. 1. Paral. 1. 23. Lit plugas. E germ.

плоуш-а plur. n. πνεύμων pulmo. Cod. bulg. Kop.

плъз-нѫти ὀλισθάνειν labi. плъзати et плѣзати ἕρπειν serpere. Gen. 6. 20. Lev. 11. 29. плъзити. idem. Men. venet.

плъкъ παρεμβολή castra. Act. 21. 34. Hebr. 11. 34. Lit. pulkas. оплъчити παρατάττειν in acie collocare Psal. 139. 2. оплъчениѥ παράταξις acies instructa. Psal. 143. 2. Croat. puk. — Cf. scr. prč conjungere.

плънъ μεσός plenus. gl. cl. 449. Matth. 23. 27. испълнъ indeclin. idem. Matth. 14. 20. испълнити-пълнити πληροῦν implere Lit. pilnas. — Scr. pr implere.

плъть σάρξ caro. Matth. 16. 17. pulti (плъти). Monum. Frising. II. 22. плътѣнъ σαρκός carnis. Cod. bonon. въплътити сѧ σωματοῦσθαι incarnari. Neosl. povt lit. paltis, plutta.

плѣв-ѫ плѣти συλλέγειν colligere, proprie: eruncare. Matth. 13. 28. Neosl. plévem et pléjem. плѣвъі ἄχυρον palea. Matth. 3. 12. Luc. 3. 18. плѣвелъ ζιζάνιον zizanium. Matth. 13. 25. Nota nom. plur. плѣвелиѥ. Matth. 13. 26. Lit. pelai.

плѣнъ αἰχμαλωσία captivitas, σκῦλα spolia. Cod. serb. Luc. 11. 22. плѣнити αἰχμαλωτίζειν captivum abducere. gl. cl. 358. 347. Luc. 21. 24. плѣнѣти. idem. плѣньникъ αἰχμάλωτος captivus. плѣница σειρά catena. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 4. Oct. f. 108. пеленъі σπάργανα fasciae. gl. cl. 622. Oct. f. 78. Neosl. plenice croat. plen plenice boh. plena. — Cf. scr. pr-č conjungere.

плѣс-нѣти εὐρωτῖαν situ obsitum esse. Jes. Nav. 9. 5.

плѣшь φαλάκρωμα calvitium. Jez. 28. 31. плѣшивъ φαλακρός calvus. Bell. troj. Lus. sup. pljech lit. plikkas.

плю-ѫ плєвати πτύειν spuere. Marc. 14. 65. Infinit. etiam плювати scribitur, sed minus recte. плюнѫти. idem.

Matth. 27. 30. плюновеніе *πτύσμα* sputum. плинѫти et плиновеніе in cod. assem. legimus. — Scr. plu fluere.

плѧс-ати *ὀρχεῖσθαι* saltare. Matth. 11. 17. Inde goth. plinsjan. — Cf. scr. prš-ni calx.

по *κατά* secundum, *διά* per, *ὑπέρ* pro. Construitur cum dat. accus. et loc. In compositione saepe па: пагоубл пажить памѧть. поздѣ *βραδέως* sero. gl. cl. 712. Matth. 8. 16. e по-ск-дѣ. подъ *ὑπό* sub. Construitur cum accus. et loc. подьница *κατάδυσις* latibulum. Georg. Mon.

поганъ *ἐθνικός* paganus. Lit. pagonas. опоганити сѧ. Georg. Mon. E lat.

полъ 1) *ἥμισυ* dimidium. полма протесати *διχοτομεῖν* in duas partes secare. пладновати pro полоудновати *μεσημβρίζειν* meridiari. Georg. Mon. Serbis nota vox. 2) овъ et на онъ полъ *πέραν* trans. Matth. 4. 15. Luc. 8. 22. обаполъі *ἑκατέρωθεν* utrinque. Oct. f. 178. 3) мѫжьскъ полъ *τὸ ἄρσεν* sexus virilis. Matth. 19. 4. Croat. spol sexus. — Scr. para alius, ulterior, unde pâra finis, ripa ulterior.

пол-е *πεδίον* campus. Jerem. 48. 8.

пол-ица *σανίς* asser. Cod. bulg. Kop. Significatio e dialectis definita est. Cf. neosl. pol. boh.

полата *παλάτιον* palatium. Cod. bulg. Kop.

попъ *πρεσβύτερος* presbyter. Cod. bulg. Act. 20. 17. Jac 5. 14. 1. Tim. 5. 19. E germ. phaph

пород-а *παράδεισος* paradisus. Cod. bulg. Kop. E graeco.

пост-ити сѧ *νηστεύειν* jejunare. Matth. 6. 16. E goth. fastan.

потъ *ἱδρώς* sudor. Luc. 22. 44.

поѭс-ати *ζωννύναι* cingere. Joan. 20. 18. — Scr. pas ligare. Vides scr. a mutatum esse in оѭ, uti in стоѭти a scr. sthâ. At ban pro боѭнъ esse docet Byzantinorum *βοεάνος*. Kop. gloss.

пр-ѣти прѣ приѭи 1) *ἐρείδειν* fulcire. подъпора *ὑποστήριγμα* fulcrum. Jerem. 5. 10. опрѣти сѧ *προσκόπτειν* impingere. Matth. 7. 27. опирати. idem. запрѣти *κλείειν*

claudere. Nehem. 13. 19. πολιορκεῖν obsidere. Jerem. 19. 9. 2) κρίνεσθαι contendere. Psal. 50. 4. Joan. 6. 52. проуще i. e. прѫще habet Georg. Mon. ergo etiam преши dicebatur. прѣниѥ μαχή pugna. Cod. bulg. Tit. 3. 9. прꙗ et распрꙗ φιλονεικία contentio. Luc. 22. 24. Psal. 9. 5. prio (прѫ actionem) Monum. Frising. II. 87. 88. сѫпрь ἀντίδικος adversarius. Cod. serb. Matth. 5. 15. сѫперникъ vel rectius сѫпрьникъ. idem. Cod. bulg. Luc. 22. 58. zopirnicom (сѫпрьникомь adversario) Monum. Frising. II. 73. съпорливъ φιλόνεικος contentiosus. 1. Cor. 11. 16. ubi cod. bulg. въспоривъ. — Scr. pr niti.

пр-ати перѫ-реши πατεῖν conculcare. Cum praep. по. Luc. 8. 5. поприще ςάδιον stadium. Cod. serb. Joan. 11. 18. et codd. serb. et bulg. Matth. 5. 41. habent пьприще. Vides о in ь (ъ) mutatum: cf. измъжданиѥ pro измо- Cod. bulg. 1. Cor. 5. 5. et въловнъıхъ pro вол- edit. ostrog. Luc. 14. 19.

пр-ати перѫ-реши πλύνειν lavare. Mal. 3. 3.

пр-ати перѫ-реши λακτίζειν calcitrare. Act. 9. 5, 26. 14. ἅλλεσθαι salire. Sap. 5. 21. Men. venet. опирати сѧ φέρεσθαι ferri. Georg. Mon. перо πτερύγιον penna. парити πέτεσθαι volare. Georg. Mon. Cod. bonon. Cod. bulg. Act. 2. 19. Jac. 4. 14. въıспрь ἄνω supra. Hebr. 12. 15. въıспрьнь ὁ ἄνω supernus. gl. cl. 905. Vide въıсокъ.

пр-ати порѭ-рѥши σχίζειν scindere. Georg. Mon. Ammos 1. 13. Neosl. parati serb. poriti ruth. poroty pol. proć.

прагъ φλιά limen. gl. cl. 314. Exod. 12. 7.

праж-ити φρύγειν frigere. Male Kop. gloss. прѫжити. Neosl. et croat. pražiti boh. zprahnauti pol. pražyć et pragnąć. — Cf. scr. bradždž assare.

празд-ьнъ ἀργός otiosus. Matth. 20. 3. непраздьна ἔγκιος gravida. Luc. 2. 5. праздьникъ ἑορτή dies festus. gl. cl. 308. Joan. 4. 45. cf. недѣлꙗ. праздьновати ἑορτάζειν feriari.

прас-напрасьнъ *ἀπότομος* severus. Sap. 5. 21, 24. напрасьнивъ. idem. Cod. bulg. 2. Cor. 13. 10. Tit. 1. 7. напрасьно *εὐθέως* statim. напрасьно борение *ἀψιμαχία* rixa. Georg. Mon. Cf. neosl. praska et serb. naprasan.

прат-папратъ *πρόθυρα* vestibulum Georg. Mon. Radix est aut пр-ѣти fulcire aut пр-ати conculcare. Šaff. Serb. Lesekörner папрьть dicit esse linguae ecclesiasticae, quod legimus in cod. bulg. Kop.

прахъ *κονιορτός* pulvis. Matth. 10. 14. Lit. parakas. Etym. fortasse пр-ати conculcare.

праща-а *σφενδόνη* funda. Sap. 5. 22. Georg. Mon. Neosl. frača croat preča pol. proca boh. prak lus. sup. prok. — Cf. scr. prth ejicere.

при *ἐπί* apud. Construitur cum loc. присьнъ *οἰκεῖος* propinquus. Gal. 6. 10. Ephes. 2. 19. constat e praep. при, rad. verbi substant. кс- et suff. ьнъ. присно *διαπαντός* semper. gl. cl. 371. Lit. pri.

при-ѣти *φροντίζειν* sollicitum esse. Construitur cum dat. Cod. bonon. et psal. venet. 39. 17. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. непривязнь *τὸ πονηρόν* malum. Matth. 6. 13. *διάβολος* diabolus. gl. cl. 147. Neosl. prijatel croat. prijazen serb. prijati pol. sprzyjać boh. přjti ruth. sprijaty goth. frijô amo. — Scr. prî diligere. Fallitur igitur Šaff. in Serb. Lesekörner 85. привти pro привѣти idque pro привлѣти positum putans: idem putabat Dobr. Institutt. 34.

про subinde пра. Ambo nonnisi in compositione usurpantur. прогнати проклѣти, прабаба прадѣдъ. прѣмо *ἐξ ἐναντίας* e regione. Sic in codd. cisdanubianis. Matth. 21. 2. прѣмьнъ *ὁ κατέναντι* qui e regione est. Luc. 19. 30. прьвъі *πρῶτος* primus. испрьва *ἀπ' ἀρχῆς* ab initio. прьвьство любѣ *φιλοπρωτεύων* qui primus esse cupit. 3. Joan. 1. 9. правъ *εὐθύς* rectus. Matth. 3. 3. право *ἀμήν* amen. Cod. serb. правина et правота *εὐθύτης* rectum. исправити *κατορθοῦν* erigere. правъда *δικαιοσύνη* justitia. праведьнъ *δίκαιος* justus. прочь *λοιπός*

reliquus. Matth. 25. 11. Marc. 16. 13. прокъ. idem. Cod. bulg. Kop. прѣ in compositione: прѣбъıти *ἐπιμένειν* permanere. прѣисподьнь *κατώτατος* infimus. прѣдъ *ἔμπροσθεν* ante. Matth. 7. 6. въпрѣкъı глаголати *ἀντιλέγειν* contradicere. Act. 13. 45. — Scr. pra.

пронъıръ *τὸ πονηρόν* malum. бѫди вамъ ен ен и ни ни. а ѥже лише. то отъ пронъıра ѥстъ (rectius ѥсть). Matth. 5. 37. in cod. bulg. Kop. пронъıривъ *πονηρός* malus. Cod. bulg. Kop.

прос-ити *αἰτεῖν* poscere. Matth. 8. 19. Lit. prašyti. — Scr. prač̌h interrogare.

прос-иньць mensis januarius. Cod. ostrom.

прос-о *κέγχρος* milium. Jez. 4. 9.

простъ *ἁπλοῦς* simplex. gl. cl. 811. Matth. 6. 22. *ἰδιώτης* imperitus. Georg. Mon. простити *χαρίζεσθαι* donare. Oct. f. 74. простъ e про et стрѣти videtur constare. cf. пространьство.

проти-вѫ *παρά* contra. Cod. ostrom. Matth. 8. 34, 25. 1. противити сѧ *ἀνδίςασθαι* resistere. — Scr. prati obviam.

прътъ *ῥάκος* pannus detritus. Isai. 46. 6. Jerem. 38. 11. *λίνον* linum. Cod. ostrom. Matth. 12. 20. Neosl. prt croat. prten. Cf. платъ.

прът-запрътъкъ *οὔρινον ωόν* ovum ventosum. Isai. 59. 5. Neosl. et boh. zaprtek pol. zapartek. Cf. boh. zaprtati. Lex. acad. petrop. male explicavit: skorłupa jajčna.

пръıщь *σηπεδών* ulcus purulentum. Georg. Mon. Serb. prišt pol. pryszcz.

прьс-и *ςῆθος* pectus. Luc. 18. 13. — Cf. scr. parshu costa.

прьстъ *δάκτυλος* digitus. Luc. 11. 20. прьстень *δακτύλιος* annulus. Luc. 15. 22 Male Kop. gloss. пьрстъ. Lit. pirštas.

прьсть *χοῦς* humus. Isai. 25. 2. Male Kop. gloss. пьрсть. прьстѣнъ *χοϊκός* terrenus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 47.

нрѣзъ *ὑπέρ* super. Construitur cum accus. Cod. bulg. Rom. 11. 24.

прѣс-ьнъ *ἄζυμος* non fermentatus. Lev. 2. 4. опрѣсьникъ *ἄζυμον* panis azymus. gl. cl. 338. 372. Luc. 22. 1. Luc. 22. 1. Neosl. présen, brezmec. boh. přisný.

пр҃т-ити *ἀπειλεῖν* minari. Joan. 11. 38. Cum praep. за. Matth. 8. 26. запр҃тити. idem. Neosl. pretiti croat. pretna ruth. zapretyty.

прѧг-ѫ прѧгти *ἐντείνειν* intendere. Psal. 63. 4. къпрѧгти *ζευγνύναι* jungere. съпрѧгъ *σύζυγος* conjux. Philipp. 4. 3. *ζῦγος* jugum. Luc. 14. 19. Lev. 5. 11. Oct. f. 144. Scribitur etiam съпрѧгъ. прѧгло *παγίς* tendicula. Os. 5. 1. Neosl. prógla croat. et serb. pruglo. прѧжити *σπαράττειν* lacerare. Marc. 9. 26. прѧжати. idem. Luc. 9. 39. — Scr. prdž prndžê jungo.

прѧд-ѫ прѧсти *νήθειν* nere. Matth. 6. 28. Tob. 2. 3. Georg. Mon.

прѧд-къспрѧнѫти *ἐξανίϛασθαι* exsurgere. gl. cl. 223. Isai. 29. 8. *ἀνανήφειν* resipiscere. Oct. f. 49. прѧдьнъ *τραχύς* celer. Act. 27. 29. прѧдьноѥ мѣсто *ἀκτή* littus praeruptum. Georg. Mon. Neosl. pród. serb. prud pol. prąd unde prędki.

прѧт-опрѧтати *ὑποϛέλλειν* substrahere. Cod. bulg. Gal. 2. 12. съпрѧтати *ἀνατέλλειν* emittere. Oct. f. 28. Cf. serb. raspretaty ruth. spratay pol. sprzątać valach. спринтин pernix. — Scr. prath ejicere.

прѫгъ *ἀκρίς* locusta. Matth. 3. 4.

прѫд-прѣпрѫда *πορφύρα* purpura. Cod. bulg. et assem. Marc. 15. 17, 20. Cf. boh. pruditi urere pol. prędanie et vetus багръ cum scr. bhadž urere.

пт-ица *πετεινόν* avis. Matth. 6. 26. — Scr. pat labi, volare.

поуст-ити *ἀπολύειν* dimittere. Matth. 5. 31. поустъ *ἔρημος* desertus. Matth. 14. 13. Lit. pustas. опоустити *ἐρημοῦν* vastare. Edit. ostrog. et psalt. venet. 78. 7. опоустошити. idem. Edit. vulg. ibidem. поустошьнъ *μάταιος* vanus. Georg. Mon. — Scr. pust spernere.

пѫ-ати *κονδυλίζειν* digitis in condylum contractis verberare. Mal. 3. 5. Jez. 34. 21. патоѫ попѫкати *λὰξ ἐνάλλεσθαι* calcibus insilire. Georg. Mon. пшено *ἄλφιτον* farina. 2. Reg. 17. 28. пшеница *πυρός* triticum, quod a terere. Psal. 80. 16. Neosl. phati pol. pchać. — Scr. piš pinsere.

пч-ела *μέλισσα* apis. Luc. 24. 42. Etymon. videtur esse бучати (neosl. et croat. bučati boh. bučeti) ut sit pro бъчела, quae forma occurrit in Hexamero Kalajd. 102. et in cod. ostrom. At cod. bonon. habet пъчела.

пъір-о *ὄλυρα* far. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. pira boh. pýr gr. *πυρός*. — Scr. pura yellow barleria. Wilson.

пъіт-ати *ἐρευνᾶν* scrutari. Cum praep. изъ. Joan. 5. 39. Act. 24. 14. испъітьникъ *περίεργος* curiosus. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. ubi edit. vulg. habet оплазивъ.

пъіт-испъіти *εἰκῇ* temere. Cod. serb. Matth. 5. 22. Reliqui въсоуѥ. uzpitnich (въ съпъітьнъіхъ, въ испъітьнъіхъ? vanis). Monum. Frising. III. 33. Cod. bonon. habet: спъіти. Cf. antecedens; испъіти enim proprie videtur significasse: curiose. Gr. *εἰκῇ* slavi interpretes etiam per безъ оума reddunt.

пъіх-ати *διαπρίεσθαι* frendere. Cod. bulg. Act. 7. 54. Nota напъіщенъ *τετυφωμένος* insolens editionis vulg. 2. Tim. 3. 4. ubi cod. bulg. habet възносливъ. Cf. pol. pycha. пъіхати proprie est: flare, et descendit a scr. pû purificare unde pavana purificans, ventus.

пьн-ѫ пѧти *σαυροῦν* in crucem agere. Cum praep. про, разъ. Marc. 15. 13, 24. пропинати, распинати. idem. съпѧти *συμποδίζειν* coërcere. Psal. 17. 40. Cf. croat. spetiti, spečevati. запѧти *πτερνίζειν* insidiari. опона *αὐλαία* cortina. Cod. serb. Matth. 27. 51. cf. croat. spona pedica. пѧта *πτέρνη* calx. Joan. 13. 18. възпѧть *ὀπίσω* retro. gl. cl. 179. Luc. 9. 62. Neosl. opet boh. na zpátek et spět. възпѧтити *ἐμποδίζειν* coërcere. Sir. 46. 5, 18. 22. Huc trahe neosl. et croat. pripetiti se accidere. пѧто *πέδη* compes. Luc. 8. 29. Psal. 149. 50. Neosl. pota serb. puto pol. pęto lit. pančia. понъва *σινδών* linteum. Judic. 14. 22. Neosl. et serb. ponjava boh. poňwa. — Scr. pan in pančatê extendit.

пъсъ *κύων* canis. Matth. 7. 6.

пъщ-непъщевати *ὑπολαμβάνειν* judicare. gl. cl. 153. Marc. 12. 40. Psal. 118. 19. Kop. gloss. contulit cum fic—verbi inficior

пѣ-ти пожⷭ *ψάλλειν* canere. въспѣвати *ἀναμέλπειν* cantu celebrare. пѣснь *ᾠδή* cantus. gl. cl. 20. пѣтлъ *ἀλέκτωρ* gallus. Luc. 22. 34. петелъ. idem. Cod. bulg. Matth. 26. 74, 75. Marc. 14. 72. петелъ. idem. Cod. bulg. Marc. 14. 30. Joan. 18. 27. Nos пѣтлъ probamus. Cf. neosl. et croat. petelin et serb. pijetao. пѣти cum въпити cognatum esse videtur.

пѣг-подъпѣга *ἀπολελυμένη* uxor dimissa. Cod. serb. Matth. 5. 32, 19. 9. Minime consentiunt libri in hac voce: habet enim gl. cl. 132. потъпѣга, cod. ostrom. Matth. 5. 32, 19. 9. потъвѣга, cod. assem. et evang. 1164. in Museo Rumjancov. подъвѣга, ut nesciam ad quam harum radicum referenda sit: пѣга, вѣгⷭ, тъпⷭ. Si a тепⷭ derivas, habes по-тъп-ѣга. cf. neosl. potepuh vagus. cf. gl. cl. VIII.

пѣн-а *ἀφρός* spuma. gl. cl. 779. Luc. 9. 39. Lit. piẽnas lac. — Scr. phêna spuma.

пѣнязь *δηνάριον* denarius. Matth. 18. 28. пѣнѧжьникъ *κερματιστής* numularius. Lit. pinningai. A germ. phening.

пѣс-къ *ἄμμος* sabulum. Matth. 7. 26. Lit. pĕška. — Scr. piš conterere.

пѣст-оунъ *παιδαγωγός* paedagogus. 1. Cor. 4. 15. Cf. neosl. péstena pol. pieścić. Etymon videtur esse питати. Cf. невѣста a видити, тѣсто a тиснѫти. Obstat significatio activa.

пѣх-пѣшь *πεζός* pedes. Matth. 14. 13.

пядь *παλαιστή* palmus. Psal. 38 5. Georg. Mon. Neosl. et croat pedenj. Dobr. Institutt. a пѧть derivandum esse putat.

пяс-ть *πυγμή* pugnus. Exod. 21. 18. Isai. 58. 4. — Cf scr. puns cum lat. pinsere.

пять *πέντε* quinque. Matth. 14. 17. пятъкъ *παρασκευή* dies Veneris. Joan. 19. 14. Lit. penki. — Scr. pančan a pač extendere, a digitis quinque extensis. Lassen Antholog. sanscr. gloss. Refer igitur ad пѧть.

пѫд-распѫдити *σκορπίζειν* dispergere. Joan. 10. 12. Neosl. póditi croat. puditi pol. pędzić. Bopp Vergleich. Gramm.

648 contulit cum scr. pâdajâmi quod a pad. cf. стж-пити cum sthâpajâmi a sthâ.

пжпъ *ὀμφαλός* umbilicus. Cant. 7. 2. Georg. Mon. Huc refer boh. paupĕ pusio, pupa. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 245. Radix zend. nap umbilicum et nepotem significat.

пжть *ὁδός* via. Luc. 1. 76, 11. 6. распжтиѥ *ἄμφοδος* compitum. Marc. 11. 4. — Scr. panthas via a path ire.

пжч-ина *πόντος* pontus. Matth. 18. 6. Act. 27. 27. — Scr. pač pančê extendo. Refer igitur ad пьнж et cf. gr. *πόντος*.

рабъ *δοῦλος* servus. Luc. 15. 22. робъ *σκλάβος* servus. Georg. Mon. робиць. Cod. bulg. Kop. рабъıни *παιδίσκη* ancilla. порабити *δουλοῦν* subigere. 2. Petr. 2. 9. работати *δουλεύειν* servire. Luc. 15. 29. — Scr. rabh, cum praep. â moliri.

рав-ьнъ *ἴσος* aequalis, *πεδινός* planus. gl. cl. 485. Matth. 20. 12.

рад-ити *μέλειν* curae esse. родити. idem. gl. cl. 434. et cod. serb. et edit. ostrog. Matth. 6. 24. Construitur cum praep. о et loc. радить о волѣχъ *μέλει τῶν βοῶν αὐτῷ* boves illi curae sunt. нерадьство *ἀμέλεια* incuria. Georg. Mon. отрада *ἄνεσις* relaxatio. отрадьнъ *ἀνεκτός* tolerabilis. Matth. 10. 15. жродъ *μωρός* insipidius; ж respondet particulae germ. un. Cf. neosl. neroden et goth. rathjan numerare.

радъ *χαίρων* lubens. Luc. 23. 8.ради *χάριν* gratia. gl. cl. 8. Matth. 4. 9. радоııа *ἀγαλλίασις* laetitia. Luc. 1. 44. Cf. croat. milošča, ostroča.

раж-ьнъ *κέντρον* stimulus. Cod. bulg. Act. 26. 14. Neosl. raženj. Cf. sequens.

раз-ити *πατάσσειν* percutere. Cum praep. по. Matth. 26. 31. образъ *τύπος* forma. gl. cl. 322. сразати *συγκροτεῖν* collidere. Dan. 5. 6.

разъ. In compositione gr. *διά* lat. dis respondet. развѣ *παρεκτός* extra. gl. cl. 130. Matth. 5. 32. разьıствиѥ

διαφορά discrimen. gl. cl. 238. — Cf. scr. rah (fortasse pro ragh) deserere.

рай παράδεισος paradisus. Luc. 23. 43. Lit. rojus. Videtur a радъ derivari posse. cf. най a надъ. Nota tamen neosl. rajati esse saltare et lus. sup. reja saltatio, quod a scr. ri se movere derivamus.

рак-а μνημεῖον sepulcrum. Matth. 23. 29. θήκη conditorium. Georg. Mon. Oct. f. 155. 216. Croat. et serb. raka.

рам-о ὦμος humerus. Luc. 15. 5. habet dual. рамѣ; Georg. Mon. рамѣхъ loc. plur. Oct. f. 117. 198. 251. nom. sing. рамо. Kop. gloss. habet рама gen. — мене, nescio unde. Neosl. rama croat. plur. ramena.

ранъ ὄρθριος matutinus. Jac. 5. 7.

ран-а πληγή vulnus. Marc. 3. 10. Luc. 12. 48. Lit. rona. — Cf. scr. vran vulnerare.

раст-ж расти αὐξάνεσθαι crescere. Luc. 1. 80. растити αὐξάνειν augere. gl. cl. 521. отъраслъ παραφυάς stolo. Psal. 79. 11. лѣтораслъ κλῆμα palmes. Jerem. 48. 32.

ратъ f. πόλεμος bellum. Exod. 13. 17. Georg. Mon. Bell. troj. Croat. est masc. serb. masc. et fem. ратьникъ πολέμιος hostis. Georg. Mon. ратовиште κοντός pertica. 1. Reg. 16. 7. Neosl. ratišče boh. ratiště.

рач-ителъ ἐραστής amator. Jez. 16. 33. рачити βούλεσθαι velle. Cod. bulg. Kop. рачение ἐπιθυμία desiderium. Dan. 11. 37. βασκανία fascinatio. Sap. 4. 12. in Men. venet. ἔρως amor. Act. f. 112. рачьшь gratior. gl. cl. 143. rasite (рачите dignemini). Monum. Frising. III. 20. Neosl. croat. et boh. račiti ruth. račyty.

реб-ро πλευρόν costa. Joan. 20. 20. възъ ребра πλαγίως transverse. Georg. Mon.

рек-ж реци λέγειν dicere. Luc. 2. 15. Nota imperat. рьци Matth. 8. 8. et aoristum рѣхъ. пророци προφητεύειν praedicere. пророцати. idem. пророкъ προφήτης propheta. пороцати ἐγκαλεῖν reprehendere. Act. 19. 40. ubi cod. bulg. habet принимати. Cf. poglagolani (поглаголании obtrectando). Monum. Frising. I. 17. порокъ μέμψις repre-

prehensio. Luc. 1. 6. оврокъ *ὀψώνιον* stipendium. Luc. 3. 14. оуроκъ *ψῆφος* suffragium. Georg. Mon. Neosl. uroki fascinatio serb. urečem fascino pol. urok. нарочитъ *ἐπίσημος* insignis. рѣчь *κατηγορία* accusatio. Luc. 6. 7. Joan. 18. 29. отрокъ *παῖς* puer. Matth. 8. 6. Edit. ostrog. Luc. 15. 26. habet отрокъ pro рабъ codicum. отрочищь *παιδάριον* puer. Joan. 5. 9. cf. отрадъ. Respondet отрокъ graeco *νήπιος* lat. infans pol. niemowlątko (apud J. Kochanovium niemowlątko) отрочѧнъ *παρῃτημένος* excusatus. Cod. serb. Luc. 14. 18. ubi reliqui отреченъ. — Bopp Vergleich. Gramm. 647. contulit cum scr. vač.

ремень *ἱμάς* lorum. Marc. 1. 7. Joan. 1. 27. E germ.

реть *ἐριθεία* contentio. 2. Cor. 12. 20. ретовати *ἐρίζειν* contendere. Oct. f. 180.

реш-ето *κόσκινον* cribrum. Sir. 27. 4.

ри-нжти *ὠθεῖν* trudere. Nnm. 25. 20. рѣити. idem. рои *συναγωγή μελισσῶν* examen apium. Judic. 14. 8. Cf. scr. raja citus. низрѣити *ταπεινοῦσθαι* defluere. gl. cl. pag. 43. — Scr. ri movere.

риз-а *ἱμάτιον* vestimentum. Luc. 24. 12.

рист-ати *ἐπισυντρέχειν* concurrere. Cum praep. съ. Marc. 9. 25. коньскоѥ ристаниѥ *ἱππόδρομος* circus in quo habentur certamina equestria. Georg. Mon.

рогъ *κέρας* cornu. Luc. 1. 69. инорожь *μονόκερως* monoceros. Psal. venet. 21. 22. Male psal. jass. инорождь. рожанъ. adject. Cod. bonon. Lit. ragas.

рогозъ *πάπυρος* papyrus. Job 8. 11. Georg. Mon. Unde neogr. *ῥαγάζιον*.

род-ити *τίκτειν* parere. Luc. 5. 57. *γεννᾶν* generare. Luc. 1. 13. раждати. idem. родъ *γενεά* generatio. Matth. 12. 41. рождьство *γένεσις* nativitas. родьство. idem. народъ *δῆμος* populus. gl. cl. 584. 768. *ὄχλος* turba. Luc. 22. 47.

розг-а *κλῆμα* palmes. Joan. 15. 2. Psal. 79. 11. Georg. Mon.

рос-а *δρόσος* ros. Psal. 132. 3. Lit. rassa — Scr. rasa.

рот-ити сѧ *καταθεματίζειν* anathematizare. Marc. 14. 71. Matth. 26. 74. рotѣ (рotѣ jurejurando). Monum. Frising. I. 14. Neosl. croat. russ. et boh. rotiti. — Cf. scr. vrata votum et рана cum vran.

рог-вздрогъ. III. sing. aor. a вздрогути *ὠρύεσθαι* rugire. Cod. bulg. Kop. рзıкати. idem. cf. рюти. — Scr. ru sonum edere.

рогм-ѣнıство *χρόα* color. Exod. 4. 7. рогмен- Georg. Mon. Neosl. et serb. rumen ruth. rumjanyj et vermjanyj boh. rumný.

рогсъ *ξανθός* rufus. Georg. Mon.

рогх-о *ἱμάτιον* vestis. Bell. troj. Neosl. ruha croat. ruho serb. ruo.

рогш-ити *λύειν* evertere. Oct. f. 230. раздрогшити *πορθεῖν* diruere. gl. cl. 618.

рзв-ати *τίλλειν* evellere. Radix est ru, cujus u ante vocalem in в mutatur. рогно gen. — ese *πόκος* vellus. Psal. 71. 6. Pastores palatini ex ovibus ante tonsuram inventam vellere lanam sunt soliti: a quo vellera dicuntur. Varro L. L. 5. 8. Jungmann.

рзд-ѣти сѧ *πυῤῥίζειν* rubescere. Lev. 13. 19. рзıждь *πυῤῥός*. Zach. 6. 2. Serb. ridj. рзжда *ἐρυσίβη* rubigo in segetibus. Psal. 77. 46. *ἰός* rubigo. рзждавѣти *ἰοῦσθαι* rubigine infici. Sir. 11. 10. рогда *μέταλλον* metallum. 1. Macc. 8. 3. Lit. ruda et raudonas. — Scr. rudhira ab obsol. rudh. cf. gr. *ἐρυθρός*.

рзз-ати *χρεμετίζειν* hinnire. Jerem. 5. 8. рзжжште. Cod. bulg. Kop.

рзп-зтати *γογγύζειν* murmurare. gl. cl. 14. Matth. 20. 11. Neosl. et croat. ropotati. — Cf. scr. ru sonare addita labiali.

рзт-обрзтити *φιμοῦν* os capistro constringere. Editio vulg. Deut. 25. 4. et 1. Tim. 5. 18. habet обротити. Posteriore loco cod. bulg. male обратити. Cf. russ. et ruth. rot boh. rty

рзı-ти *ὀρύττειν* fodere. Cum praep. подъ. Cod. serb.

Matth. 24. 43. ровъ λάκκος fovea. рѫвеникъ φρέαρ puteus. Cod. bonon. psalt. venet. 68. 15. Georg. Mon. гроборѫзитель τυμβωρύχος. Georg. Mon. Cf. croat. rilec et rulec. — Scr. ut-ru-dž fodere.

рѭиб-ίχθύς piscis. Luc. 11. 11. Nota рѭибитва nominat. dual. ἁλιεῖς piscatores in codd. serb. et assem. Matth. 4. 18. Nom. sing. fuerit рѭибитвъ cum suff. тъ uti in scr. gantu viator a gam ire.

рѭиг-нѫти ἐρεύγεσθαι eructare. Cum praep. отъ. Matth. 13. 35. Psal. 44. 1. — Scr. rudž frangere.

рѭид-ати κλαίειν flere. Marc. 16. 10. Ruth. rydaty, na vzryd płakaty lit. raudoju. — Scr. rudh flere.

рѭись πάρδαλις pardalis. Isai. 11. 6. Georg. Mon. — Cf. scr. rush lucere.

рѣв-еник ἔρις contentio. Jac. 3. 4. ζῆλος aemulatio. Psalt. venet. 78. 5. ревность. idem. ревновати ζηλοῦν aemulari. 2. Cor. 11. 2. Cf. neosl. réven et pol. rzewny.

рѣд-ъко σπανίως raro. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

рѣз-ати τέμνειν secare. Cum praep. оу. Joan. 18. 10. обрѣзати περιτέμνειν circumcidere. Nota pol. rznąć.

рѣк-а ποταμός fluvius. Matth. 3. 6. gl. cl. 30 — Scr. rič fluere.

рѣп-ик τρίβολος tribolus. Edit. ostrog. Matth. 7. 16.

рѣт-обрѣсти-рѧщѫ-рѧщеши εὑρίσκειν invenire. Matth. 7. 7. Male Kop. glos. 70. 80. обрѣтѫ et infinit. обрѣщи formae quae nullibi inveniuntur. In Carinth. sup. obrésti et, quod miraberis, obrenčati; huc refer etiam obrést. обрѣтелникъ ἐφευρετής inventor. Cod. bulg. Kop. срѣсти срѧщѫ-щеши συναντᾶν obvium fieri. Matth. 8. 28. Luc. 14. 31. Neosl. srésti et srečati ruth. strityty et sostrotyty boh. střetnauti. срѧща ἀπάντημα occursus. Cf. hung. szerentse. срѣтеник. idem. Joan. 12. 13. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 17. habet стрѣтеник. Lit. randu rasti invenire. — Scr. shri.

рѣш-ити λύειν solvere. Cum praep. разъ. Matth. 16. 19. — Cf. scr. riš frangere.

рю-ти ревѫ *θρύεσθαι* rugire. Osias 11. 10. Zach. 31. 4. Neosl. rjuti revem ruth. revnuti boh. řigi et řewu. зарев̀ъ mensis augustus. Cal. cod. ostrom. Boh. zářj olim zářig mensis september. Vide Dobr. Bildsamkeit. XVIII. — Scr. ru sonum edere.

рѧбъ *πέρδιξ* perdix. Jerem. 17. 11. крѧбица. idem. Georg. Mon. Ruth. rabyj variegatus lit. jěrubbě.

рѧдъ *σίχος* ordo, *κλῆρος* sors. 1. Petr. 5. 3. по рѧдоу *καθεξῆς* deinceps. нарѧдити *διαιρεῖν* disponere. Georg. Mon. Hung. rend. — Scr. r ire. cf. scr. gr splendere cum slav. глѧдати.

рѧс-ьнъ *κροσσωτός* fimbriatus. Cod. bonon. psal. venet. 44. 13. Neosl. et serb. resa ruth. rasa boh. řasa pol. rzęsa.

рѫбъ *ῥάκος* pannus detritus. Oct. f. 72. рѫбищь. idem. Esth. 4. 17. Prov. 23. 21. Georg. Mon. Neosl. rób croat. rub boh. raub pol. rąbek lit. rubas.

рѫг-ати сѧ *ἐμπαίζειν* illudere. gl. cl. 827. Luc. 22. 63. Croat. rugati se pol. urągać się hoh. rauhati.

рѫд-оржде *σκεῦος* instrumentum. Croat. orudelj. cf. ruth. orudowaty pol. orędownik.

рѫж-оржжиѥ *μάχαιρα* gladius. gl. cl. 769 Luc. 2. 35. Cf. antecedens. Šaff. Starož. 18. 7. goth. arhvus telum comparavit.

рѫк-а *χείρ* manus. Luc. 22. 53. рѫкоѭть *δράγμα* manipulus. Psal. 125. 6. оборѫчити *ἁρμόζειν* aptare. 2. Cor. 11. 2. оборѫчь *χλιδών* armilla. Sir. 21. 24. *ζώνη* cingulum. Georg. Mon. Hung. abronts. оборѫчениѥ *ἀῤῥαβών* arrhabo. 2. Cor. 1. 22. порѫчити *πιστεύειν* credere. Tit. 1. 3. Valach. порѫнчи jubere. запорѫчениѥ *παραγγελία* praeceptum. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 2. испорѫчьникъ *ἔγγυος* sponsor. Hebr. 7. 22. Lit. ranka fortasse a renku colligere. — Scr. rač facere uti kara a kr facere, ergo: faciens.

рѫч-ька *ζάμνος* urceus. Cod. bulg. Hebr. 9. 4. Oct. f. 9. Neosl. ročka.

саг-посагнѫти γαμίζεσθαι nubere. Marc. 10. 12. Construitur cum за et accus. посагати. idem. Luc. 17. 27. непосагѫшь ἄγαμος caelebs. 1. Cor. 7. 8. Cave cum rad. сѫг- confundas. Pol. posag ruth. et boh. posah lit. pasagas.

сад-досада ὕβρις contumelia. досадити ὑβρίζειν contumeliose tractare. Luc. 11. 45. Act. 14. 5. — Scr. sadh ferire velle.

самъ ἀυτός ipse. Luc. 2. 35. cf. goth. sama. — Scr. sama omnis.

санъ ἀξίωμα dignitas. Codd. bonon. bulg. Kop. Georg. Mon. сановьникъ ἀξιωματικός dignitate praeditus. Georg. Mon.

сап-огъ ὑπόδημα calceus. Luc. 15. 22. Quoad suffix. cf. острогъ, чрьтогъ. Lit. sopagas. — Scr. sap colligare, cf. serb. sapon funis.

св-иниꙗ ὗς sus. Luc. 15. 15. 2. Petr. 2. 22. Nota adj. свиноѥ. Matth. 8. 31. Codd. ostrom. et serb. свиньнъ. idem. Cod. bulg. — Scr. su generare, свинна igitur est generatrix, sue enim-nihil genuit natura foecundius. Cic. de nat. Deorum. 2. 64.

свар-ити μάχεσθαι pugnare. 2. Tim. 2. 24. Neosl. svariti ruth. svaryty boh. pol. swar. — Scr. svar reprehendere.

сват-сѫсватати сѧ ἐπιγαμβρεύεσθαι generum fieri. Gen. 34. 9. сватъ sponsi comes. Bell. troj. — Cf. scr. sva suus et reliqua affinitatem indicantia.

свекръ πενθερός socer. свекрѫвь et-рꙑ πενθερά socrus. Luc. 12. 53. Lit. šešuras. — Scr. svashura. idem. Constat e pron. sva et shura heros, vir. Vide Benfey. 2. 175.

свеп-аниѥ ῥύμη impetus. Georg. Mon.

свил-ьнъ σηρικός sericus. Bell. troj. Neosl. croat. et serb. svila sericum. Radix вити esse videtur, ut sit pro сѫвила.

свир-ати αὐλεῖν tibia canere. Men. venet. свирѣль αὐλός tibia. Sir. 40. 21. Croat. svirala.

свист-ати *συρίζειν* sibilare. Cum praep. въз-. 3. Reg. 9. 8.

сврѣдъ *κνήφη* scabies. Deut. 28. 27. Georg. Mon.

свит-ати *ἐπιφαύσκειν* illucescere. Luc. 23. 54. свѣтити *φαίνειν* illustrare. свѣтило *φῶς* lux. свѣтѣти *φαίνειν* lucere. Joan. 5. 35 просвѣтѣти pro просвѣт- Cod. bulg. Matth. 13. 43. свѣтѣникъ. Cod. assem. свѣтъ *φῶς* lux. Joan. 1. 4. Luc. 2. 32. *κόσμος* mundus. gl. cl. 154. cf. valach. lume hung. világ et scr. lôka mundus a lôč lucere. Lit. svĕsti splendere. — Scr. shvit album esse et shvêt albus.

свои *ἴδιος* proprius. Jerem. 1. 11. свобода *ἐλευθερία* libertas. gl. cl. 590. свободъ *ἐλεύθερος* liber. gl. cl. 603. Joan. 8. 33. себе *ἑαυτοῦ* sui. особь *καθ' ἑαυτόν* seorsum. Marc. 4. 34 особити сѧ *μονάζειν* solum esse. пособьствовати *ἀμύνεσθαι* ulcisci. Act. 7. 24. *συμβάλλεσθαι* prodesse. Cod. bulg. Act. 18. 27. пособие *συμμαχία* societas belli. Men. venet. *πανοπλία* gravis armatura. Oct. f. 162 пособьникъ *πρόμαχος* propugnator. Men. venet. присвоити et присвайти *οἰκειοῦν* sibi vindicare. — Scr. sva pron. poss. omnium personarum. Huc pertinent plurima vocabula affinitatem indicantia.

сврьдалъ *τέρετρον* terebra. Isai. 44. 12. Neosl. sveder serb. svrdao.

свѣн-ити сѧ *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 3. свѣнь *παρεκτός* praeter. Cf. вѣнити.

свѣрѣпъ *ἄγριος* ferus. Cod. bulg. Jud. 1. 13. Scribitur etiam свирѣпъ et сверѣпъ. расверѣпѣти *καταξρηνιάζειν* luxuriari. 1. Tim. 5. 11. Neosl. srép et et boh. sweřep. De etymo vide Kop. gl. cl. gloss.

свѫд-присвѫдити *καυματίζεσθαι* torrefieri. Matth. 13. 6. Marc. 4. 6. Cf. neosl. vóditi et smóditi croat. et serb. osmuditi pol. swędzić et vetus вѫд- in оувѫдити. — Cf. scr. svid sudare.

свѧт-ити *ἁγιάζειν* sanctificare. Matth. 6. 9. свѧтъ *ἅγιος* sanctus. Lit. šventas. свѧтитва *ἁγιασμός* sanctificatio.

Cod. bulg. 1. Cor. 1. 30. — Zend. spenta sanctus, quod scr. fuerit shvanta. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 153.

седмь ἑπτά septem. Marc. 16. 9. седморица ἑβδομάς hebdomas. Georg. Mon. Lit. septyni. — Scr. saptan.

сестр-а ἀδελφή soror. Matth. 12. 50. Lit sessů gen. — sers. — Scr. svasr.

си-ꙗти λάμπειν splendere. Matth. 5. 45. gl. cl. 334.

си-ла βία vis. Matth. 6. 13. Lit. syla. сило ἀγχόνη laqueus. Edit. vulg. 1. Cor. 7. 35. ubi cod. bulg. осило. idem. gl. cl. 716. Boh. osidlo. сѣть παγίς tendicula. Luc. 21. 35. — Scr. si ligare. Huc refer etiam ситиѥ σχοῖνος juncus. Joël 3. 18. Cf. lat. juncus a jungendo.

синь ὑακίνθινος hyacinthinus. Exod. 25. 5. Neosl. sinj. синета ὑάκινθος hyacinthus. Exod. 25. 4.

сиръ ὀρφανός orphanus. Joan. 14. 18. Lit. sirrata.

скак-ати ἅλλεσθαι saltare. Act. 3. 8. — Scr. shash. idem.

скар-ѧдовати сѧ βδελύττεσθαι abominari. Cod. bulg. Rom. 2. 22. скарѧдиѥ βδέλυγμα abominatio, Georg. Mon. скарѧдьнъ βδελυρός foedus. ibidem. Russ. skared pol. skaradny boh. škaredý. Etymon esse videtur скврьнити, ut sit pro сква —

сквоз-ѣ διά per. Construitur cum accus. Matth. 12. 1. In codd. serb. скрозѣ. скважнꙗ ὀπή foramen. Jerem. 48. 28.

скврад-а ἐσχάρα focus. 2. Paral. 4. 11. τήγανον sartago. Cod. bulg. Kop. habet сковрада et Men. venet. скрада φλόξ flamma. Boh. skrawad sartago lit. skaurada.

сквр-ьна μίασμα inquinamentum. скврьнавъ. adj. Cod. bulg. Kop. скврьнити κοινοῦν polluere. Matth. 11. 5. оскврьнити. idem. Marc. 7. 15. μολύνειν inquinare. Oct. f. 175. скврьньство ἀσέλγεια libido. Georg. Mon. скрѣньствиѥ. idem. Cod. bulg. 1. Petr. 4. 3. скрѣньствовати ἀκολαςαίνειν libidinose vivere. Georg. Mon. Cf. croat. oskruniti ruth. skverestj sordidus boh. skwrna, poškwrniti.

склаб-осклабити сѧ μειδιᾶν subridere. Sir. 21. 23. Georg.

Mon. Cod. bulg. Kop. Cf. boh. šklaba šklebiti lus. sup. šklaba.

скомати *γρύζειν* grunnire. Cum praep. по. Exod. 11. 7.

скомоскомьнъ *ἄωρος* immaturus. Sap. 4. 5. оскомина *γομφιασμός* stupor dentium. Ammos 4. 6. Neosl. et croat. skomina ruth. oskoma boh. oskominy.

скоръ *ταχύς* celer. Marc. 9. 39. — Cf. scr. shara sagitta a shr ire.

скотъ *κτῆνος* jumentum. gl. cl. 123. Joan. 4. 12. Cf. goth. skatts.

скранижа pl. f. *κρόταφοι* tempora. Psal. 131. 4. Neosl. skranja croat. skradnjice boh. skraň. -- Cf. scr. karna auris.

скрѫбь *λύπη* moeror. скрѫбѣти *λυπεῖσθαι* moerere. Matth. 19. 22. Neosl. skrb. — Scr. shr findere labiali auctum.

скрьжатати *βρύχειν* fremere. Cum praep. по. Psal. 34. 16. скрьжетъ et скрьжетъ *βρυγμός* stridor dentium.

скоубжскоупсти *τίλλειν* evellere. Cum praep. о. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

скоутати *καλύπτειν* tegere. Habet Cod. Hankenst. лоуна свѣтъ скоута. съскоутати *περιχέλλειν* cooperire. Sir. 38. 16. ubi edit. ostrog. съкрыти. Serb. skut et skutati. boh. wyskytnauti monstrare. Cf. goth. skauts. — Scr. sku tegere.

скитати са *πλανᾶσθαι* vagari. 1. Cor. 4. 11. Hebr. 11. 38. Neosl. skitati se de pueris qui scholam negligentes vagantur.

скѫделъ *κέραμος* tegula. Luc. 5. 19. *ὄστρακον* testa. Psal. 21. 16. ubi editt. ostrog. et vulg. habent - дель, quam formam etiam Kop. habet in gloss. Psal. Jass. - ѣль. скѫделъ habet etiam cod. bonon. qui id per чрѣпина interpretatur; at cod. assem. praebet скоудълъ. скѫделькикъ *κεραμεύς* figulus. Jerem. 18. 6. *κεράμιον* vas fictile. Luc. 22. 10. cf. neosl. skodela et škandela unde skleda. cf. lit. skindelis.

скѫпъ *μικρολόγος* sordidus. Sir. 14. 3. Prov. 11. 26. Lit. skupus valach. скѫмп carus, avarus.

сл-ати *πέμπειν* mittere. gl. cl. 627. Codd. serb. et assem. Matth. 10. 16. сълъ *πρεσβευτής* legatus. Georg. Mon. Nestor. zelom (сълома legatis) Monum. Frising. I. 5. Nota lit. paslas. — Scr. sr ire.

слаб-ити *ἐκλύειν* debilitare. Cum praep. о. ослабѣти *ἐκλύεσθαι* debilitari. Hebr. 12. 5. раслабленъ et ослабленъ saepe addito жилами *παραλυτικός* paralyticus ослаба *ἄνεσις* relaxatio. Georg. Mon. — Cf. scr. srbh ferire.

слад-ькъ *ἡδύς* suavis. 2. Cor. 12. 9. въ сласть *ἡδέως* libenter. наслаждити сѧ *ἀπολαύειν* frui. gl. cl. 252. 509. 536. Lit. saldus. — Scr. svadu dulcis e su bene et ad edere.

слонъ *ἐλέφας* elephas. Psal. 44. 8.

слоу-ти словѫ *ἀκούειν* audire. intrans. cf. lat. cluere. 2. Macc. 14. 37. Cod. bulg. Kop. прослоути сѧ *ἐξηχεῖσθαι* personare. Cod. bulg. Thess. 1. 8. ubi edit. vulg. habet промъкнѫти сѧ. слово gen. - весе. Male Kop. gloss. - весл. *λόγος* verbum. Luc. 1. 20. слава *δόξα* gloria. Matth. 6. 13. Lit. slově scr. shravas. idem. слоуга *δοῦλος* servus. Luc. 1. 2. Cf. lat. cliens pro cluens. слоухъ *ἀκοή* auditus. gl. cl. 70. послоухъ *μάρτυς* testis. Cod. serb. Luc. 18. 20. послоушьникъ *ἀκροατής* auditor. прѣслоушание *παρακοή* inobedientia. Hebr. 2. 2. ubi edit. vulg. habet ослоушание. слъішати *ἀκούειν* audire. Joan. 10. 3. Neosl. slujem lit. klausau obedio. — Scr. shru audire.

сл-ньце *ἥλιος* sol. gl. cl. 333. Luc. 21. 25. Lit. saulě. — Scr. sur splendere unde scr. svar coelum et zend. hvare sol.

слъз-а *δάκρυον* lacrima. Luc. 7. 38. Nota gen. - зе pro - зѫ, quem habet Oct. f. 157. прослъзити сѧ *δακρύειν* lacrimari. Joan. 11. 35. — Scr. srdž emittere unde neosl. sraga gutta.

слѣдъ ἴχνος vestigium. Luc. 22. 54. послѣжде ἔσχατον postremum. gl. cl. 713. послѣдъ. idem. Cod. ostrom. Matth. 25. 11. Marc. 16. 14. послѣдьнь ἔσχατος postremus. Matth. 5. 26. наслѣдьникъ κληρονόμος heres. Matth. 21. 38. — Cf. scr. sr meare.

слѣп-слѣпати-плѭ ἅλλεσθαι salire. Habet cod. assem. Joan. 4. 14. въслѣплѭштѧѩ водъı ἁλλομένου ὕδατος aquae salientis. Cf. neosl. et croat. slap. — Scr. srp meare.

слѣпъ τυφλός caecus. Joan. 9. 39. слѣпьць. idem. оусльпнѫти τυφλοῦσθαι excaecari. Cod. bonon. Lit. slěpti occulere et silpnas hebes.

смаг-посмага cibi genus. Georg. Mon. Šaff. Serb. Lesekörner. 79. Invenitur accus. plur. посмагъı qui etiam a nom. sing. посмагъ potest derivari. v́uzmazi (въ оусмазѣ) et vuzmaztve (оусмажьствѣ intemperantia) Monum. Frising. I. 15. et III. 36. cf. croat. smok opsonium et pol. smažyć.

смок-ъвь-ъı et-ва σῦκον ficus. Matth. 7. 16. смоковьница συκῆ ficus. Neosl. croat. et serb. smokva goth. smakka.

смол-а πίσσα pix. Dan. 3. 46. Lit. smala. — Cf. scr. mala squalor.

смрьд-ѣти ὄζειν foetere. Joan. 11 39. смрадъ ὀσμή foetor. Isai. 3. 23. посмраждати ἀφανίζειν inquinare. Matth. 6. 16. Lit. smirděti. — Cf. scr. mrd merda.

смрѣч-иѥ ἄρκευθος juniperus. 3. Reg. 19. 4. κέδρος cedrus. Olim Isai. 9. 10, 14. 8. Serbis smreka est juniperus, neosl. pinus, quem posteriorem significatum Dobr. Institutt. 152. primaevum esse dicit.

смъıк-ати сѧ ἕρπειν serpere. Cum praep. прѣ. Men. venet. Lev. 11. 46. Croat. prismucati se adrepere serb. smuk serpentis genus boh. smykati.

смѣ-ꙗти сѧ γελᾶν ridere. Luc. 6. 25. посмѣхъ γέλως risus. оусмиꙗти сѧ γελᾶν ridere. Cod. bulg. Kop. посмисати сѧ. idem. Georg. Mon. — Scr. smi. idem.

смѣ-ти et-ѣꙗти τολμᾶν audere; Luc. 20. 40. Gl. cl. 345. scribit съм-

сник-сничавъ περίεργος curiosus. 1. Tim. 5. 13. Apost. Šišatov. teste Šaff. in Serb. Lesekörner. 83. uznicistue (въ сничьствѣ ἐν περιεργείᾳ). Monum. Frising. III. 35.

снопъ δράγμα manipulus. Matth 13. 30.

снох-а νύμφη sponsa. Ruth 1. 6. — Scr. snušâ nurus.

сноу-осноути et основати θεμελιοῦν fundamentum jacere. Cod. bulg. 1. Petr. 5. 10. habet III. sing. praes. основеть. Cf. слоути словѫ, плоути пловѫ. оснъıвати. idem. основа βάθρα basis.

снѣгъ χιών nix. Marc. 9. 3. Lit. sněgas. — Scr. snih humidum esse.

сов-а γλαῦξ noctua. Lev. 11. 15.

сок-олъ κίρκος falco. Bell. troj.

соль ἅλς sal. Matth. 5. 13. сланъ ἁλικός salsus. Marc. 9. 50. слатина ἅλμη salsugo. Psal. venet. 106. 34. слана πάχνη pruina. Psal. 77. 47, 118. 83. Lit. šalna. слина σίαλον saliva. 1. Reg. 21. 13. — Scr. sara sal.

соп-ьць αὐλητής tibicen. Matth. 9. 23. сопѣль αὐλός tibia. 1. Cor. 14. 7. Neosl. sopsti, sapa croat. sapa boh. sopauch.

сос-на πίτυς pinus. Jez. 31. 8.

сох-расохатъ σχηματισμένος formatus, proprie bifurcus esse videtur. Georg. Mon. посоха. Cod. bulg. Kop. Neosl. soha et rasohe croat. soha serb. soa ruth. rosocha.

сподъ συμπόσιον convivium. Marc. 6. 39.

спои-споити συμβάλλειν conjungere. 3. Reg. 17. 28. Boh. pogiti pol. spoić.

спѣ-ти κατευοδοῦσθαι felici successu uti. βάλλειν jacere. Edit. ostrog. Psal 77. 9. ubi caeterae editt. стрѣлꙗти habent. Cf. lit. spěti. спѣхъ τάχος celeritas. Georg. Mon. προθυμία animi alacritas. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19. спѣшити σπεύδειν festinare. поспѣшити εὐοδοῦν prosperum successum praebere. gl. cl. 51. поспѣꙗти συνερ-

γεῖν adjuvare. поспѣшати. idem. Cod. bulg. 1. Cor. 16. 16. приспѣти ἔρχεσθαι venire. Marc. 14. 41. σπεύδειν festinare. Cod. bulg. Act. 16. 1. прѣспѣти ὑπερβαίνειν superare. gl. cl, 511. — Scr sphî- ta prosper.

спѫдъ μόδιος modius. Matth. 5. 15. Luc. 11. 33. Marc. 4. 21.

сраrъ αὐχηρός severus. Cod. bonon. Pol. srogi.

срам-ити ἐντρέπειν pudore afficere. Matth. 22. 34. — Cf. scr. shrî erubescere.

срач-ица ἱμάτιον pallium. Matth. 5. 40. Luc. 6. 29. Neosl. srajca et scandinav. serkr.

сребр-о ἀργύριον argentum. Matth. 10. 9. Cf. lit. sidabras et germ. Silber. Benfey I. 52. e scr. shvêta albus. et abhras aurum compositum esse censet.

ср-ьна δορκάς caprea. Cant. 8. 14. Cf. lit. stirnas. — Scr. shr ferire.

срьпъ δρέπανον falx. Marc. 4. 29. Oct. 223. Cf. lat. sarpere, unde vinea sarpta apud Festum. 146. — Cf. scr. shr findere, addita labiali.

срѣд-а μέσον medium. Matth. 13. 49. τετάρτη dies Mercurii. In cod. bulg. Act. 23 10. etiam среда scribitur. срьд-ьце καρδία cor. Luc 1. 17. Lit. širdis. срьдьба θυμός ira. Bell. troj. In compositione radix sola occurrit: милосрьдъ ἵλεως misericors. Matth. 16. 22. срьдовѣдьць καρδιογνώσης qui corda novit. Cod. bulg. Act. 15. 8. жестосрьдие σκληροκαρδία contumacia. Marc. 16. 14. — Scr. hrd cor.

ста-ти стаѭ ἵσασθαι stare. Luc. 2. 9. станъ παρεμβολή castra. Psal. 77. 28. старъ πρέσβυς senex. Luc. 1. 18. Cf. scr. sthira firmus et sthavira firmus et vetus. старѣи мѫитаремъ ἀρχιτελώνης magister portitorum. старѣишина жрьчьскъ ἀρχιερεύς summus sacerdos. Cod. serb. Joan. 11. 49. старѣишина пиров ἀρχιτρίκλινος magister convivii. Cod. scrb. Joan. 2. 8. стоѭти ἵσασθαι stare. Luc. 1. 11. Nota а in ои mutatum. Lit. stovėti. достоинъ ἱκανός dignus. Matth. 3. 11. достоѭние κλη-

ρονομία hereditas. оустамѣнити сѧ καθίζασθαι constitutum esse. Psal. 96. inscript. стадо ποίμνιον grex. Joan. 1. 16. Boh. etiam stadlo. пристанище λιμήν portus. Psal. 106. 30. останъкъ ἐγκατάλειμμα reliquiae. стѫпити βαδίζειν incedere. Cf. gr. sthâpajâmi. застѫпити ἀντιλαμβάνεσθαι defendere. застѫпьникъ ἀντιλήπτωρ defensor. стопа ἴχνος vestigium. степень βαθμός gradus. 1. Tim. 3. 23. Act. 21. 35. — Scr. sthâ.

стен-ати ξένειν gemere. — Scr. stan sonum edere.

стиг-нѫти καταλαμβάνειν deprehendere. Cum praep. по. Matth. 12. 28.

стлъпъ ξῦλος columna. Matth. 21. 23. стлъбьникъ ξυλίτης stylita. Cal. cod. ostrom. Neosl. stovp croat. stup lit. stulpas.

стогъ θημών acervus. Cant. 7. 2. Sir. 20. 28. Dobr. стоѭти putat esse etymon. — Scr. sthag colligere.

стр-ѣти стрѫ ἐκτείνειν extendere. Cum praep. про. gl. cl. 523. Luc. 22. 53. простирати. idem. страна χώρα regio. Luc. 15. 13. пространъ πλατύς, εὐρύχωρος spatiosus. Matth. 7. 13. Psal. 103. 25. пространьство πλατυσμός dilatatio, ἀφελότης simplicitas. Cod. bulg. Act. 2. 46. распространити πλατύνειν dilatare. постлатителѫ-лкши ϛρωννύναι sternere. Matth. 21. 8. постела ϛρωμνή lectus. прѣстолъ θρόνος thronus. Matth. 19. 28. Cf. lit. stalas. слама καλάμη stipula. — Scr. str.

страб-нти ἐγείρειν erigere. Cum praep. оу. 1. Reg. 2. 8. in psal. venet. оустрабльшти. idem. Cod. bonon. Boh. ostrabiti pol. postrobić in psal. sec. XIV. 9. 20. Cf. ruth. strava cibus et lit. ištrova.

страд-ати πάσχειν pati. gl. cl. 668. страсть πάθημα passio. Hebr. 10. 32. Neosl. croat et boh. stradati.

страхъ φόβος timor. Luc. 1. 12. страхати страшѫ-шеши unde страшѫть φρίσσουσι horrent in cod. bulg. Jac. 2. 19. Cf. дъхати. Ruth. strachaty sja.

стриг-ѫ стрищи κείρειν tondere. 2. Cor. 11. 6.

строи-строити καταρτίζειν resarcire. Marc. 1. 19. оустроити κατασκευάζειν parare. Marc. 1. 1.

стропъ *φατνώματα* laquearia. Cod. bulg. Kop. Ammos 8. 3. Eccl. 10. 8. Neosl. et boh. strop.

строу-ѭ *ῥεῖθρον* flumen. Men. venet. Neosl. et croat. struga boh. struha pol. struga et stru-mień. — Scr. sru fluere; т euphoniae causa inseri docent пъстръ, остръ, сестра.

строуг-ати *κνίζειν* radere. Cum praep. по. Georg. Mon. Lev. 14. 41. *τυμπανίζειν* excruciare. Oct. f. 229. Scribitur etiam стрьгати. Oct. f. 226. строугъі *συντρίψεις* contritiones. Psalt. venet. et edit. ostrog. psal. 92. 4.

строун-а *νευρά* chorda. Psal. 150. 4. Lit. struna. Fortasse ad стрѣти referendum est.

строунъ *τραῦμα* vulnus. Luc. 10. 34.

стръкъ *πελαργός* ciconia. Cod. bulg. Kop. Significatio e dial. neosl. definita est, štrk enim neosl. ciconiam significat. In codice tamen potius cygnum significat, quum auctor narret, Jovem. in taurum et стръкъ mutatum esse.

стръп-ъстьнъ *τραχύς* scaber. Luc. 3. 5. Psal. 77. 8.

стръи *θεῖος* patruus. Georg. Mon.

стрьдъ *μέλι* mel. Men. venet. Neosl. strd pol. in psalt. sec. XIV. strdz boh. strdj.

стр-ьменьк stapia. Graecus nihil. Georg. Mon. habet loc. sing. стрьмени, qui a nom. стрьменьк et стрьмя potest derivari. Neosl. est strme et strmen serb. strmen pol. strzemię.

стрьм-ити сѧ *ὁρμᾶν* prorumpere. Cum praep. оу. Matth. 8. 32. Act. 7. 57. Neosl. strmen croat strm boh. strměti.

стрьш-ити *ἐντείνεσθαι* erigi. Georg. Mon. — Scr. hrš erectum esse: mutata gutturali h in s euphoniae causa inter s et r inseritur t. Cf. пъстръ, остръ, строуѭ.

стрѣг-жь стрѣщи *φυλάττειν* custodire. Luc. 2. 8. 2. Cor. 11. 32. стражь *φύλαξ* custos. стража *φυλακή* custodia. Luc. 2. 8. Neosl. stréči ruth. sterehty boh. stŕjci

стрѣк-ати *σίζειν* pungere. Osias 4. 16. пострѣкатель *μώλωψ* vibex. Oct. f. 97.

стрѣл-ити *τοξεύειν* jaculari. стрѣла *βέλος* sagitta. Ephes. 6. 16. Lit. strěla. Cf. vet. germ. strala. — Scr. shr findere unde shara sagitta; ла suffixum est, ѣ vero pro а in vrddhi, uti saepius: стр-ѣ-ла.

стоудъ *αἰσχύνη* pudor. Luc. 14. 9. *ἀναισχυντία* impudentia. gl. cl. 184. стъıдъкъ adj. *αἰσχύνης* pudoris. Cod. bulg. Kop. стъıдѣти сѧ *αἰσχύνεσθαι* erubescere. gl. cl. 578. Luc. 16. 3.

стоудь *ψύχος* frigus. Dan. 3. 67. стоудень *κρύος* frigus. Oct. f. 106. Georg. Mon. стоуденъ *ψυχρός* frigidus. Matth. 10. 42. стоуденьць *φρέαρ* puteus. Luc. 14. 5. Neosl. studenec et zdenec. стоудити *καταψύχειν* refrigerare. Luc. 16. 24.

стьбл-иѥ *καλάμη* culmus. Cod. bonon. Georg. Mon. Exod. 15. 7. Neosl. steblo pol. źdźbło lit. stembrys.

стьги-о *μηρόν* femur. Gen. 24. 2. Oct. f. 155. Rectius fortasse стегно, quod habet Cod. bulg. Kop. Neosl. stegno croat. stegno coxa, stegna femur.

стьз-а gen.-зѧ *τρίβος* semita. Matth. 3. 3. Cod. bonon. bulgarizans habet стѫза. стьгна *ῥύμη* platea. Matth. 6. 2. Cf. goth. staigs. Fortasse ad стигнѫти referendum.

стькл-о *ὕαλος* vitrum. Georg. Mon. Apoc. 21. 21. стьклѣница *ποτήριον* poculum. Luc. 11. 39. Goth. stikls lit. stiklas.

стѣ-на *τεῖχος* murus. Cant. 8. 10. — Etymon est fortasse scr. sthâ stare.

стѣнь *σκιά* umbra. gl. cl. 329. Idem 801 habet сѣнь. Matth. 4. 16. Cf. синь. — Cf. scr. čhâjâ.

соу-нѫти *σφηνοῦν* obstruere. Cum praep. за. соулѣѥ *μᾶλλον* potius. gl. cl. 80. *κομψότερον* melius. Cod. assem. Joan. 4. 52. въı соулѣише ѥсте *διαφέρετε* potiores estis. Cod. ostrom. Positivus fuerit соулъ eodem modo formatus a rad соу-ас свѣтлъ a свѣт-ас pol. stały a sta- cf. pol. suty et sowity. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. qui a goth. sêls derivandum esse censet. расъıпати *διασκορπίζειν* dissipare. Nota serb. pospem ab inf. po-

suti. Huc trahe boh. sporý. оусъпьнъ διθάλασσος bimaris proprie: insularis. Cod. bulg. Act. 27. 41. Edit. vulg. habet исопноє pro исъпьноѥ. Cf. pol. wyspa insula, proprie: acervus. Lus. sup. kupa est insula. осъпъı variolae. Cod. bulg. Kop. — Scr. su dissipare, unde lat. insula.

соуи μάταιος vanus. Matth. 5. 22. соуѥта ματαιότης vanitas. Psal. 118. 37.

соук-ати ἀνασύρειν retrahere Cum praep. възъ. Isai. 47. 2. соукно ἔρια vestes laneae. Lit. sukti.

соул-ица λόγχη hasta. Judith 1. 15. ἀκόντιον jaculum. Georg. Mon. соуличьникъ ἀκοντιςής jaculator. Bell. troj. Neosl. croat. pol. russ. sulica boh. sudlice. — Scr. shûl transfigere.

соур-овъ ὑγρός humidus. Luc. 23. 31. ὠμός crudus. Exod. 12. 9. соуровьство ἀλαζονεία arrogantia. Georg. Mon. съıръ ὑγρός humidus. Judic. 16. 7. Ruth. syr humidus. — Cf. scr. sur splendere cum gr quod splendere et humectare significat.

соухъ ξηρός siccus. Matth. 12. 10. исъхнѫти ἀποξηραίνεσθαι exarescere. Cod. serb. Joan. 15. 6. исъıхати idem. исъхати исъшѫ-щеши. idem. Psal. 36. 2. Rectius исъıquam исъ-est. Lit. sausas. — Scr shuš arescere. Lassen suš propter linguas cognatas praeferendum esse censet. Zend. huška.

съ. 1. κατά de. Construitur cum gen. Luc. 11. 23, 22. 43. 2. τὸ ἱκανὸν εἰς quantum sufficit. Construitur cum accus. Lev. 5. 7, 12 8. Cf. pol. zto. 3. σύν cum. Construitur cum instrum. In compositione saepe сѫ: cf. нѫ, ѫ (вѫ) pro нъ et въ. сѫсѣдъ et съсѣдъ γείτων vicinus. Luc. 14. 22. Hung. szomszéd. Cf. scr. sansad coetus. сѫпрѫгъ σύζυγος conjux, ζυγός jugum. сѫпостатъ ὑπεναντίος adversarius. Georg. Mon. Subinde tamen соу: соугоубъ gl. cl. 793. соугоубитє. gl. cl. 1. Cf. pol. sumnienie Lit. su, są. — Scr. sam.

съп-ати-плѭ-пиши καθεύδειν dormire. Matth. 25. 5.

Luc. 22. 45. сънъ *ὕπνος* somnus. Matth. 2. 9. Lit. sapnas. оусънѫти *ἀφυπνοῦν* obdormiscere. Luc. 8. 23. оусъпити *κοιμᾶν* sopire. Oct. f. 46. 54. неоусъпаѭщь *ἀκοίμητος* insomnis. Oct. f. 159. — Scr. svap.

със-ати *θηλάζειν* lactere. gl. cl. 21. Matth. 21. 16. съсьць *μαζός* mamma. Luc. 11. 27. Georg. Mon.

сът-о *ἑκατόν* centum. Matth. 13. 9. Lit. šimtas. — Scr. shata.

съть *κηρίον* favus. Luc. 24. 42. Cod. bonon. Neosl. sat.

сынъ *υἱός* filius. Matth. 4. 9. Lit. sunus. вьсыновиѥ *υἱοθεσία* adoptio. — Scr. sûnus filius a su generare.

сыръ *τυρός* caseus. Job 10. 10. Cod. bulg. Kop. оусырѣнъ *τετυρωμένος* coagulatus. Cf. соуровъ.

сытъ *κεκορεσμένος* satur. 1. Cor. 4. 8. Nota phrasin до сыти накрѫми *εἰς κόρον ἐκθρέψας* ad satietatem enutrivit. Cod. bulg. Kop. Etymon fortasse соу-ти. Cf. lit. pa-sot-inu.

сь *οὗτος* hic. се *ἰδού* ecce. Luc. 1. 20. сьде *ἐνταῦθα* hic, minus bene зде et здѣ. селикъ *τόσος* tantus. сиковъ *τοιοῦτος* talis. Cod. bonon. сицевъ. idem. Georg. Mon. сице *οὕτως* sic. сица знамениѭ. Cod. assem. оньсица quidam. Nota gen. sing. оньсицѧ in оньсицѧ града епископъ поставьѥнъ ѥсмъ (ѥсмь). Nota demonstrativum hoc in fine vocabulo additum in дьньсь, quod in codd. bulg. et glag. saepissime fit, ъ finali in о mutato: родось, образось, мирось, народось. Cod. assem. — Scr. sa.

сѣ-ѩти *σπείρειν* serere. Matth. 6. 26. Nota part. praet. pass. сѣтъ. Cod. bulg. Kop. сѣмѧ *σπέρμα* semen. Matth. 13. 24. расѣѩниѥ *διασπορά* dispersio. Joan. 7. 35. Lit. sěti.

сѣв-еръ *βορέας* boreas. Gen. 13. 14.

сѣд-ина *πολιαί* cani capilli. Men. venet. Sap. 4. 9. сѣдинавъ. adj. Cod. bulg. Kop. Croat. sed serb. osijedjeti boh. šedý pol. sędziwy.

сѣд-сѣсти сѧдѧ *καθίζεσθαι* considere. Matth. 9. 35.

Luc. 22. 55. сѣдалиџе *καθέδρα* sedes. Psal. 106. 32. садити *φυτεύειν* plantare. посадьница *παλλακή* pellex. Georg. Mon. осаждавѣти fuligine tegi. Cod. bonon. Cf. neosl. et croat. saje. оседлати *ἐπισάττειν* equo sellam imponere Cod. bulg. Kop. село *ἀγρός* fundus. Marc. 16. 12. *σκήνωμα* tabernaculum. Psal. venet. 83. 1. вселенаѧ *ἡ οἰκουμένη* orbis terrarum. населенаѧ. idem. Cod. bulg. Kop. Russ. sjestj sjadu pol. sieśdź (rectius sieść) siądę. — Scr. sad.

сѣд-растѣсти сѧ-сѧдж *ῥήγνυσθαι* dirumpi. Abb. 3. 9. простѣсти сѧ. idem. Psal. venet. 140. 7. Cod. serb. Matth. 9. 17. просадити сѧ. idem. Cod. bulg. Matth. 9. 17. растѣлина *ῥαγάς* scissura. Jonas 2. 6. Boh. rozsednautidlina. — Scr. sad fatiscere.

сѣк-ж сѣщи *κόπτειν* secare. Psal. 10. 15. сѣкзіра *ἀξίνη* securis. Matth. 3. 10. ubi cod. bulg. habet секзіра.

сѣн-о *χόρτος* foenum. gl. cl. 927. Matth. 6. 30. Lit. sẽnas. Etymon fortasse сѣ-ѥти ut sit сѣ-но.

сѣнь *σκιά* umbra. gl. cl. 801. осѣнити *ἐπισκιάζειν* obumbrare. Psal. 90. 4, 139. 8. Neosl. et croat. senca et tenja. — Cf. scr. čhâjâ.

сѣръ *ψαρός* cinerei coloris. Zach. 1. 8. Neosl. sér. Huc refer boh. sjra et pol. siarka lit. sẽra.

сѣт-посѣтити *ἐπισκέπτεσθαι* invisere. Luc. 1. 68.

сѣт-овати *πενθεῖν* lugere. Matth. 6. 16. ubi cod. serb. habet adject. сѣтьнъ. осѣтовати. idem. Psal. 77. 63. Ragus. sjeta mòeror.

сѧ *ἑαυτόν* se. Accus. — Scr. svam idem a rad. sva. сѧ et sva sunt pronomina reflexiva omnium personarum et numerorum. Vide Bopp gramm. linguae sanscrit. Berol. 1834. §. 264. Cf. pol. san in psalt. sec. XIV. 118. 117. Refer ad свои.

сѧ *ἔφη* inquit. Aorist. gl. cl. 71. сѧти. praes. gl. cl. 281 сѧть. idem. gl. cl. 49. *φησί* inquit. — Eymon est sanscr. svan (sonum edere), quod in lingua sanscritica primae, in slavica vero secundae classis (sanscr.) est

Labialem post sibilum ejici, syllabam an vero uti am in ѧ mutari vel antecedens te docuit. Erit igitur tertia sing. praes. сѧти vel vocali и in ь mutata сѧть, ac si in lingua sanscr. esset svan-ti pro svan-a-ṭi; tertia sing. aoristi vero erit сѧ (uti a жѧти мѧти тѧти fuerit жѧ, мѧ, тѧ). Cave nobis objicias, ejusmodi verba tertia sing. aor. vocali nasali addere solere тъ: hoc enim abesse posse docet поѧ (*παρέλαβε*) a поѧти. Cod. bulg. Matth. 2. 21. нача pro начѧ (*ἤρξατο*) a начѧти. Cod. serb. Luc. 12. 1, 19. 37, 45.

сѧг-нѫти *ἁφικνεῖσθαι* attingere. осѧзати *ψηλαφεῖν* tangere. сѧжень *ὀργυιά* mensura sex pedum. Act. 27. 28. соужень pro сѧжень *διάζημα*, spatium, mensura. Georg. Mon. присѧга *ὅρκος* jusjurandum. gl. cl. 95. — Scr. svandž amplecti.

сѧк-исѧкнѫти *ξηραίνεσθαι* siccari. Matth. 24. 12. Marc. 5. 29. Psal. 105. 9. *ἀποψύχεσθαι* refrigescere. Georg. Mon. исѧчити *ξηραίνειν* siccare. Cod. bulg. Kop. Huc pertinet сокъ succus. Georg. Mon. Lit. sunka. Cf. стѧпити. сокачиѧ coquus. Cod. bulg. Kop. сочиво *φακός* lens. Gen. 25. 30. Neosl. vseknoti, sok, sočivo croat. sočivo serb. useknuti, sočivo ruth. sjakaty pol. siąknąć, soczewica boh. usáknauti, sočowice lus. sup. sok est lens. — Scr. sič, sinčâmi humecto.

сѧбот-а *σάββατον* sabbatum. Valach. сѧмбъть hung. szombat.

сѧд-ити *κρίνειν* judicare. gl. cl. 144. сѧдьнзі дьнь *ἡ μέλλουσα ἡμέρα* dies judicii. gl. cl. 491. Matth. 10. 15. осѧдити, осѧждати *καταδικάζειν* condemnare. сѧдиѧ *κριτής* judex. Matth. 5. 25. Lit. suditi. Cf. goth. sundro.

сѧд-сѫсѧдъ *ἀγγεῖον* vas. Matth. 12. 29. Luc. 17. 32. Cod. ostrom. Matth. 25. 4. сѫсѧдъ. idem. Cod. bulg. Matth. 13. 48. оусоужда ти pro оусѧжд- *κατασκευάζειν* adornare. gl. cl. 654. Neosl. posóda croat. boh. sud pol. sądek. Etymon fortasse antecedens a separando.

сѧпъ *γύψ* vultur. Job 5. 7. Pol. sęp boh. sup.

сѫч-ьць *κάρφος* surculus. Matth. 7. 3, 4. 5. сѫкатъ et осѫкатъ. adj. Cod. bulg. Kop. Neosl. sóčje ruth. et boh. suk pol. sęk lit. šaka. — Cf. scr. shâkhâ ramus.

та-ѭти *τήκεσθαι* liquefieri. Cum praep. разъ. Mich. 1. 4.

таи-таити *κρύπτειν* occultare. gl. cl. 329. Luc. 1. 24. таибьно clam. Cod. bulg. Kop. — Cf. scr. taj praeservare.

тал-ьникъ *ὄψις* obses. Georg. Mon. Man. chron. bulg. талъ. idem. Nestor. Annal. ad annum 997. Serb. talac, taostvo. — Scr. tâl-ika tie, seal, string. Wilson.

татъ *κλέπτης* fur. Joan. 1. 10. татьбина *κλοπή* furtum. Cod. bulg. Kop.

тв-орити *ποιεῖν* facere. Matth. 6. 1. затворити, затварѭти *κλείειν* claudere. притворъ *ϛοά* porticus. Joan. 5. 2. Act. 3. 11. тварь *κτίσις* res creata. — Scr. tu facere unde творъ medio suffixi-ор.

тврьдъ *ϛερεός* durus. gl. cl. 778. Hebr. 5. 14.

тек-ѫ тещи *τρέχειν* currere. Luc. 15. 20. Nota aor. тѣсте. cf. рѣсте a рекѫ. сътѣцати сѧ *συντρέχειν* concurrere. Cod. serb. Marc. 6. 33. сътицати сѧ. idem. Cod. bulg. ibidem. токъ *ῥύσις* fluxus. Luc. 8. 44. точити *βρύειν* abundare. Men. venet. заточити *ἐξορίζειν* exilio multare. Georg. Mon. заточеникъ *ἐξορία* exilium. ibidem. точило *ληνός* torcular. Matth. 21. 33. источьникъ *πηγή* fons. Joan. 4. 14. отокъ *νῆσος* insula. Calend. cod. ostrom. вѫстокъ *ἀνατολή* oriens. Matth. 8. 11. Lit. tekěti. — Scr. tač ire.

тел-ьць *μόσχος* vitulus. Luc. 15. 23. Lit. tellyčia. — Cf. scr. taruna tener et talina, small, delicate. Wilson.

тен-ето *βρόχος* laqueus. Prov. 7. 21, 21. 15. — Scr. tan extendere. Cf. пряго et lat. tendicula.

теп-лъ *θερμός* calidus. Men. venet. топлъ. idem. — Scr. tap calefacere.

теп-ѫ тепсти *παίειν* percutere. Georg. Mon. tepechu (тепѣхѫ verberabant). Monum. Frising. II. 98. оутепѫть и *μαστιγώσουσιν αὐτόν* verberabunt eum. Cod.

assem. Marc. 10. 34. Neosl. et croat. tepem. Lit. tepti ungere et tepalas unguentum significat.

тес-ати *τέμνειν* secare. Cum praep. по. Matth. 24. 51. — Scr. takš.

тет-ъка *θεία* amita. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. Lit. tetta.

ти-на *ἰλύς* lutum. Georg. Mon. тимѣник. idem. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 22. Oet. f. 115. Cf. valach. ѧнтинат lutosus.

тис-нѫти *συσφίγγειν* comprimere. Cum praep. съ. тѣсьнъ *ξενός* angustus. Matth. 7. 14. тѣсканъ. idem. Cod. serb. Luc. 13. 24. et Matth. 7. 14 тѣсто *φύραμα* massa. оутискати *συνέχειν* coarctare. Luc. 8. 45. — Scr. tuš comprimere. De u in i mutato cf. пѫсть, бѣгѫ.

тихъ *ἥσυχος* tranquillus, *ἱλαρός* hilaris. 2. Cor. 9. 7. Lit. tykay. отишик portus. Cod. bulg. Kop. оутѣха *παράκλησις* consolatio. Luc. 2. 25. оутѣшити *παρακαλεῖν* consolari. Matth. 2. 18. Lit. patešiju. — Scr. tuš in tûšnîm et tuš gaudere. Cf. antecedens.

тл-а plur n. на тьлѣхъ Cod. bulg. Kop. Neosl. tla. Cf. трѣти et тлъкѫ.

тлап-ити *πραΰνειν* mitigare. Cod. bulg. Kop. Significatio e contextu orationis definita est.

тлък-овати *ἑρμηνεύειν* interpretari. Georg. Mon. тлъкъ interpres. Cod. bulg. Kop. — Scr. tark considerare.

тлък-ѫ тлъщи *κρούειν* pulsare. Matth. 7. 7. тлачити *ἐρείκειν* contundere. Cum praep. изъ. Lev. 2. 14. Cf. neosl. tla et tlak. Etymon est тр- in трѣти gutturali auctum.

тлъстъ *παχύς* pinguis. отлъстѣти crassescere. Cod. bulg. Matth. 13. 15. тлъща *πάχος* pinguedo. Psal. 140. 7. — Cf. scr. trh crescere: тлъс-тъ.

тов-олькъ *καδίον* saccus. 1. Reg. 17. 40, 49. Serb. tobolac boh. tobola. — Cf. scr. tu tumere ut sit pro товольць.

том-ити *καταρομβεύειν* circumagere in rhombum, *ὑπο-*

νύσσειν vexare. Num. 32. 13. Isai. 58. 3. томлкнии *τιμωρία* poena. Oct. f. 47. — Scr. tam vexare.

топ-нти *κατακλύζειν* inundare. Cum praep. по. Cant. 8. 7. потопъ *καταποντισμός* demersio. потонжти *καταποντίζεσθαι* in mare demergi. Matth. 28. 6. оутапати. idem. Matth. 14. 30.

топ-ола *λεύκη* populus alba. Isai. 14. 19.

топ-орище *ξύλον τοῦ σιδηρίου* manubrium. Deut. 19. 5. 4. Reg. 6. 5. — Scr. tam secare addita labiali, est ergo pro тжп-cf. стопа a стжпити.

тр-ѣти трж 1) *τρίβειν* terere. Marc. 7. 3. трꙁити. idem. Oct f. 73. Cf. gr. *τρύειν*. тржище *πυγμή* certatim. тризнище *ἀγών* locus certaminis. 2. Macc. 4. 18. a тр-изна *ἀγών* certamen. Cf. оукоризна. истирати *ψώχειν* comminuere. отрѣти *ἐκμάττειν* abstergere. Luc. 7. 44. Joan. 11. 2. отирати idem. Joan. 13. 5. тлити *διαφθείρειν* corrumpere. Matth. 6. 19. тлѣти *φθείρεσθαι* corrumpi. Boh. tljti. тля *βρῶσις* erosio. Matth. 6. 19. оутолити *καταπαύειν* compescere. Oct. f. 48. *πείθειν* persuadere. Matth. 28. 14. *πραΰνειν* placare. gl. cl. 87. — Scr. tr unde taruna tener.

трав-а *χόρτος* gramen. Cod. bulg. трѣва. Matth. 13. 26. Radix est трог- quod confer.

трапъ *βόθυνος* fovea. Georg. Mon.

трeп-ати *ψοφεῖν* strepere. Jez. 6. 11. трепетати *τρέμειν* tremere. gl. cl. 158. 763. Luc. 8. 47. — Scr. tr in tarala trepidus.

трес-на *κροσσός* fimbria. Exod. 28. 22. Boh. třjsně.

три *τρεῖς* tres. Matth 18. 16. троица *τριάς* trinitas. трьблаженъ *τρισμακάριος* ter beatus. — Scr. tri.

трош-нти *ἀναλίσκειν* consumere. Cod. bulg. Kop. растрошити. idem. ibidem. Neosl. et serb. trošiti.

троск-отъ *ἄγρωσις* herbae genus. Deut. 32. 2.

трог-натрогути *τρέφειν* nutrire. Codd. assem. et bonon. Matth. 25. 37. natrovuechu (натровѣхж cibabant). Monum. Frising. отрава *φάρμακον* venenum. Georg.

Mon. отравенъ. Cod. bulg. Kop. отравникъ *φαρμακεύς* veneficus. Georg. Mon. Neosl. otrava croat. otrov serb. trovati pol. truć et potrawa. Cf. ядъ venenum a исти edere.

трогъ-ити сѧ *κοπιᾶν* fatigari. gl. cl. 590.

трогъпъ *πτῶμα* cadaver. Matth. 24. 28. Georg. Mon. Neosl. truplo boh. traup pol. trup lit. truppu conteror. — Scr. trup occidere.

трѫг-нѫти *ῥηγνύναι* rumpere. Cum praep. разъ. Matth. 7. 6. въстрѫгати et въстрѫзати *τίλλειν* evellere. — Cf. scr. tardž reprehendere.

трѫгъ *ἀγορά* forum. Act. 16. 19. трѫжище. idem. Matth 23. 7. Scand. targ lit. turgus.

трѫстъ *κάλαμος* arundo. Matth. 12. 20. Ad трѧсѫ (scr. tras) agitare aut ad scr. trh crescere refer: трѫс-тъ.

трьв-оуха *ἔνυσρον* intestina. Mal. 2. 3. Neosl. trébuh croat. trbuh serb. trbu. — Cf. scr. tr conterere labiali. auctum.

трьнъ *ἄκανθα* spina. Matth. 7. 16. *συκάμινος* morus. Psal. 77. 47. in edit. ostrog. Cf. тр-ѣти et scr. trna gramen

трьп-ѣти *ὑπομένειν* perferre. Matth. 17. 17. Ad тр-ѣти.

трьп-оутрьнѫша водꙑ obriguerunt aquae. Georg. Mon. serb. utrnuti pol. ścierpnąć.

трьп-ъкъ *ὄμφαξ* acerbus. Jez. 18. 2.

трѣб-овати *χρείαν ἔχειν* indigere. Matth. 6. 8. трѣбѣ ѥсть *χρή* opus est. gl. cl. 160.

трѣб-ити *καθαρίζειν* purgare. трѣба *σηκός* templum. Georg. Mon. *ἁλίσγημα* contaminatio. Cod bulg. Act. 15. 20. *εἰδωλόθυτον* res idolo immolata. Act. 21. 25. *σπονδή* libatio. Deut. 32. 38. in psalt venet. *θυσία* sacrificium. Luc. 31. 1. Cod. bulg. Kop. Monum. Frising. II. 20. трѣбище *βωμός* altare. gl. cl. 341. Oct. f. 177. Georg. Mon.

трѣзв-ити сѧ *νήφειν* sobrium esse. 1. Petr. 1. 13, 4. 7. истрѣзвити сѧ. idem. 1. Cor 15. 34.

трѧс-ѫ трѧсти *σείειν* quatere. — сѧ *τρέμειν* tremere.

gl. cl. 158. трѫсъ *σεισμός* terrae motus. Matth. 8. 24. потрѫсьнъ *σεσαλευμένος* concussus. Luc. 6. 38.

трѫб-а *σάλπιγξ* tuba. Matth. 24. 31. въстрѫбити *σαλπίζειν* tuba canere. Matth. 6. 2. Lit. truba.

трѫдъ водьнꙑі *δυσεντερία* dysenteria. Cod. bulg. Act. 28. 8. водьнꙑі трѫдъ имъі *ὑδρωπικός* hydropicus. Codd. bulg. et serb. Luc. 14. 2. Georg. Mon. Neosl. tród pol. trąd boh. traud. i. e. postřelená zvěř. Etymon fortasse est тр-ѣти: cf. глѧд-ати a scr. gr et рѫдъ a scr. r.

трѫтъ *κουσωδία* custodia. gl. cl. 773. Cod. bulg. Kop.

тоужды *ἀλλότριος* peregrinus. gl. cl. 361. Matth. 17. 15. чоужды. idem. Cod. bulg. Luc. 16. 12. Cod. serb. Joan. 10. 5. bis. цоужды. idem. Cod. ostrom. Joan. 10. 5. штоужды et стоужды. Cod. bulg. Kop. Neosl. tuj serb. tudj. Šaff. starož 18. 10, a goth. thiuda (gens) derivat; cf. neosl. ljudski (alienus) a ljud (populus).

тоук-истоуканиѥ *γλύμμα* opus caelatum. Edit. ostrog. Sir. 38. 27. Oct. f. 95. истоуканъ *γλυπτόν* simulacrum sculptum. Psal. 67. 7, 105. 19. Oct. f. 21. 95. *ἀνδριάς* statua. Georg. Mon. Šaff. Starož. 18. 7. a vet. germ. toukaninc derivat, quod in Graffii lexico frustra quaesivimus. Nobis slavicae originis esse videtur. cf. истъкнѫти *ἐκκόπτειν* excindere.

тоул-ити *προσαρμόζειν* accomodare. Cum praep. при. Georg. Mon. Pol. przytulić. — Cf. scr. tulâ likeness. Wilson.

тоулъ *φαρέτρα* pharetra. Psal. 10. 2. — Scr. tul ferre. Cf. graecum.

тоун-ѥ *δωρεάν* gratis. gl. cl. 233. Male cod. ostrom. Matth. 10. 8. scribit тжнѥ. Neosl. zastonj croat. stunja gratis.

тоуръ *ταῦρος* taurus. Cod. bulg. Kop.

тоух-потоухнѫти *θραύεσθαι* frangi. Isai. 42. 4. — Scr. tuš radere. Cf. тихъ.

тъ *ἐκεῖνος* ille. тако *οὕτως* sic. тачѣѥ *ἔλασσον* deterius.

Cod. serb. Joan. 2. 10. ubi cod. assem. rectius habet тачаѥ. тачє *εἶτα* tum. тъзоименитъ *ἐπώνυμος* idem nomen habens. Oct. f. 239. тогобъ *αὐτοῦ* illius. Saepe in codd. bulgaricis et glagoliticis nominibus in fine adjungitur: денетъ *ἡμέρα ἐκείνη* dies illa. Cod. assem.

тък-ати *ὑφαίνειν* texere. Cum praep. изъ. Oct. f. 28. 40. 210. Joan. 19. 23. Georg. Mon. тъкати *πιέζειν* premere. Cod. bulg. Kop. натъкати. idem. Luc. 6. 38.

тък-нѫти *προσκόπτειν* impingere *πηγνύναι* figere. Cum praep. по. gl. cl. 576. Nota Alexjevii monstrum потъкнти unde artifex ille aoristum потъє derivavit. затъкнѫти оуста *ἐπιχομίζειν* obturare os. Georg. Mon. истъкнѫти *ἐκκόπτειν* excindere. Marc. 9. 47. Num. 16. 4. притъча *παραβολή* parabola. Matth. 13. 3. тъкмо *μόνον* solum. gl. cl. 416. тъчиѫ. idem. тъкма. idem. Cod. bulg. Kop. тъчьнъ *ὅμοιος* similis. ibidem. — Cf. scr. tik laedere.

тъп-тати *πατεῖν* calcare, *ψοφεῖν* strepere. Isai. 42. 25. топотъ *φωνή* sonitus. 4. Reg. 6. 32.

тъщь *κενός* vacuus. gl. cl. 115. Luc. 20. 11. Croat. tešč. idem. тъщета *ζημία* damnum. gl. cl. 479. отъщетити *ζημιοῦν* detrimento adficere. Matth. 16. 16. тъщати сѧ *σπεύδειν* properare. Act. 20. 16. gl. cl. 249. тъщьно *σπουδαίως* studiose. Luc. 7. 4. истъщати *κενοῦν* evacuare. Cod. bulg. Kop. Lit. tuščias. — Scr. tučč̌h vacuus.

тъı *σύ* tu. — Scr. tv-am.

тъı-ти *πιαίνεσθαι* pinguescere. Jez. 17. 10. тоукъ *στέαρ* adeps. Gen. 4. 4. Serb. titi. cf. etiam toviti, tovan boh. otaviti lit. tukrus, taukai. — Scr. tu tumere.

тъık-ва *κολοκύνθη* cucurbita. Jon. 4. 6. Cf. antecedens.

тъıсѧщ-а *χίλιοι* mille. Matth. 14. 21. Male Kop. gloss. nominat. тъıсѧщь. Cod. bulg. Kop. habet пать тъıсѧщь. Lit. tukstantis goth. thusundi.

тьм-а *σκότος* tenebrae. Luc. 1. 5. *μυρίας* myrias. Cant. 5. 10. тьмьница *φυλακή* carcer. Matth. 5. 25. Lit. tamsus obscurus. — Scr. tamas caligo.

тьи-ж тѧти *σχίζειν* scindere. Male edit. vulg. Gen. 22. 3. part. praet. act. растивъ pro растьнъ. оутѧти *ἀναιρεῖν* interficere. Exod. 15. 9. in psalt. venet. тьнькъ *λεπτός* tenuis. истьнити *λεπτύνειν* extenuare. Neosl. teti tnem pol. ciąć tnę boh. tnauti et rectius tjti tnu. — Scr. tan extendere.

тьсть *πενθερός* socer. Joan. 18. 13. тьща *πενθερά* socrus. Matth. 8. 14.

тѣл-о *σῶμα* corpus. Luc. 24. 23. — Scr. tanu. idem. a tan extendere ut sit pro тѧ-ло?

тѣщ-ить пѣнъı *ἀφρίζει* spumat. Marc. 9. 18. et тѣщѧ пѣнъı *ἀφρίζων* spumans. ibidem. v. 20. Infinitivus est aut тѣщити aut тѣщѧти. cf. слъıшати, бѣжати. Nobis prior forma videtur rectior. Radix fortasse est тъщь, habet enim cod. bulg. Kop. пѣнъı тъштѧ.

тѧ-тива *νευρά* chorda. Judic. 16. 7, 8. Serb. tetiva boh. tětiwa pol. cięciwa lit. temptyvas. — Scr. tatis. idem. pro tantis a tan extendere.

тѧг-нѫти *παρατείνειν* protendere. тѧзати сѧ *μάχεσθαι* pugnare. Act. 7. 26. затѧзати *σφίγγειν* stringere. тѧгота *βάρος* onus. Matth. 20. 12. отѧготѣти *βαρύνεσθαι* gravari. отѧгчити *ἐπιβαρεῖν* gravare. отѧготити. idem. тѧжесть *βάρος* onus. Oct. f. 106. тѧжькъ *βαρύς* gravis. gl. cl. 291. 564. 716. Matth. 23. 4. тѧга *μέριμνα* sollicitudo. Luc. 21. 25. алъчьбьна тѧга *ἡ τῶν τροφῶν ἀπορία* inopia rei frumentariae. Georg. Mon. тѧжити *ἀδημονεῖν* anxium esse. Marc. 14. 33. сътѧжати сн *ἐκκακεῖν* animum despondere. Luc. 18. 1. Alii habent стѧжати сѧ. — Scr. tan extendere, gutturali auctum.

тѧж-ати *κτᾶσθαι* acquirere. Cum praep. съ. Matth. 10. 9. Epil. cod. ostrom. притѧжати. idem. Luc. 18. 12. тѧжатель *γεωργός* agricola. Marc. 12. 1. Neosl. et serb. težak croat. težati operari. Huc refer тѣгъ pro тѧгъ labor. Šaff. Serb. Lesekörner. 80. Cf. antecedens.

тѧп-нти *ἀμβλύνειν* obtundere. Cum praep. при. Gen. 27. 1. Oct. f. 229. — Scr. tump ferire.

тѫт-ьнъ *βόμβος* sonitus. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. tutnjiti pol. tenten.

тѫч-а *ὄμβρος* pluvia. Psal. venet. 77. 44. Luc. 12. 54. *χείμαῤῥος* torrens. Oct. f. 28. Neosl. toča croat. tuča grando pol. tęcza iris. Cf. germ. tunh-alî obscuritas. Grimm II. 101. — Scr. tanč fluere.

оу *ἐπί* apud. Construitur cum gen. Luc. 24. 22. оубогъ *πτωχός* pauper. 2. Cor. 9. 9.

оу *ἤδη* jam. оуже. idem. Neosl. že et croat. jur. cf. morem pro možem. не оу *οὔπω* nondum. gl. cl. 482. оубо *οὖν* igitur. Lit. jau goth. u. — Scr. u. idem.

оу-ти *ἐνδύειν* induere. Cum praep. объ. изоути *λύειν* exuere. Act. 7. 33. оуноушта plur. f. *ὑποδήματα* calcei. Cf. neosl. vnuče. plur. f.

оудъ *μέλος* membrum. Matth. 5. 29, 30. Oct. f. 187. Cf. lit. udis textura.

оузд-а *χαλινός* habena. Georg. Mon. *φορβεία* capistrum. Jac. 3. 3. Psal. 31. 9. обоуздавати *χαλιναγωγεῖν* refrenare. Cf. boh. uditi unde udidlo pol. wędzidło. Cf. lit. uzda additamentum. оузда videtur compositum e възъ et дѣти.

оук-оучити *διδάσκειν* docere. Matth. 4. 23. вѣкнѫти *μανθάνειν* discere. Cod. bulg. Kop. навѣкнѫти. idem. gl. cl. 237. Joan. 6. 45. навѣщати. Cod. bulg. Kop. любовѣчѫштьк *φιλομαθής* curiosus. ibidem. Compositum vides e любо et вѣщати вѣчѫ unde part. praes. act. вѣчѧ-чѫштьк. обѣчаи *ἔθος* mos. gl. cl. 94. Luc. 1. 9. невѣченик *ἀμάθεια* ignorantia. Georg. Mon. — Scr. uč conjungere, at part. pass. učita adsuetus.

оула-ица *πλατεῖα* platea. Isai. 15. 3.

оумъ *διάνοια* mens. gl. cl. 172. разоумъ *σύνεσις* intellectus. оумѣти *εἰδέναι* scire. Cod. serb. Joan. 7. 15. изоумити сѧ *ἐξίϛασθαι* de statu mentis dejici. безоума *δωρεάν* frustra. безоумьк *ἄφρων* amens. Cod. bulg. Kop. Lit. umas.

оуи-ѣк ѥсть *λυσιτελεῖ* prodest. Luc. 13. 7. Matth. 5. 29.

оуньши ѥсте *διαφέρετε* pluris estis. Luc. 12. 7. Cf. vet. germ. unnan favere. — Scr. van juvare.

оусерѧзь *ἐνώτιον* inauris. Gen. 24. 22. Russ. serjga. E goth. ausahriggs.

оусм-арь *βυρσεύς* coriarius. Act. 9. 43. *σκηνοποιός* homo scenefactoriae artis. Act. 18. 3. оуснїанъ *δερμάτινος* coriaceus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. ubi cod. serb. оуснѩнъ et edit. ostrog. оусмѣнъ. — Cf. scr. vas tegere.

оуст-а plur. n. *ςόμα* os. Luc. 1. 64. оустатъ linguosus. Cod. bulg. Kop. оустьна *χεῖλος* labium. gl. cl. 147. Matth. 15. 8. — Cf. scr. vad loqui: оус-та pro оуд-та?

оуст-ити *πείθειν* persuadere. Cod. bonon. наоустити. idem. Matth. 27. 20. пооущати *συνευδοκεῖν* consentire. Cod. bulg. Act. 22. 20. Neosl. et croat. incitare. Cf. antecedens.

оутр-о *πρωΐ* mane. Matth. 20. 1. оутрѣ *αὔριον* cras. Matth. 6. 30. Nota hic loc. sine praep. Vide Dobr. Institutt. 427.

оух-о gen. оушесе *οὖς* auris. Matth. 13. 15. Dual. оуши pro оухѣ. Lit. ausis. въноушити *ἀκούειν* audire. — Scr. ghôša auris. Gutturalis ab initio abjecta est, quod etiam in linguis gr. lat. germ. lit. factum est.

хаб-ити *διαφθείρειν* perdere. Georg. Mon. Croat. habiti.

хал-ѫга *φραγμός* sepes. Luc. 14. 23. — Scr. hr circumdare. Cf. Benfey II. 280. 281.

хап-ати *δάκνειν* mordere. Cod. bulg. Gal. 5. 15. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop

хв-ал-ити *ἐπαινεῖν* laudare, *εὐχαριςεῖν* gratias agere. Luc. 20. 20. — Scr hu laudare unde ope suffixi: la et vocali radicali vrddhata хвала.

хвостъ *κέρκος* cauda. Exod. 4. 4. Boh. et pol. chwost.

хвраст-иѥ *φρύγανα* virgulta, *κληματίς* sarmenta. Dan. 3. 46. ubi psalt. venet. habet лозиѥ. храстьнъ *φρυγανώδης* virgultis similis. Oct. f. 217. Cf. boh. chrast olim chwrast lus. sup. khrost ruth. prochworostyty.

хладъ *αὔρα* aura. Psal. venet. 106. 29. ubi edit. vulg.

тишина habet. δρόσος ros. Oct. f. 112. — Cf. scr. hrâda strepitus.

хлапъ δοῦλος servus. Cod. bulg. Kop. Neosl. hlapec. idem.

хлъмъ βουνός collis. Psal. 148. 9. Luc. 23. 30. — Cf. scr. hr-š erectum esse.

хлъп-въсхлъпати ἐπιθυμεῖν desiderare. Cod. bonon. Neosl. et croat. hlepéti.

хлѣбъ ἄρτος panis. Matth. 6. 11. Goth. hlaibs.

хлѣв-ина δωμάτιον domicula. Cod. bulg. Kop. хлѣвъ stabulum. ibidem.

хлѧбь καταράκτης cataracta. Psal. 41. 8. Gen. 7. 11. Mal. 3. 11. 4. Reg. 7. 2. Cod. bonon. habet gen. plur. bulgarice хлѧвеи. Edit. Jass. хлѧвь.

хоб-отъ οὐρά cauda. Apoc. 12. 4. Cf. neosl. et croat. hobotnica boh. chobot.

ход-ити πορεύεσθαι ire. Joan. 10. 4. Luc. 1. 6. ходатаи μεσίτης mediator. gl. cl. 518. проходъ ἀφεδρών latrina. Cod. serb. Matth. 15. 17. Georg. Mon. исходъ ἔξοδος exitus. шьдъ πορευθείς profectus. Luc. 15. 15. шьствиѥ πορεία iter. Luc. 10. 24. пришьлькь πάροικος peregrinus. — Scr. sad ire.

хор-ѫгвь σημεῖον signum. Cod. bulg. Kop. Jerem. 6. 1. Boh. korauhew pol. chorągiew lus. sup. khoroj.

хот-ѣти хощѫ-щеши βούλεσθαι velle. Luc. 1. 62. Cod. bulg. Kop. habet etiam хътѣти. cf. neosl. htéti. похоть ἐπιθυμία desiderium. Joan. 1. 13. похотьникъ ἐπιθυμητής homo cupidus.

храб-ръ γενναῖος fortis. 1. Macc. 4. 35. Georg. Mon. храбрьство ἀνδραγάθημα res fortiter gesta. Georg. Mon.

храмъ οἶκος domus, ναός templum. 1. Cor. 3. 16. — Scr. harmja palatium.

хран-ити φυλάττειν custodire. Luc. 11. 21. — сѧ προσέχειν cavere. Matth. 16. 11. Valach. хрънит.

храп-ати ῥέγχειν stertere. Joan. 1. 5. Neosl. hropati goth. hropjan. — Scr. hrap loqui.

хреп-етаниѥ φρύαγμα fremitus. Osias 4. 18. Cf. antecedens.

хромъ *χωλός* claudus. Matth. 11. 5. хромьць. idem. Cod. bulg. Kop. храмати *χωλαίνειν* claudicare. 3. Reg. 18. 21. Georg. Mon. охръмнѫти *χωλαίνειν* claudum fieri. Psal. venet. et jass. 17. 46. Nota tert. plur. aor. охръмѫ pro охръмошѧ in cod. bonon.

хрьб-ьтъ *νῶτος* dorsum. Psal. 65. 11. Pol. olim chrzypt nunc grzbiet.

хоудъ *πτωχός* pauper, *ῥιπαρός* sordidus. Jac. 2. 2. Lit. kudas valach. хѫд. — Cf. scr. kšud conterere.

хоул-ити *βλασφημεῖν* maledicere. Luc. 22. 65. Valach. хоули. Cod. bulg. habet etiam власфимисати et cod. assem. власвимлꙗти.

хъіж-а *οἰκία* domus. Georg. Mon. хъізина. idem. Cod. bulg. Kop.

хъіт-ити *ἁρπάζειν* rapere. Cum praep. възъ. Joan. 6. 15. хъіщьникъ *ἅρπαξ* rapax. Matth. 7. 15. хъітрость *τέχνη* ars. Georg. Mon. Huc trahe исхватити, похватити arripere. Cod. bulg. Kop. Serb. fatati pro хват- boh. chwatiti. Cf. квасъ a къіс- Neosl. hitéti est festinare pol. chytry et valach. хѫт callidus.

хѫдогъ *ἐπιςήμων* peritus. Jac. 3. 13. Sir 14. 31. хѫдожаишь *δεισιδαιμονέςερος* superstitiosior. Cod. bulg. Act. 17. 22. хѫдожьствиѥ *τέχνασμα* artificium. gl. cl. 568. Cf. pol. chędogi. E germ. kundig.

щен-ьць *σκύλαξ* catulus. Georg. Mon. Neosl. et croat. ščenje. — Cf. scr. shvan canis.

щип-ьци plur. *λαβίς* forceps. Num. 4. 9. щипьць *ἐπαρυςήρ* haustrum. Exod. 25. 38.

щитъ *ἀσπίς* scutum. Ephes. 6. 16. Psal. 34. 2. Lit. skytas. защитити *ὑπερασπίζειν* defendere. — Cf. scr. sku, ut тъ sit suffixum.

щоудъ *γίγας* gigas. Teste Dobr. olim Isai. 14. 9. Šaff. Starož. 14. 8. a gente čudorum derivavit..

щоут-ити *αἰσθαίνεσθαι* sentire. Cod. bulg. Luc. 8. 46. 9. 45. ощоущати. idem. Georg. Mon. Neosl. et croat. čutiti boh. cjtiti pol. cucić.

щѧд-ѣти *φείδεσθαι* parcere, *θησαυρίζειν* colligere. Cod. bulg. Rom. 2. 5. щѧдѣно ѥсть *ἀπόκειται* custoditur. Georg. Mon. скѫдьнъ *ἐνδεής* indigus. оскѫдѣти *ἐκλείπειν* deficere. Luc. 16. 9. оскѫдѣниѥ слъньца *ἔκλειψις ἡλίου* eclipsis solis. Georg. Mon. скѫдостиѭ *φειδομένως* parce. Cod. bulg. 2. Cor. 9. 6. cf. goth. skaud. щедръ *οἰκτίρμων* misericors. Psal. 77. 38. Jac. 5. 11. — Scr. čhid scindere.

цвѣт-цвьтѫ цвѣсти *ἀνθεῖν* florere. Nota inf. процвисти Cod. bulg. Kop. процвїтати. idem. gl. cl. 834. цвѣтьць *ἄνθος* flos. Cod. bulg. Kop. цвѣтьчанъ. ibidem. — Cf. scr. shvi crescere et scr. shri cum срѣтѫ.

црьк-ъвь-кꙑ-кви *ναός* templum Luc. 2. 37, 22. 53. црьквица. dim. Cod. bulg. Kop. црьквиште. idem. Cod. bulg. Kop. Neosl. et croat. cirkev non crkev. E germ. Kirche.

цѣ *καίτοι* tamen. Refer ad къто: ц-ѣ.

цѣ-на *τιμή* pretium. gl. cl. 230. Matth. 27. 6. Lit. ciěna. — Scr. či in viči numerare.

цѣв-ьница *κιθάρα* cithara. Men. venet. Georg. Mon. Neosl. cév croat. cev. — Cf. scr. shvi tumere.

цѣд-оцѣждати *διυλίζειν* percolare. Matth. 23. 24.

цѣлъ *ὑγιής* sanus. сцѣлъ. idem. Cod. serb. Matth. 10. 6. cf. scr. sa-kala totus. цѣлити *θεραπεύειν* sanare. Luc. 9. 11. исцѣлѣти. pass. Luc. 17. 15. цѣлизна *χέρσος* solum desertum. Osias 12. 11. цѣловати *ἀσπάζεσθαι* salutare. Luc. 10. 4. Matth. 5. 47. gl. cl. 527.

цѣп-ити *σχίζειν* scindere. Cum praep. изъ. Edit. ostrog. Gen. 22. 3. Georg. Mon.

цѣп-ѣн-ѣвати *ξηραίνεσθαι* arefieri. Cum praep. о. Marc. 9. 18. Sic scribunt cod. assem. et bulg. et edit. ostrog. at cod. serb. цѣпен-оцѣпати. idem. Cod. bulg. Kop.

цѣсарь *βασιλεύς* rex. gl. cl. 50. 51. 156. 760. 769. цѣсарѥвати *βασιλεύειν* regnare. gl. cl. 677. цѣсарьствиѥ *βασιλεία* regnum. gl. cl. 662. 663. 674. 689. кесарь Caesar. Cod. ostrom. Luc. 2. 1. Apud recentiores contractum царь in usu est.

цѧт-а *δηνάριον* denarius. Luc. 20. 24. et cod. serb. Luc. 21. 2. Ruth. cjatka pol. cętka goth. kintus.

ча-ѭти *προσδοκᾶν* expectare. Lrc. 2. 25. Neosl. et croat. čakati. отъчаѥмъ *ἐξαπορούμενος* perturbatus. часъ *ὥρα* hora. Luc. 24. 33. Lit. čiẽsas.

чар-ꙁі *περίεργα* artes curiosae. Cod. bulg. Act. 19. 19. чародѣи *μάγος* magus.

чаш-а *ποτήριον* poculum. Matth. 9. 41. Luc. 22. 42.

чванъ *ξέσης* sextarius. Marc. 7. 4, 8. Serb. žban ruth. zbanok pol. dzban.

чез-нѫти *ἐκλείπειν* deficere. Cum praep. изъ: ищезнѫти. gl. cl. 289. Luc. 24. 31. ищезати. idem. Cum казати videtur cognatum esse.

чел-о *μέτωπον* frons. Apoc. 7. 3. — Scr. shr ferire.

чел-ѭдь *θεραπεία* famulatus. Luc. 12. 42. Male Kop. gloss. челѧдь.

чел-юсть *σιαγών* maxilla. Psal. 31. 9. Oct. f. 133. Cod. bulg. Kop. — Scr. čr conterere unde čal.

чепь *ψέλλιον* armilla. Num. 31. 30.

чес-ати *κνήθειν* scabere. 2. Tim. 4. 3. *συλλέγειν* colligere. Luc. 6. 44. чешоуѭ *λεπίς* squamma. Act. 9. 18. чеснъкъ *σκόρδον* allium. Num. 11. 5.

чес-мина *πρῖνος* prinus. Dan. 13. 58. Cf. antecedens.

чет-ати *συνδυάζειν* conjungere. Cum praep. съ. Matth. 19. 6. Psal. 140. 4. Croat. et serb. četa. — Scr. či colligere: че-та.

четъір-ие *τέσσαρες* quatuor. Matth. 16. 10. четвьртъі *τέταρτος* quartus. Matth. 14. 25. — Scr. čatur.

чин-ити *τάσσειν* ordinare. Luc. 1. 1. чинъ *τάξις* ordo. gl. cl. 768. Luc. 1. 8. — Etym. fortasse scr. či colligere.

чистъ *καθαρός* purus. gl. cl. 120. 455. Matth. 5. 8. In codd. cisdanubianis saepissime ѣ pro и occurit: оцѣстити *ϛιλβοῦν* splendidum reddere. Psal. venet. 7. 13. Lit. čystas castus.

чловѣкъ *ἄνθρωπος* homo. Luc. 15. 11. In lingua vet.

etiam plur. чловѣци usurpatur. Matth. 5. 13. — Etym. fortasse scr. shru audire, in plurimis derivatis: sonum edere, ut sit: члов-ѣкъ.

члѣнъ *ἅρμός* articulus. Cod. bulg. Hebr. 4. 12. Thess. 4 16.

чр-ьнъ *μέλας* niger. Matth. 5. 36. Male Kop. gloss. чьрьнъ. чрьничнїе *συκάμινοι* mori. Edit. vulg. Psal. 77 47. чрьньць *μόναχος* monachus. Georg. Mon. чрьноризьць. idem. Cod. bulg. Kop. — Scr. kala niger.

чред-а *ἐφημερία* vices diariae. Luc. 1. 8.

чрьвь *σκώληξ* vermis, *σής* tinea. Matth. 6. 20. очрьвити *ἐπιχρωννύναι* aliquo colore imbuere. Oct. f. 118. чрьвлкнъ *κόκκινος* coccinus, *ἐρυθρός* ruber. Matth. 27. 28. чрьвлкница *βύσσος* byssus. Luc. 16. 19. чрьмьнъ *ἐρυθρός* ruber. gl. cl. 301. чрьмьновати сѧ *πυῤῥάζειν* rubere. Matth. 16. 2. — Scr. krmi lit. kirminis a scr. kr curvari.

чрьп-ж чрьпсти *ἀντλεῖν* haurire. Cum praep. по. Joan. 2. 8. Inf. почрѣти legimus in Cod. bulg. Kop. Occurrit etiam forma чрьпати. Joan. 4. 7. et чрѣпати. Cod. bulg. Kop. Nota croat. črepam.

чрьствъ *ὁλοσφύρητος* solidus. Olim Sir. 50. 10. Neosl. čŕstev croat. čvrst. Cf. крьс-нжти ut sit: чрьс-твъ.

чрьт-ати *χαράττειν* incidere. Cum praep. на. Sir. 50. 29. чрьта *κεραία* lineola Matth. 5. 18. Luc. 16. 17. очрьць *σκηνωμάτων* tentoriorum in psal. venet. 77. 28. a. nom. sing. очрьца uti пища а питати. Psalt. jass. 1680 habet очрищъ et psalt. glag. venet. 1561. окршла. чрьтогъ *θάλαμος* cubiculum. Ambo proprie *χάραξ* vallum videntur significare. Vide tamen Šaff. Starož. 16. 10. Lit. kertu. — Scr. krt findere.

чрѣво *κοιλία* venter. Luc. 1. 15. — Cf. scr. kr jacere, unde excrementum derivavit Benfey II. 171.

чрѣд-а *ποίμνη* grex. Cod. bulg. Kop.

чрѣд-ити *ξενίζειν* hospitio excipere. Act. 10. 23. Georg. Mon.

чрѣзъ *διά* per. Construitur cum accus.

чрѣн-овьнъ *μύλη* dens molaris. Cod. bonon. et psalt. venet. 57. 7. Cf. pol. trzon boh. střenowný et třenowný zub lus. sup. tšrjonki lit. kraunos. — Scr. čr conterere ut sit: чр-ѣновьнъ.

чрѣпъ *ὄστρακον* testa, *λεκάνη* pelvis. Georg. Mon. чрѣпина. idem. Georg. Mon. Cf. чрьпъ ut sit: haustrum.

чрѣс-ло *ὀσφύς* lumbus. Marc. 1. 6. Act. 2. 30.

чоу-ти *γινώσκειν* cognoscere. Matth. 6. 3.

чоу-до gen.-десе *θαῦμα* miraculum. gl. cl. 205. 253. 743. чоудити сѧ *θαυμάζειν* mirari. Matth. 8. 27. Cf. ad antecedens.

чьн-ѫ чѧти *ἄρχεσθαι* incipere. Cum praepp. за, на, въ. gl. cl. 400. 725. зачѧти *συλλαμβάνειν* concipere. зачинати. idem. зачѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cod. bulg. Hebr. 12. 2. начало *ἀρχή* initium. Matth. 24. 8. начатъкъ. idem. Cod. assem. начѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cf. goth. kin quod a scr. džan derivavit Bopp Vergleich. Gramm. 81. Vox slavica a scr. immediate derivari nequit, nunquam enim scr. dž in slav. ч mutatur.

чьт-ѫ чьсти et чисти *ἀριθμεῖν* numerare. Matth. 10. 30. *ἀναγινώσκειν* legere. gl. cl. 688. Luc. 4. 16. *τιμᾶν* honorare. Luc. 18. 20. gl. cl. 572. прочитати *ἀναγινώσκειν* perlegere. чиститель qui colit. Cod. bulg. Kop. число *ἀριθμός* numerus. чисмѧ. idem. Cod. bulg. Kop. Nota поштение *τιμή* honor. gl. cl. 141. pro почьтение. gl. cl. 569. чьсть *τιμή* honor. gl. cl. 99. Matth. 13. 47. Vides т radicis ante suff. ть in с mutatum esse. Idem in zend. čisti (scientia) factum esse, E. Burnouf in Comment. sur le Yaçna 471. 472. docet hisce verbis: Le t du radical čit est changé en s devant le suffixe ti.

чьх-ание *πταρμός* sternutatio. Tob. 41. 9. — Cf. scr. kšu sternutare.

чѧ-до *τέκνον* infans. Luc. 1. 7. ищѧдие *γεννήματα* progenies. Luc. 3. 7. Boh. ščedj. Cf. germ. Kind et refer ad чьнѫ.

чѧстъ πυκνός densus. Luc. 5. 33. 1. Tim. 5. 23. Male Kop. gloss. частъ. чѧща δάσος fruticetum. 2. Reg. 18. 9. — Scr. čit, čint (a či colligere) cogitare, olim fortasse etiam colligere. Cf. lat. cogitare et germ. dichten cum dicht.

ша-ꙗти сѧ ἀπέχεσθαι abstinere. Cum praep. о. Prov. 9. 18. — Scr. hâ deserere.

шаръ βάμμα, χρῶμα color. Georg. Mon. Sap. 13. 14. шарчиꙗ, шарописатель ζωγράφος pictor. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. šaren varius.

шат-ъръ σκήνωμα tabernaculum. Jud. 10. 18. Cf. neosl. et boh. šat ruth. šaty pol. szata.

шесть ἕξ sex. Matth. 13. 9. Lit. šeši. — Scr. šaš.

шеп-ер-ениѥ αὔχησις gloriatio. Georg. Mon. Serb. šepirenje ruth. čopuryty sja.

ши-ꙗ τράχηλος collum. Edit. ostrog. Cant. 7. 4. Neosl. šinjak croat. et serb. šija.

шиб-ати сѧ προβάλλειν folia emittere. Cum praep. про. Codd. serb. et bulg. Luc. 21. 30. Cf. neosl. croat. et serb. šiba

шив-ѫ шити ῥάπτειν suere. Nota part. praet. pass. шьвенъ. Joan. 19. 3. Lit. suti. — Scr. siv suere.

шип-ъкъ ῥόδον Cant. 4. 3. шипъчанъ. Cod. bulg. Kop. Russ. šip boh. šjp.

шир-окъ εὐρύς latus. Matth. 6. 13. раширѣти πλατύνεσθαι dilatari.

шлѣмъ περικεφαλαία galea. Cod. bulg. Ephes. 6. 17. 1. Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. šlem ornatus quidam muliebris goth. hilms lit. šalmas.

шрьш-ень σφηκία crabro. Exod. 23. 28. Neosl. et boh. sršen lus. sup. šršeń. cf. boh. sršeti et šršeti strepere.

шоуи εὐώνυμος sinister. 2. Cor. 6. 7. cf. neosl. s šujco. — Scr. savja.

шоум-ѣти ἠχεῖν resonare. Psal. 82. 2.

шьп-ътати ψιθυρίζειν susurrare. Cod. serb. Joan. 7. 32. Psal. 40. 8.

шѧг-а *εὐτραπελία* scurrilitas. Cod. bulg. Ephes. 5. 4. ubi edit. vulg. habet коѩоунъı. Neosl. et croat. šega croat šegav est astutus valach. шегȣи jocari. Šaff. Starož. 20. 3. geticum esse putat; cf. tamen russ. šag gressus.

шѧт-ати *φρυάττειν* fremere. gl. cl. 772. Cod. bulg. Act. 4 25.

югъ *λίψ* africus. Luc. 12. 55. Apoc. 21. 13. южьскъ *νότου* noti. Matth. 12. 42.

юнъ *νέος* juvenis. Oct. f. 223. 1. Petr. 5. 5. юноша *νεανίσκος* juvenis. Matth. 19. 20. Lit. jaunas. — Scr. juvana. stl. jun-ans L. f. V. H. III, 345

юх-а *ζωμός* jus. Isai. 65. 4. — Scr. juša pease soup. Wilson.

ꙗбл-ъко *μῆλον* pomum. Men. venet. ꙗблъка. f. idem. Bell. troj. Neosl. jabovko et-ka pol. jabłko lit. obolis.

ꙗв-ити *δεικνύναι* ostendere. Matth. 2. 19. gl. cl. 714. ꙗвѣ творити *φανερόν ποιεῖν* manifestum reddere. Matth. 12. 16. — Scr. âvis palam.

ꙗв-оръ *πλάτανος* platanus. Gen. 30. 37. аворъ. idem. Cod. bulg. Kop. Lit. jovaras.

ꙗг-ода *ςαφυλή* uva. Num. 13. 21. ꙗгодичина *συκάμινος* morus. Luc. 19. 4.

ꙗдъ *ἰός* venenum. gl. cl. 409. Georg. Mon. отъꙗдъ *ἀντιφάρμακον* antipharmacum. gl. cl. 599. Cf. neosl. et croat. jaditi se serb. jad, jed ruth. jid lus. sup. jed. Etym. est ꙗд-ꙗсти edere. cf. троу —

ꙗд-ꙗсти ꙗмь *ἐσθίειν* edere. Matth. 6. 25. ꙗдь *βρῶσις* cibus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. сънѣсти. idem. сънѣдь *βρῶσις* cibus. gl. cl. 595. изѣсти *κατεσθίειν* devorare. Luc. 15. 30. медвѣдь *ἄρκτος* ursus. Cf. scr. madhu, cujus vocalem finalem in медвѣдь et медвеиъ servatam vides. обѣдъ *ἄριςον* prandium. обѣдениѥ *κραιπάλη* crapula. Georg. Mon. Cod. ostrom. ꙗто esca: нѣ въкоусила ни ꙗта ни питиꙗ. Cod. bulg. Kop.

ꙗд-ѫ *ἀναβαίνω* ascendo. Num. 3. 2. поꙗдѫ *ἱππάζομαι*

equo vehor. Abb. 1. 8. поѫдѫ. III. plur. aor. pro usitatiori поѫдошѧ *ἀνήχθησαν* in altum vecti sunt. Cod. serb. Luc. 8. 22. прѣѫдѫ. III. plur. aor. *κατέπλευσαν* transnavigarunt. Cod. serb. 8. 26. вѫѣди *ἐπανάγαγε* duc. Luc. 6. 4. вѫзѣди. idem. Cod. ostrom. Luc. 5. 4. Infinitivi forma est ѣхати unde прѣѣхавъше in cod. assem. Matth. 14. 26. ѫздити *ἱππάζεσθαι* equo vehi. проѫздити сѧ. idem. Georg. Mon. — Cf. scr. jâ ire et scr. i cum slav. ид-ѫ.

ѫдр-о *κόλπος* sinus. gl. cl. 911. ubi ѣдро pro ѫдро. Cod. bonon. habet ѧдро. sinus maris. Act. 27. 39. *ἰσίον* velum. Cf. lat. sinus pro velo. Aen. 3. 455, 5. 16. *ἰσός* Cod. bulg. Kop. Edit. ostrog. Isai. 33. 32. Saepissime scribitur нѣдро, rarius надро. Oct. f. 86. ѫдрило *σκεῦος* velum. Act. 27. 19. ѫдрина. idem. Act. 27. 17. Etymon fortasse est antecedens, ut sit: ѫд-ро.

ѫзв-а *τραῦμα* plaga. gl. cl. 317. Luc. 10. 30. Boh. gizwa.

ѫзв-ина *φωλεός* latibulum. Matth. 8. 20. Luc. 9. 58.

ѫи-це *ὠόν* ovum. Luc. 11. 12. ubi cod. ostrom. яице

ѫм-а *βόθυνος* fovea. Matth. 12. 11. Psal. 7. 16.

ѫр-ити сѧ *θυμοῦσθοι* irasci. ѫрити сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. ѫръ *αὐχηρός* austerus. Luc. 19. 21. *ἰταμός* procax. Oct. f. 142. ѫрость *θυμός* ira. ѫрина *ἔριον* lana. Apoc. 1. 14. Isai. 1. 18. in Men. venet. Est vero ѫрина proprie lana vere tonsa. Derivata ab hoc etymo plurima inveniuntur in omnibus dialectis slavicis. Jar proprie: annus significasse videtur. Cf. zend. jairja a scr. ir ire. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 276.

ѫрьмъ *ζυγός* jugum. 2. Cor. 6. 14. ѫрьмьничь *ὑποζύγιος* subjugalis. Matth. 21. 5.

ѫс-ьнъ *τρανός* clarus. Sap. 19. 21. Men. venet. — Scr. jashas lustre. Wilson.

ѫстр-ебъ *ἱέραξ* accipiter. Deut. 14. 15. Neosl. jastreb et jastrob pol. jastrząb gen.-bia. — Videtur compositum esse e scr. âshu (unde aquila) et ѧвъ; т euphoniae

causa inseritur inter с et р (Cf. пьстръ, остръ). Videtur igitur scribendum esse ꙗстрѧбъ.

ꙗщ-еръ σαῦρα lacerta. Lev. 11. 30. Neosl. kuščar croat. guščer et kuščer serb. gušter pol. jaszczur. Cf. etiam boh. štjr gryllotalpa et vetus рѧбъ cum pol. jarząbek.

ѥ-ль-ма ἐπεί quum. Refer ad и et cf. отънели, коли.

ѥд-а μή ne.

ѥжь ἐχῖνος erinaceus. Soph. 2. 14. Lit. ežis. — Scr. âkhu. idem.

ѥз-еро λίμνη lacus. Luc. 8. 23. Psal. 106. 35. Lit. ežeras.

ѥл-ень ἔλαφος cervus. Cant. 8. 14. Georg. Mon. Lit. elnis. cf. scand. elan. — Etym. scr r unde ara citus.

ѥл-иѥ ἐλάται abietes. Jez. 31. 8.

ѥс-мь εἰμί sum. Syllaba ѥ abjicitur in сѫть, сꙑ et сѫщи unde насѫщьнъ ἐπιούσιος quotidianus. Matth. 6. 11. истъ ὁ αὐτός idem. Rom. 9. 17. ἀκριβής certus. Cod. bulg. Act. 23. 15, 18. 26. истоѥ слово λόγος ἔμφυτος ratio ingenita, λόγος ἀληθής ratio vera. истина ἀλήθεια veritas. Luc. 1. 3, 22. 59. истиньнъ ἀληθής verus. неистовъ ѥсть μαίνεται insanit. Joan. 10. 20 неистовьство μανία insania. gl. cl. 210. Ab eadem radice fortasse derivandum est истеса νεφροί renes plur. et истеси dual. a nom. uti videtur, non usitato исто gen. истесе. Cod. bulg. Kop. — Scr. as esse.

ѥс-ень φθινόπωρον auctumnus. Georg. Mon. ѥсеньнъ φθινοπωρινός auctumnalis. Jud. 1. 12.

ѩдр-а plur. n. δίδυμοι testiculi. Deut. 25. 11. Pol. jądra. Neosl. jedro est nucleus. Male edit. vulg. Lev. 21. 20. μόνορχις unum testiculum habens interpretatur per ѥдиноꙗтренъ, non enim de hepate sed de testiculo sermo est.

ѩз-а gen. - зѧ νόσος morbus. Matth. 4. 23, 9. 35. Neosl. jeza ruth. jazja pol. jędza. — Scr. indh urere. Cf. scr. bandh cum slav. вѧз-ати.

ѩз-ꙑкъ γλῶσσα Luc. 1. 64. ἔθνος populus. ѩзꙑчьникъ ἐθνικός gentilis. Matth. 6. 7. — Etym. scr. lih lingere ut sit pro лѧзꙑкъ. Cf. serb. ljelen et jelen.

ѩтр-а ἧπαρ jecur. обѧтрѣти сѧ φλεγμαίνειν aestuare. gl. cl. 495. обѧтрити сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. обѧштрениѥ οἴδημα tumor. ibidem. Pol. jątrzyć boh. gjtřiti lus. sup. jetro est pustula. ѫтрь ἔνδον intus. Cod. bulg. Kop. изѫтри. Cod. bulg. Kop. вънѫтрь. idem. gl. cl. 4[illegible]3. Joan. 20. 26. изъѫтрьѭдоу ἔσωθεν extrinsecus. Luc. 11. 7. ѫтроба γαςήρ venter. Luc. 21. 23. Joan. 3. 4. ἧπαρ hepar. Edit. ostrog. Tob. 6. 5. — Scr. antar intus unde antara pars interior hominis. Cf. gr. ἔντερον et lat. venter.

ѩтр-ъвь σύννυμφος cognata. Ruth 1. 15. — Cf. scr. jâmâtr gener quod a jam conjungere, ergo: ѩ-тръвь.

ѩч-ьмень κριθή hordeum. Teste Vostokovio in libris antiquis ꙗчьмъı pro ѩчьмъı. ѩчьменьнъ κρίθινος hordeaceus. Joan. 6. 9. ѥчнѣнь pro ѩчнѣнъ. idem. Cod. serb. et assem. ѩчмѣнь. idem. Cod. bulg. ѩчьнъ. idem. Num. 5. 15. Nota serb. jačmen et ječmen. Cod. ostrom. ubique per ꙗ scribit.

ѫг-лъ γωνία angulus. 1. Petr. 2. 7. Luc. 20. 17. gl. cl. 868. Neosl. vógel. — Scr. agh angere, unde anhas.

ѫг-ль ἄνθραξ carbo. Rom. 20. 12. ѫглиѥ. collect. Cod. bulg. Kop. Neosl. ógl et voglén pol. węgiel lit. unglis. — Scr. angâra carbo cf. agni.

ѫд-ѣ juxta. Habes in cod. bonon. psal. 93. 15. ѫдѣ еѫ (pro ѥѩ, confunduntur enim saepissime ѧ et ѫ) ἐχόμενοι αὐτῆς juxta illam. ѭдѣ. idem. Cod. bonon. psal. 67. 26. Editt. ostrog. et vulg. ambobus locis habent близъ.

ѫд-а ἄγκιςρον hamus. Jez. 32. 4. ѫдица. idem. Matth. 17. 27.

ѫд-ро ταχύ cito. Cod. bonon. psal. 36. 2. ѫдропишѫщь ὀξυγράφος celeriter scribens. Ibidem psal. 44. 2. оуѫдришѧ ἐτάχυναν festinarunt. Cod. bonon. psal. 15 4, 105. 13. Editt. ostrog. et vulg. habent оускорити.

ѫз-ькъ ςενός angustus. Matth. 7. 13. Zach. 10. 11. Cf. ѫг-лъ. — Scr. ag angere.

Additamentum.

Continet voces, quas in codice bonon. et in versione slovenica quarumdam homiliarum S. Joannis Chrysostomi legimus.

алък-ати. Adde in cod. bonon. inveniri etiam лакати, лачѫ-чеши, unde лачѫще. Ibidem legitur etiam възлъкашѫ pro възалъкашѧ.

блюд-о. In cod. bulg. блюдъ gen. masc. legitur.

бол-ѣти. Adde боль ἄῤῥωςος aegrotus. почто боли вашѧ избиваѥте τί τοὺς ἀῤῥώςους ὑμῶν ἀποκτείνετε; cur aegros vestros necatis?

брад-вь ἀξίνη ascia. Serb. bradva. idem.

брид-ъкъ. Dialectum pol. consulenti: foedus significare videbitur.

бръс-нѫти. Forma бръıсати revera occurrit.

боуд-ити. Pro бъдръ reperimus etiam бъждрь, quam formam etiam in ostrogiensi editione bibliorum legisse meminimus.

бъх-ма παντελῶς prorsus, ὅλως in universum. бъшьѭ pro бъшиѭ. idem. Non dubitamus, quin cum serbico baš cognatum sit.

ва-снь. Adde significatum τάχα fortasse.

вез-ѫ. Adde съноузьнъ qui vehitur. Vides н euphoniae gratia insertum (cf. въноушити ab оухо) et syllabam во τοῦ возъ in оу mutatam esse.

витѧзъ. Ne putes, nos male scripsisse per-зъ pro-зь,

scito in Bell. troj. reperiri accus. et instrum. plur. ѥитєѕѫı. De nasali ѧ dubitamus, cum codex, ceterum ѧ nullibi cum є confundens, habeat -єѕъ. Valachis est ѥитѣѕ. Ad eandem radicem fortasse referendum est ѥѫѕѥитъ f. *τόκος* fenus.

ѥод-а. Nota etiam ѥодоносъ gen. fem. reperiri.

ѥр-ѣти. Adde significationem: scaturire.

ѥраѓъ. Pro ѥраждд, cujus gen. sing. esset ѥраждѧ, scribendum est ѥражьдд gen. sing. ѥражьдѫı; ьдд enim suffixum est, ante quod г in ж mutatur.

ѥрьт-ѣти. Adde ѥратъкъ *εὐπερίτρεπτος* volubilis.

ѕѫн-ж. Certo certius scribendum est: ѕъ инж, quod respondet fortasse germ. in einem fort. Non ignoras, инъ in lingua veteri significasse etiam: unus, quod notavimus ad ѥдинъ sub radice и. In codice bulgarico semper scribitur ѕѫинж, quum alias ѫı reperiatur. Cf. neosl. vedno.

ѣг-д-аснъ. Adde formam ѣгласъ, не-*ἀγνώμων* ignarus.

гноус-ити. Minus bene per ж: гнжс - Cf. enim neosl.

гон-ѣти *ἀρκεῖν* sufficere. Saepius.

гоньз-нжти. Adde significationem *ἀποτυγχάνειν* excidere, et formam гонозити *σώζειν* servare. Nota primam sing. praes. гонежѫ in cod. bonon.

гроздъ. Adde formam грознъ in cod. bulg.

грд-ж. Adde infinitivum грѧсти, quem bis tantum legimus. In dial. neosl. infinitivus non usurpatur.

грѫбъ *ἀγροικός* agrestis. иже и грѫби и не книжьници ѣѣшѧ *οἳ καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἦσαν* qui agrestes et litterarum rudes erant. нѣси петра и їѡанна грѫбьıи (sic pro грѫблıи) *οὐκ εἶ Πέτρου καὶ Ἰωάννου ἀγροικότερος;* nonne Petro et Joanne rudior es? грѫбьıши *ἀμαθέστεροι* rudiores.

дес-кнъ. Adde десити *εὑρίσκειν* invenire.

длъгъ. Adde formam sine gutturali finali: продьлити *μηκύνειν* prolongare.

до. Adde дожии до *ἕως* usque ad. In Monum. Frising.

II. 63. habes dos (до же). Vide Šaff. Serb. Lesekörner. 86. qui in съборьникъ 1073 доже et in Dometiano bis доръı invenit.

дол- Forma оудоблѣти, quae in cod. assem. legitur, monstrare videtur, in ceteris formis consonam б ante л excidisse, et omnes ad доб-ръ referendas esse. Cod. bonon. habet etiam formam оубълѣти.

дръж-ати. Adde подрагъ κράσπεδον fimbria. дроугаꙗ прикоснѫ сѧ подразѣ ризѣ ѥмоу ἄλλη ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου alia tetigit fimbriam vestimenti ejus. подрагомъ. instrum. sing.

дрѫч- Revera invenimus formam оудрѫчити, quam e dialecto polonica suspicati sumus.

доу-нѫти. Adde pro forma regulari дъıхати reperiri etiam доухати доушѫ-шеши.

доуп-ина. Foveam videtur significare.

дѣл-ꙗ. Refer ad дѣло, ergo ad radicem дѣ-ти. Cf. lat. ergo quod a gr. ἔργον derivandum est.

дѣ-ѣши μή num. дѣѣши ли или (и) и нѣхъ мрътвъıихъ не въстави μὴ γὰρ καὶ ἄλλους νεκροὺς οὐκ ἤγερεν; annon etiam alios mortuos suscitavit? дѣѣши ли молитвъı трѣбова μὴ προσευχῆς ἐδεήθη; num precibus indiguit? Saepe legimus. Nobis quidem ad radicem дѣ-ти, quae in dialecto neosl. etiam: dicere significat, referendum esse et lat. ain' pro aisne respondere videtur.

жел-ѣти. Adde желѣтва (cf. молитва) πένθος moeror. аште и въ желѣтвѫ въпадеши κἂν εἰς πένθος ἐμπέσῃς etsi in moerorem incideris. Vides желѣти cum жалити cognatum esse.

жлад-ьва ζημία damnum. жладѫ et жлѣдѫ-деши жласти reddere, solvere. телицѫ да жлѣдетъ седморицеѭ-длъженъ бѫде (sic pro бѫдеть) нѣкто комоу сьребромъ. и не иматъ чимъ жласти. да того дѣлма ѧтъ бъıваатъ. и иже не длъженъ съı могъı же жласти давъ отъпоуштаѥтъ повиннаго. такожде и о адамѣ бъıстъ и о х҃ѣ бъıстъ. длъжьнъ вѣ адамъ сьмрьтьѭ и дръ-

жимъ бѣ диꙗволомъ, не вѣ длъженъ х҃ъ. ни дръжимъ бѣ. приде. жладе сьмрьтиѭ за дръжимааго. Librarius ubique pro non intellecto жласти posuit въздати, ita tamen ut, quid prius scripserit, facile legi possit.

жр-ънъвъ. Adde nom. et accus. plur. жрънъви. Ex hac forma et loc. plur. жрънъвахъ suspicamur, scribendum esse жрънъвь: Obstat tamen жрънъвъ осьльскꙑ gen. masc.

жоуп-иште *τάφος* sepulcrum. Saepe in plur. изъ жоупишть *ἐκ τοῦ τάφου* e sepulcro. въ жоупиштихъ *ἐν τῷ τάφω* in sepulcro.

жоуп-анъ. Vox in dialectis notissima; quomodo in lingua veteri explicandum sit, nescio. поусти же мѫжѧ жоупанꙑ и сановитꙑ къ свѧтоумоу-приде съ множьствомъ воѥводъ и казньць и жоупанъ.

жѧд-ати. Adde formam жѧдѣти *ποθεῖν* desiderare et жѧдьнъ *διψῶν* sitiens in cod. bulg.

зи-ꙗниѥ. Adde зѣꙗти *χαίνειν* hiare.

зр-ѣти. Adde съзорити *ὡριμάζειν* maturum reddere.

зълъ. Adde зъль et зъловь *κακία* malitia.

зѧб-ѫ *καταξαίνειν* dilacerare. ѥгда власи женьсти ногътꙑ (alias ногътьми) зѧбоми бѣахѫ *ὅτε τὸ τρίχωμα γυναικῶν τοῖς ὄνυξι κατεξαίνετο* quando capilli mulierum unguibus dilacerabantur. Fortasse cum зѫбъ conferendum.

и. Adde акꙑ *ὡς* uti et ѥлъ (ѥль) quantum, relat. Cf. коль.

испол-инъ. Cod. bonon. habet formam сполинъ et cod. bulg. Kop. gen. plur. споловъ.

ка-ꙗти. Adde pro казнь etiam каꙗзнь legi.

каз-ити. Adde проказьство *κακουργία* maleficium.

капь *εἰκών* imago. по капи нашеи и по образоу *κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν* ad imaginem nostram et similitudinem. грѣхъ въ моѭ капь сътворенааго обетьши *ἁμαρτία τὸν κατ' εἰκόνα τὴν ἐμὴν πλασθέντα ἐπα-*

λαίωσε peccatum eum, qui ad imaginem meam efformatus est, exoletum reddidit. Vides, nos male капище a кап-ати derivasse, капище a капь imago est locus imaginum. Cf. gr. *εἰδωλεῖον* ab *εἴδωλον* imago; at капь *κρουνός* fons a капати recte derivari videtur. двою капью нашего съпаса *τοὺς δύο τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κρουνούς* duos salutis nostrae fontes.

кл-ати. Adde раскольнъ оумъ *διχόνοια* discordia.

клок-отати scaturire, bullire cum strepitu. Serb. klokotati. idem.

клос-оклоснити claudum reddere. Significatio e contextu orationis definita est. Cf. pol. kłos, kłus gradus tolutilis.

клѣть. Adde клѣтька cellam significans.

клюс-а equus. Serb. kljuse. idem.

кол-о Adde melius scribi колесьница quam колѣ- a gen. колесе, quae forma in cod. bonon. reperitur.

комък-аниѥ *κοινωνία* communio. свѧтоѥ комъканиѥ *θεῖα μυςήρια* divina mysteria. E lat.

кот-зига *ἱμάτιον* vestis. Cf. lat. med. aevi cota, cotta, cotus. Du Cange.

котер-ати. Adde котора *μάχη* pugna et которьнъ *μαχόμενος* pugnans.

крин- Adde криница *χύτρα* olla.

крък-зига currus. Significatio e contextu orationis definita est. Nobis e latino med. aevi carcare (onus vehere) derivandum esse videtur. Du Cange.

крьстъ. Adde раскрьштенъ cruciflxus.

крѣп-ити. Adde inveniri etiam крѣпъ pro крѣпъкъ.

коуд-ити *ὀλοθρεύειν* corrumpere. прокоудити. idem. прокоудьникъ *λυμεών* perniciosus.

коумиръ. Adde inveniri etiam коумиремъ dat. plur. et коумира accus. plur. unde patet nom. sing. etiam коумирь fuisse.

коуп-ити. Adde прикоупъ творѧште *τραπεζῖται* numularii.

къів-ати. Adde formam квати in cod. bonon.

лад-иꙗ. Nota nos bis invenisse formam: алдиꙗ.

лице. Adde gen. личесе.

лиш-ити. Adde лихъ ἄμοιρος vacuus.

лѣп-ити. Adde formam прильпѣти προσηλοῦσθαι adhaerescere.

лѣть. Adde formam лѣтиѭ, не бѣаше лѣтиѭ пристѫпити οὐκ ἐξῆν προελθεῖν non licebat accedere. Vides interpretem slavum cum quibusdam codicibus legisse προσελθεῖν. Vide Joannis Chrysostomi homil. in Matthaeum. Edit. Frid. Field. Cantabrigiae. 1839. II. pag. 537.

лѧк-ѫ. Adde лѧцати лѧчѫ-чеши ἁλίσκειν capere. Bis invenimus сълѫчити συμβαίνειν contingere.

лѫшт-а λόγχη lancea. E lat.

межд-оу Adde межда ῥύμη vicus. Cf. neosl. meja.

ми-нѫти. Adde миновати παρατρέχειν praeterire.

мог-ѫ. Adde измъждати σαθροῦν debilitare. тварь рѫкоу моѥю измъжда τὸ τῶν χειρῶν ἐσάθρωσε δημιούργημα mearum manuum opificium putridum effecit.

мот-ъіло. Adde gen. sing. мотъілъі, nom. sing. ergo etiam мотъіла erat.

мък-нѫти Nota pro мъчта inveniri etiam мъчьтъ. Cf. neoslov. zamaknjen verzückt.

мьн-ѣти. Adde мѣнити putare. Neosl. méniti. idem.

не. Pro нежели abjecto е post ж etiam негли dicitur. Rarius occurrit forma некли. Nota etiam небонъ γάρ enim.

ноур-ити. Adde сънорити rectius съноурити ἀποῤῥίπτειν abjicere, πλεονεκτεῖν laedere. изноурениꙗ σύλα spolia.

нѫд-ити. Nota saepe occurrere ноудити. Etiam cod. bonon. habet ноу-нѫ- Cf. neosl. ponuditi et pol. nudzić.

оле ὦ o. Interj Scribitur ѡле.

ос-т-ръ. Adde осла ἀκόνη cos. Neosl. osla.

паз-оухъı. Respondet graeco *κόλπος*. оуха suffixum est: cf. трьбоуха, гороуха.

пан-ица cisterna, puteus. Bulgaris est lanx.

пас- Nota съпасъ significare etiam *σωτηρία* salus.

пек-ѫ. Adde пекло *πίσσα* pix. Inst. пекломъ. Cod. bonon. ex hymno trium. 22. Idem etiam пьцьлъ quod in versione slavica vitarum Sanctorum saepe legitur, significare videtur. Cf. neosl. pekel pol. piekło inferi, quam significationem etiam *πίσσα* habet in neogr.

пла-нѫти. Adde пламѣнъ *φλόγινος* flammeus. полѣтилѭ-лиши *φλέγεσθαι* uri. прѣстолъ твои политъ зареѭ свьтѧ сѧ *ὁ θρόνος φλέγεται τῇ αἴγλῃ περιλαμπόμενος* thronus tuus incenditur fulgore collustratus.

плес-нѫти. Adde съплескати *πλάσσειν* formare. съплеска богъ испръва чловѣка *ἔπλασεν ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἄνθρωπον* formavit Deus a principio hominem. съплесканиѥ обою бъıстъ *ἀμφοτέρων ἐγένετο τὸ πλάσμα* amborum fuit formatio.

плоскъ *πλατύς* latus. плоскъ ѥстъ листъ смоквинъ *πλατύφυλλον γάρ ἐςι τὸ φυτὸν τῆς συκῆς* est enim ficus planta latis frondibus.

полъ. Adde пладьньѥ pro пладьниѥ *μεσεμβρία* meridies.

при-ꙗти. Legimus etiam in homiliis S. Joannis Chrysostomi.

пронъıръ. Adde пронъıрити *ἐκδικεῖν* vindicare. пронъıръ videtur derivandum esse a ноурити, et proprie: *ζημία* damnum significare. Cf. изноурити abjicere, laedere.

прѫт-иѥ *φρύγανα* sarmenta. Neosl. prót pol. pręt.

поуст-ити. Adde поустошь *μάτην* frustra.

пъıт-ати. Adde испъıть *ἔρευνα* scrutatio. полагаѭ ти вьсѧ моѧ сѫдъı на испъıти *παρατίθημί σοι πάντα μου τὰ μέλη πρὸς ἔρευναν* omnia tibi membra ad scrutandum offero.

пѣг-а. Adde пѣгота *χαλάζωμα* tuberculum. пѣготивъ *λεπρός* leprosus. пѣготивъıимъ пѣготъı ꙗко лопатоѭ

словесемь сѣврѣіса. ти томоу вѣрѣі не ѧхомъ λεπρῶν χαλαζώματα δίκην πλοίου (absurde, slavus interpres optime legit πτύου) τῷ λόγῳ ἀπέξεσε, καὶ τούτῳ οὐκ ἐπιζεύσαμεν leprosorum tubercula tanquam sordes (πλοῖον sordes!) sermone abrasit, et huic non credidimus. Chrysost. opera. Edit. Monfaucon. III 414. in spuriis.

радъ. Adde радма pro ради χάριν gratia.

рѣт-ж. Adde scribi etiam сѫретеник. Nota приобрѣтѣль f. lucrum.

ржж-ьнъ καταγέλαϛος ridiculus. сѫмотри же ми зълодѣиство ихъ ржжьноѥ σκόπει δέ μοι τὴν κακουργίαν αὐτῶν τὴν καταγέλαϛον vide illorum maleficium ridiculum. Serb. ružan turpis.

ржка. Adde formam ржковѧть. Male in cod. bonon. ржковѣть.

сет-ьнъ ἔσχατος extremus. въ сетьнѣіѧ бѣдѣі εἰϛ ἐσχάτους κινδύνους in extrema pericula. сетънаѧ ожидажтъ дръзнжвъшиихъ τὰ ἔσχατα μένει τοὺϛ τετολμηκότας extrema manent ausos. ѥже сетънааго безоумиѧ ѥстъ ὅπερ ἐσχάτης ἀνοίας ἐϛί quod summae dementiae est.

слоузь m. χυμοί humores. ѩко брашьно плътьноѥ кгда въ жтробѣ слоузь имѣжштоу (rectius имѣжштѫ, quae forma fortasse in codice legitur) зьль (rectius зълъ) въпадетъ καθάπερ ἡ σωματικὴ τροφὴ ὅταν εἰϛ γαϛέρα χυμοὺϛ ἔχουσαν πονηροὺϛ ἐμπέσῃ quaemadmodum cibus corporeus cum in ventrem pravis humoribus repletum inciderit. E pol. śluz genuinam veteris dialecti formam слюзъ esse suspicamur. Cognatum est fortasse neosl. sléz althaea.

слоу-ти. Adde слоутиѥ et прослоутиѥ φήμη fama.

соу-ижти. Adde significatum: effundere. Cod. bonon.

сѫс-ати. Adde сѫсъ θηλή mamma.

сѫк- Adde исѫчити χωνεύειν conflare.

сѫд- Adde сѫдъ μέλος membrum.

ти *καί* et in cod. bulg. aliquoties reperitur.

трогъ- Adde натрогъниши (ni fallor, pro натрогъкши) *ψωμιεῖς* pasces. Cod. bonon. psal. 79. 6. ubi edit. ostrog. питакши habet. трава *σιτούμενος* vescens. Cod. bulg. Kop.

тъкънѫти. Adde потъıкати *διανύττειν* pulsare.

χлаѧд-охлаѧданиѥ *ὀλιγωρία* negligentia. Fortasse оглаѧданиѥ. Cf. ослоушаниѥ.

цитъ. Adde заштицати *αἰνίττεσθαι* subindicare; proprie: tegere.

цѣст-а platea. Cod. bonon. Neosl. cesta via.

Index.

Ядро v. ꙗдро.
аице v. ꙗице.
алдиꙗ v. add. sub ладиꙗ.
алъча v. алъкати.
аще v. а.
багрѣница v. багръ.
багрѣнъ v. багръ.
балии v. ба-
балованиѥ v. ба-
бальство v. ба-
баснь v. ба-
бездна v. дно.
безочьство v. око.
безоума v. оумъ.
безоумль v. оумъ.
бисериѥ v. бисеръ.
бичь v. бити.
благодарити v. дати.
благодать v. благъ.
благодать v. дати.
благословити v. благъ.
блаженъ v. благъ.
блато v. брьниѥ.
блескъ v. блистати.
блещати v. блистати.
ближьнъ v. близъ.
близокъ v. близъ.
блисцаниѥ v. блистати.
блисцати v. блистати.
бльснѫти v. блистати.
бльстѣти v. блистати.
бльщати v. блистати.
блюдъ v. add. sub блюдо
блѧди v. блѧдѫ.
блѧдивъ v. блѧдѫ.
блѧдословиѥ v. блѧдѫ
блѧдь v. блѧдѫ.
блѫдити v. блѧдѫ.
блѫдьно v. блѧдѫ.
богатъ v. богъ.
богатѣти v. богъ.
боль v. add. sub болѣти
больми v. болии.
больнъ v. болѣти.
боѣзнь v. болѣти.
болꙗринъ v. болии.
борити v. брати.
боꙗзнь v. бои-
брадвь v. add.
бракъ v. брати.
бранити v. брати.
брань v. брати.
братиꙗ v. братъ.
братръ v. братъ.

бридъкъ v. add.
бритва v. брити.
бродъ v. бред-
брѫзѣю v. брѫзъ.
брѫісати v. add. sub брѫснѫти.
брѣмѧ v. брати.
брѫщаніе v. брѧк-
боуква v. боукъі.
боучати v. боук-
боукословіе v. боуи.
боукость v. боуи.
бъдръ v. боудити.
бъдѣти v. боудити.
бъждрь v. add. sub боудити.
бъхма v. add.
бъшьѭ v. add. sub бъхма.
бъівати v. бъіти.
бъікъ v. боук-
бъіль v. бъіти.
бьчела v. боук-
бѣгати v. бѣгѫ.
бѣгльць v. бѣгѫ.
бѣгъство v. бѣгѫ.
бѣда v. вид-
бѣдити v. вид-
бѣжати v. бѣгѫ.
бѣлъ v. бил-
бѣлѣгъ v. бил-
бѣсьновати v. бѣсъ.
бѣсьнъ v. бѣсъ.
ва v. въі
варити v. врѣти
варъ v. врѣти.
варѭніе v. врѣти.
вдовица v. вдова.
велѧжѫдь v. велѧжѫдъ.
великъ v. велии.
величати v. велии.
величити v. велии.
вельлѣпота v. велии.
вельми v. велии.
вельможа v. велии.
велѣти v. вл-
велѣніе v. вл-
верига v. врѣти.
верѣю v. врѣти.
веселіе v. веселъ.
весло v. везѫ.
вечерѭти v. вечеръ.
вилица v. вити.
винарь v. вити
вино v. вити.
виноградъ v. вити.
виталъница v. витати.
витѧжьство v. витѧзъ.
влага v. влъгъкъ.
владъіка v. владѫ.
владъічь v. владѫ.
владъічьствіе v. владѫ.
властелинъ v. владѫ.
власть v. владѫ.
власъ v. влъна.
влахъ v. влъхвъ.
влачити v. влѣкѫ.
влъна v. влати.
влъніе v. влати.
влъснѫти v. влъхвъ.
влъхвовати v. влъхвъ.
влъшьвліе v. влъхвъ.
водити v. ведѫ.
водоносъ v. вода.

вождь v. ведѫ.
воинъ v. вои.
воиска v. вои.
волити v. вл-
воловьнъ v. волъ.
волоуи v. волъ.
волꙗ v. вл-
воѥвати v. вои.
вражда v. врагъ.
вражьда v. add. sub врагъ.
врана v. вранъ.
врата v. врѣти.
вратарь v. врѣти.
вратити v. врьтѣти.
вратъкъ v. add. sub врьтѣти.
врачьство v врачь.
вретено v. врьтѣти.
врьжениѥ v. врьгѫ.
врьтоградарь v. врьтъ.
врьтоградъ v. врьтъ.
врьтоградъ v. врьтъ.
врьтъпъ v. врьт-
врьхоу v. врьхъ.
врѣдъ v. врѣдити.
врѣмѧ v. влати.
врѣмѧ v. врѣти.
врѣтище v. врѣти.
вчера v. вечеръ.
въгодиѥ v. годѣ.
въдрѫжити v. дрѫг-
въдрѫзити v. дрѫг-
въжагати v. жегѫ.
въжигати v. жегѫ.
въжизати v. жегѫ.
възаимъ v. имѫ.
възаѥмъ v. имѫ.
възбранити v. брати.
възбънѫти v. боудити.
възвить v. add. sub витѧзъ.
възгнѣтити v. гнѣтити.
възгодиѥ v. годъ.
въздроути v. роу-
въздоухъ v. доунѫти.
възлъісъ v. лъіс-
възнакъ v. нак-
възникнѫти v. ник-
възъпити v. въпити.
възѣди v. ꙗд-
въкоусити v. коусити.
вълагалище v. лег-
вълазити v. лѣзѫ.
въмести v. метнѫти.
вънезаапѫ v. пв-
въноушити v. оухо.
вънѣ v. вънъ.
вънѣшьнь v. вънъ.
вънѣѭдоу v. вънъ.
вънѧти v. имѫ.
вънѫтрь v. ѭтра.
въплътити v. плъть.
въпль v. въпити.
въпрѣкъі v. про.
въпрѧщи v. прѧгѫ.
въселѥнаꙗ v. сѣд-
въскладати v. кладѫ.
въскраи v. краи.
въскрилиѥ v. кръіти.
въскрѣшати v. крьснѫти.
въскъіпѣти v. къіпѣти.
въскѫѭ v къто.
въспоривъ v. прѣти.
въспрѧнѧти v. прѧд-

въспѣвати v. пѣти.
въспѧтити v. пьнѫ.
въспѧть v. пьнѫ.
въстокъ v. текѫ.
въстръгати v. тръгнѫти.
въстръзати v. тръгнѫти.
въстрѫбити v. трѫба
въсхлъпати v. хлъп-
въсъінѥниѥ v. съінъ.
въторъі v. два.
въѣди v. ꙗд-
въікнѫти v. оук-
въіньнъ v. въінѫ.
въінѫ v. add.
въіспрь v. въісокъ.
въіспрь v. прати.
въіспрьнь v. прати.
въішьнь v. въісокъ.
вьсакъ v. вьсь.
вьсꙗкъ v. вьсь.
вьсꙗчьскъ v. вьсь.
вѣгласъ v. add. sub вѣгласьнъ.
вѣдокъ v. видѣти.
вѣдомъ v. видѣти.
вѣдѣти v. видѣти.
вѣньць v. вити.
вѣровати v. вѣра.
вѣсити v. висѣти.
вѣсть v. видѣти.
вѣтвь v. вѣꙗти.
вѣтии v. вѣтъ.
вѣтовати v. вѣтъ.
вѣтьскъі v. вѣтъ.
вѣщати v. вѣтъ.
вѣꙗ v. вѣꙗти.
вѫзъ v. вѧзати.
гавранъ v. вранъ.
гаждениѥ v. гад-
гвоздиинъ v. гвоздь.
главизна v. глава.
гладъкъ v. гладити.
глоумливъ v. глоумити.
глъбокъ v. глѫбокъ.
гнилъ v. гнити.
гнои v. гнити.
гноусьнъ v. гноусити.
гноушати v. гноусити.
гнѣвливъ v. гнѣвъ.
гнѣтати v. гнетѫ.
гобьзовати v. гобьзити.
говѧдо v. говоръ.
година v. годъ.
голоть v. голъ.
гомъіла v. могъіла.
гонити v. гнати.
гонозити v. add. sub гоньзнѫти.
гонѣти v. add.
гороуха v. горѣти.
гороушьнъ v. горѣти.
горьница v. гора.
горьшии v. гора.
горѣ v. гора.
горѥ v. горѣти.
горѧчесть v. горѣти.
господинъ v. господь.
госпожда v. господь.
гостильникъ v. гость.
гостиньникъ v. гость.
гощениѥ v. гость.
градежь v. градити.

градъ v. градити.
градьць v. градити.
граждь v. градити.
гребение v. гребѫ.
гроборѣитель v. рѣити.
гробъ v. греб-
гроза v. грозити.
грозны v add. sub гроздъ.
громъ v. грьмѣти.
грѫбатъ v. грѫбъ.
грѫличищь v. грѫлица.
грѫнило v. грѫньць.
грьчьскъ v. грькъ.
грѣшьникъ v. грѣхъ.
граджщь v. градѫ.
гржбъ v. add.
гоубитель v. гоубити.
гѫбнѫти v. гоубити.
гѫбѣль v. гоубити.
гждьць v. гждѫ.
гжсли v. гждѫ.
гжсльникъ v. гждѫ.
далече v. дальнъ.
дань v. дати.
даръ v. дати.
дашти v. дати.
двизати v. двигнѫти.
дворъ v. двьрь.
двьрьница v. двьрь.
десити v. add. sub десьнъ.
дивеса v. дивити.
дивии v. дивити.
дира v. драти.
длъбѫ v. длато.
длъгъ v. дрьжати.
добль v. добръ.
доблѧсть v. добръ.
довлѣти v. вл-
дожии v. add. sub до.
доилица v. доити.
долина v. долъ.
долоу v. долъ.
домашьнь v. домъ.
домовитъ v. домъ.
доньдеже v. до.
досада v. сад-
досадити v. сад-
достоинъ v. стати.
достоѭние v. стати.
драчие v. драти.
древле v. древьнъ.
дроужина v. дроугъ.
дрьжава v. дрьжати.
дрьзновение v. дрьзати.
дрьзнѫти v. дрзати.
дрѣво v. дрьва.
доупина v. add.
доухати v. add. sub доунѫти.
доуша v. доунѫти.
дъждити v. дъждь.
дрѫселовати v. дрѫхлъ.
дрѫселъ v. дрѫхлъ.
дрѫхловати v. дрѫхлъ.
дъхнѫти v. доунѫти.
дъщица v. дъска.
дъимъ v. дъмѫ.
дъихати v. доунѫти.
дьневьнъ v. дьнь.
дьнешьнь v. дьнь.
дьньс v. дьнь.
дѣвица v. дѣва.

дѣвичьскъ v. дѣва.
дѣвьство v. дѣва.
дѣиство v. дѣти.
дѣлатель v. дѣти.
дѣлати v. дѣти.
дѣло v. дѣти.
дѣльма v. дѣлѫ.
дѣлѫ v. add.
дѣтищь v. дѣтѧ.
дѣтьска v. дѣтѧ.
дѣтѣль v. дѣти.
дѣѣши v. add.
дѣѭти v. дѣти.
дѫбрава v. дѫбъ.
жаловати v. жалити.
жалость v. жалити.
желати v. желѣти.
желѣтва v. add. sub желѣти.
женитва v. жена.
женити v. жена.
женихъ v. жена.
женищьца v. жена.
жестокость v. жестокъ.
жестосрьдиѥ v. срѣда.
живити v. живѫ.
животъ v. живѫ.
живъ v. живѫ.
жидати v. ждати.
жизнь v. живѫ.
жила v. живѫ.
жилище v. живѫ.
жиръ v. живѫ.
жита v. живѫ.
житеискъ v. живѫ.
житель v. живѫ.
житиѥ v. живѫ.
житьница v. живѫ.
жладьва v. add.
жладѫ v. add. sub жладьва.
жлазчь v. жлазтѣти.
жлѣдѫ v. add. sub жладьва.
жрьтва v. жрѣти.
жоупанъ v. add.
жоупиште v. add.
жѫдьнъ v. жѫдати.
жѫдѣти v. add. sub жѫдати.
жѫжда v. жѫдати.
жѫтва v. жьнѫ.
жѫтель v. жьнѫ.
забъiти v. бъiти.
задьнь v. за.
задѣѭти v. дѣти.
зазрѣти v. зрѣти.
закалати v. клати.
заклати v. клати.
заклепъ v. клеп-
заклинати v. клѣнѫ.
заключити v. ключити.
заколѥниѥ v. клати.
законъ v. кон-
закровъ v. кръiти.
заметерѣти v. маторѣти.
замъкъ v. мък-
западъ v. падѫ.
запечатьлѣти v. пекѫ.
заплатити v. плат-
запоржчениѥ v. ржка.
запрътъкъ v. прът-
запрѣти v. прѣти.
запрѣщати v. прѣтити.
запѫти v. пѣнѫ.
заревъ v. рюти.

зарѭ v. зрѣти.
застѫпити v. стати.
застѫпьникъ v. стати.
затварѭти v. творити.
затворити v. творити.
заточеніе v. текѫ.
заточити v. текѫ.
затъкнѫти v. тъкнѫти.
затѧзати v. тѧгнѫти.
защитити v. щитъ.
защищати v. add. sub щитъ.
зачинати v. чьнѫ.
зачѧльникъ v. чьнѫ.
зачѧти v. чьнѫ.
зашивъ v. пв-
заѭти v. имѫ.
званіе v. звати.
звоньць v. звьнѣти.
звѧцати v. звьнѣти.
звѫкъ v. звьнѣти.
здати v. дѣти.
зде v. сь.
здравица v. драв-
здравъ v. драв-
здравьствоуите v. драв-
здѣ v. сь.
зеленъ v. зелиѥ.
зелька v. зелиѥ.
земьнъ v. земля.
земьскъ v. земля.
зеница v. зрѣти.
зидати v. дѣти.
зиждитель v. дѣти.
зинѫти v. зиѭніе.
злакъ v. зелиѥ.
златеница v. злато.
злодѣи v. дѣти.
злъчь v. жлътѣти.
змиѭ v. змиѭ.
знаменіе v. знати.
зорѭ v. зрѣти.
зракъ v. зрѣти.
зрьно v. зрѣти.
зрьцало v. зрѣти.
зрѣлъ v. зрѣти.
зълоба v. зълъ.
зълобь v. add. sub зълъ.
зълъ v. add. sub зълъ.
зьдъ v. дѣти.
зѧбѫ v. add.
зѣлоуто v. зѣло.
ибо v. и.
иглинъ v. игла.
идеже v. и.
иждити v. живѫ
иже v. и.
избавити v. бъіти.
избъіти v. бъіти.
избъітъкъ v. бъіти.
извашнъ v. ваѭти.
извирати v. врѣти.
изврьтѣти v. врьт-
издавьна v. дав-
измъждати v. add. sub могѫ.
измѣнити v. миръ.
изникнѫти v. ник-
изноурѭти v. ноурити.
изноурѭніе v. add. sub ноурити.
изоумити v. оумъ.
изоути v. оути.
изъѫтрьѭдоу v. ѭтра.

изѣсти v. ѣд-
или v. и.
именовати v. имѧ.
имѣние v. имѫ.
имѣти v. имѫ.
иногда v. инъ.
инодоушьно v. и.
иноkъ v. и.
инорожь v. и.
инъ v. и.
инъгда v. инъ.
инъдоу v. инъ.
инъдѣ v. инъ.
искони v. кон-
искрьнь v. крои-
искоусити v. коусити.
исопьнъ v. соуньжти.
испазнити v. пазнъ.
испазнѣти v. пазнъ.
испазнъ v. пазнъ.
испоржьникъ v. ржка.
исправити v. про.
испрьва v. про.
испъити v. пъит-
испъіть v. add. sub пъітати.
испъітьникъ v. пъітати.
истеса v. ѥсмь
истина v. ѥсмь.
истиньнъ v. ѥсмь.
истирати v. трѣти.
источьникъ v. текѫ.
истрѣзвити v. трѣзвити.
истоуканиѥ v. тоук-
истоуканъ v. тоук-
истъ v. ѥсмь.
истъкньжти v. тъкньжти.
истъщати v. тъщь.
истъкнити v. тькнѫ.
исхватити v. хъітити.
исходъ v. ходити.
исцѣлѣти v. цѣлъ.
исъхати v. соухъ.
исъхньжти v. соухъ.
исъіхати v. соухъ.
исѫкньжти v. сѫк-
исѫчити v. add. sub сѫкньжти
ищезати v. чезньжти.
ищезньжти v. чезньжти.
ищѫдиѥ v. чѫдо.
кадило v. кадити.
кадильница v. кадити.
каженикъ v. казити.
казнь v. каити.
како v. къто.
каковъ v. къто.
калениѥ v. калъ.
камъі v. камень.
камѣнъ v. камень.
канѫти v. капати.
капиціе v. капати.
капиціе v. add. sub капь.
капля v. капати.
капь v. add.
каязнь v. add. sub каити.
квасъ v. къіснѫти.
квасьникъ v. квасъ.
клада v. кладѫ.
клонѣти v. клонити.
класъ v. клати.
клевета v. клю-
клеветати v. клю-
клеветьникъ v. клю-

кличати v. кликнѫти.
кличь v. кликнѫти.
клокотати v. add.
клѣта v. клѣть.
клѣтка v. клѣть.
клѣтька v. add. sub клѣть.
ключимъ v. ключити.
ключь v. ключити.
клѧтва v. клѧнѫ.
клѧтвопрѣстѫпьникъ v. клѧнѫ.
книгъчии v. книга.
книжьникъ v. книга.
коварьнъ v. коуѣ.
коварьство v. коуѣ.
ковачь v. коуѣ.
ковъ v. коуѣ.
ковьникъ v. коуѣ.
когда v. къто.
козьлицѣ v. коза.
козьлогласованиѥ v. коза.
козьлъ v. коза.
козьлѧ v. коза.
коликъ v. къто.
колъ v. клати.
колесьница v. add. sub коло.
колѣсьница v. коло.
комъканиѥ v. add
коньць v. кон-
копиѥ v. копати.
копъіто v. копати.
корабиць v. кора.
корабль v. кора.
корабльникъ v. кора.
корень v. кора.
користь v. корити.
корица v. кора.
коръіто v. кора.
корѧ v. кора.
котва v. котка.
которъі v. къто.
котора v. add. sub котерати.
которьнъ v. add. sub котерати.
котъіга v. add.
кошьница v. кошь.
кран v. крои-
краиии v. крои-
крамольникъ v. крамола.
красота v. красити.
красьнъ v. красити.
крагранесиѥ v. грано.
крило v. крѣіти.
крити v. крѣіти.
кровъ v. крѣіти.
кромѣшьнь v. кромѣ.
кропива v. кропити.
кротость v. кротити
кротъкость v. кротити.
кротость v. кротити.
крѣвоточивъ v. крѣвь.
крѣкъіга v. add.
крѣминаца v. крѣмити.
крѣмило v. крѣма.
крѣмильце v. крѣма
крѣмьчии v. крѣма.
крѣчьбьникъ v. крѣчьмница
крѣілатьць v. крѣіти.
крьстити v. крьстъ.
крьщениѥ v. крьстъ.
крѣпость v. крѣпити

крѣпѫкъ v. крѣпити.
крѣсити v. крѣснѫти.
кржглъ v. кржгъ.
коудити v. add.
коузньць v. коуж.
коумирь v. add.
коуплѭ v. коупити.
коупно v. коупа.
коупьць v. коупити.
коурогласиниѥ v. коуръ.
коурѭниѥ v. коурити.
кѫждо v. кѫто.
кѫзнь v. коуж.
кѫі v кѫто.
кѫіслъ v. кѫіснѫти.
кѫічениѥ v. кѫічити.
кѫдоу v. кѫто.
ладница v. ладиѭ.
лакати v. add. sub алъкати.
лакомьство v. алъкати.
ласканиѥ v. ласкати.
ласкрьдъ v. ласкати.
ласкрьдьство v. ласкати.
лачьнъ v. алъкати.
лаѭтель v. лаѭти.
лежати v. лег-
ликовати v. ликъ.
лисица v. лисъ.
листвиѥ v. листъ.
лихоимьць v. лихъ.
лихопитиѥ v. лихъ.
лихождениѥ v. лихъ.
лихъ v. add. sub лишити.
лицедѣи v. лице.
лицемѣръ v. лице.
лишати v. лишити.
лише v. лихъ
лишениѥ v. лихъ.
ловѫізати v. ловѫзати.
ловитва v. ловити.
ловъ v. ловити.
ложе v. лег-
ложесна v. лег-
лозиѥ v. лоза.
лоучьшии v. лоучити.
лъжа v. лъгати.
лъжь v. лъгати.
лъжьникъ v. лъгати.
льзѣ v. льгъкъ.
льстити v. льсть.
льстьць v. льсть.
льщаниѥ v. блистати.
льщениѥ v. льсть.
лѣвица v. лѣвъ.
лѣживъ v. лѣ-
лѣковати v. лѣкованиѥ.
лѣнити сѧ v. лѣнъ.
лѣпота v. лѣпити.
лѣпоща v. лѣпити.
лѣпъ v. лѣпити.
лѣствица v. лѣзж.
лѣтати v. летѣти.
лѣтиж v. add. sub лѣть.
лѣтовьникъ v. лѣто.
лѣторасль v. растж.
лѣѭти v. лиѭти.
любезьнъ v. любити.
любо v. любити.
любовѫічѫщь v. оук-
любодѣи v. любити.
любодѣица v. любити.
любьми v. любити.

ЛЮБЪВЬ v. ЛЮБИТИ.
ЛЮБЪІ v. ЛЮБИТИ.
ЛЮДЬСКЪ v. ЛЮДЪ.
ЛѪЦАТИ v. ЛѪКЖ.
ЛѪЖА v. ЛѪКЖ.
ЛѪЖАВЪ v. ЛѪКЖ.
ЛѪЖОЧЬ v. ЛѪКЖ.
ЛѪЖЪ v. ЛѪКЖ.
ЛѪШТА v. add.
МАНИѤ v. МАНЖТИ.
МАНОВЕНИѤ v. МАНЖТИ.
МАСЛИНА v. МАЗАТИ.
МАСЛО v. МАЗАТИ.
МАСТИТЪ v. МАЗАТИ.
МАСТЬ v. МАЗАТИ.
МАТОРЬСТВО v. МАТОРѢТИ.
МЕДВЕНЪ v. МЕДЪ.
МЕДВѢДЬ v. МЕДЪ.
МЕДВѢДЬ v. ѢД-
МЕЖДА v. add. sub МЕЖДОУ.
МЕЧЬНИКЪ v. МЕЧЬ.
МИЗАТИ v. МЬГНОВЕНИѤ.
МИЛОСРЬДЪ v. СРѢДА.
МИЛОСТЪІНЪ v. МИЛОВАТИ.
МИЛОСТЬ v. МИЛОВАТИ.
МИЛЪ v. МИЛОВАТИ.
МИМО v. МИНЖТИ.
МИНОВАТИ v. add. sub МИМО.
МИРЪ v. МИНЖТИ.
МЛАДЕНЬЦЬ МЛАДЪ.
МЛАДѢНЬЦЬ v. МЛАДЪ.
МЛАТЪ v. МЛАТИТИ.
МЛИНЪ v. МЛѢТИ.
МЛЪВА v. МЛЪВИТИ.
МЛЪЧАТИ v. МЛЪКНЖТИ.
МНОГАШТИ v. МНОГЪ.
МНОЖИТИ v. МНОГЪ.
МНОЖЬСТВО v. МНОГЪ.
МОГЖТЬ v. МОГЖ.
МОГЖТЬСТВО v. МОГЖ.
МОИ v. МЪІ.
МОКРЪ v. МОКНЖТИ.
МОЛИТВА v. МОЛИТИ.
МОЛЬ v. МЛѢТИ.
МОЛЬБА v. МОЛИТИ.
МОРЪ v. МРѢТИ.
МОТЪІЛА v. add. sub МОТЪІЛО.
МОЦИИ v. МОГЖ.
МОЦЬШИИ v. МОГЖ.
МОЧИТИ v. МОКНЖТИ.
МРАЗЪ v. МРЪЗНЖТИ.
МРАКЪ v. МРЪКНЖТИ.
МРЬЗЪКЪ v. МРЬЗНЖТИ.
МРЬТВИТИ v. МРѢТИ.
МРЬТВЪ v. МРѢТИ.
МРЬТВЬЦЬ v. МРѢТИ.
МОУДЬНЪ v. МОУДИТИ.
МЪЗДЛОСТЬ v. МОУДИТИ.
МЪЗДЪ v. МОУДИТИ.
МЪЗДЬНЪ v. МОУДИТИ.
МЪЧТА v. МЪК-
МЪЧТАНИѤ v. МЪК-
МЪЧТАТИ v. МЪК-
МЪЧЬТЪ v. add. sub МЪКНЖТИ.
МЪІСЛЬ v. МЪІСЛИТИ.
МЪІТАРЬ v. МЪІТО.
МЪІШЬЦА v. МЪІШЬ.
МЬЖАТИ v. МЬГНОВЕНИѤ.
МЬНИИ v. МЬНЖ.
МЬСТЬ v. МЬСТИТИ.
МЬЦА v. МЬСКЪ.
МЬШЕЛОИМЬЦЬ v. МЬШЕЛЪ.

мѣдьница v. мѣдь.
мѣдѣнъ v. мѣдь.
мѣна v. миръ.
мѣнити v. add. sub. мьнѣти.
мѣрити v. мѣра.
мѣсто v. метнѫти.
мѣтати v. метнѫти.
мѧтва v. мѧта.
мѧтежь v. мѧтѫ.
мѫжати v. мѫжь.
мѫтити v. мѧтѫ.
мѫченикъ v. мѫка.
мѫчитель v. мѫка.
навадити v. вадити.
навъıкнѫти v. оук-
навъıщати v. оук-
наговорити v. говоръ.
надежда v. дѣти.
надро v. ıадро.
надъ v. на.
надъıмати v. дъмѫ.
надѣıати v. дѣти.
назирати v. зрѣти.
назнаменати v. знати.
наи v на.
наимьникъ v. имѫ.
накладати v. кладѫ.
налѧцати v. лѧкѫ.
напасть v. падѫ.
напоити v. пити.
напрасьнивъ v. прас-
напрасьно v. прас-
напрасьнъ v. прас-
напъıщенъ v. пъıхати.
народъ v. родити.
нарочитъ v. рекѫ.
нарѧдити v. рѧдъ.
населѥнаıа v. сѣд-
насладити v. сладъкъ.
наслѣдьникъ v. слѣдъ.
насѫщьнъ v. ѥсмь.
натроути v. троу-
натъкати v. тъкати.
наоустити v. оустити.
начѧльникъ v. чьнѫ.
наѥмьникъ v. имѫ.
небесьнъ v. небо.
небесьскъ v. небо.
небонъ v. add. sub не.
невлажьнъ v. влъгъкъ
неволıа v. вл-
невъıчениѥ v. оук-
невѣжда v. видѣти.
невѣста v. видѣти.
невѣтохранитель v. вѣтъ
негли v. add. sub не.
негодовати v. годѣ.
недѫговати v. дѫг-
недѫгъ v. дѫг-
недѫжьнъ v. дѫг-
неже v. не.
неистовъ v. ѥсмь.
неистовьство v. ѥсмь.
некли v. add. sub не.
немощь v. могѫ.
немьшелоищьць v. мьшелъ.
ненавидѣти v. видѣти.
неопасьнъ v. пас-
неополимъ v. планѫти.
неплодъı v. плодъ.
непосагъшь v. саг-
непраздьна v. праздьнъ.

неприꙗзнь v. приꙗти.
непьщевати v. пьщ-
нерадьство v. радити.
несълитьнъ v. лиꙗти.
неоувѫдаѥмъ v. вѫд-
неоусъіпаѭщь v. съпати.
ни v. не.
низрѣꙗти v. ринѫти.
ницати v. ник-
ниць v. ник-
ножьница v. ножь.
ноздри v. носъ.
носити v. несѫ.
ноудити v. add. sub нѫдити.
нъірище v. ноурити.
нѣдро v. ꙗдро.
нѣмьць v. влъхвъ.
нѣчьто v. нѣ-
нѫдьми v. нѫдити.
нѫжда v. нѫдити.
обавати v. ба-
обаполъі v. полъ.
обарати v. брати.
обаче v. оба.
обаꙗниѥ v. ба-
обетъшати v. ветъхъ.
обида v. бид-
обидѣти v. бид-
обилиѥ v. бил-
обиновати v. вина.
обинѫти v. вина.
обитѣль v. витати.
облакъ v. влѣкѫ.
область v. владѫ.
облещи v. лег-
обличити v. лице.
облобъізати v. лобзати.
облѣсти v лѣзѫ.
обманѫти v. ман-
образъ v. разити.
оброкъ v. рекѫ.
оброщениѥ v. брощ-
оброщенъ v. брощ-
оброщити v. брощ-
обръснѫти v. бръс-
обрътити v. рът-
обрѣзати v. рѣзати.
обрѣсти v. рѣт-
обрѣтельникъ v. рѣт-
обрѫчениѥ v. рѫка.
обрѫчити v. рѫка.
обрѫчь v. рѫка.
обоуздавати v. оузда.
обоуꙗти v. боуи.
объічаи v. оук-
обьщь v. вещь.
обьщьникъ v. вещь
обѣдениѥ v. ꙗд-
обѣдъ v. ꙗд-
обѧтрити v. ѩтра.
обѧтрѣти v. ѩтра.
обѧштрениѥ v. ѩтра.
овощиѥ v. вощ-
овощь v. вощ-
овощьникъ v. вощ-
овощьница v. вощ-
овьнъ v. овьца.
огавиѥ v. гав-
оглъхнѫти v. глоухъ.
огльбнѫти v. глѣбати.
огрѣбати v. гребѫ.
огѫстѣти v. гѫстъ.

одебелѣти v. дебелъ.
одежда v. дѣти.
одрати v. драти.
одѣти v. дѣти.
ожерелиѥ v. жрѣти.
ожестѣти v. жестокъ.
озобати v. зобати.
окаменѣнити v. камень.
окаянъ v. каяти.
оклоснити v. add. sub клоснити.
окно v. око.
окованъ v. коуѭ.
оковъ v. коуѭ.
окринъ v. крин-
окрѫмитель v. крѫма.
окрьстъ v. крьст-
окрьстьнъ v. крьст-
окрѫжениѥ v. крѫгъ.
оладенѣти v. ладина.
омразити v. мрьзиѭти.
омрачити v. мрѫкнѭти.
омѭтѣти v. мѭтѭ.
оньсица v. онъ.
опасениѥ v. пас-
опасьнъ v. пас-
опашатъ v. паш-
опашь v. паш-
опирати v. прѣти.
оплазивъ v. плаз-
оплазовати v. плаз-
оплотъ v. плетѭ.
оплѫчениѥ v. плѫкъ.
оплѫчити v. плѫкъ.
опоганити v. поганъ.
ополѣти v. планѭти.
опона v пьнѭ.
опрѣсьнѫкъ v. прѣсьнъ.
опрѣти v. прѣти.
опрѫтати v. прѫт-
опоустити v. поустити.
орало v. орати.
осаждавѣти v. сѣд-
оседѫлати v. сѣд-
осило v. сила.
осквьрьнити v. сквьрьна.
осклабити v. скьлб-
оскомьнъ v. ском-
оскѫдѣниѥ v. цѫдѣти.
оскѫдѣти v. цѫдѣти.
ослаба v. слабити.
ослаблиѭъ v. слабити.
ослоушаниѥ v. слоути.
основати v. снов-
осла v. add. sub остръ.
ослабѣти v. слабити.
осноути v. снов-
оснѭивати v. снов-
особити v. свои.
особь v. свои.
останѫкъ v. стати.
остоудити v. стоудь.
остьнъ v. остъ.
оськѫ v. оськъ.
осѣнити v. сѣнь.
осѣтовати v сѣтовати
осѫзати v. сѫгнѭти.
осѫдити v. сѫдити.
осѫждати v. сѫдити.
отирати v. трѣти.
отлѫстѣти v. тлѫстъ.
отокъ v текѭ.

отрава v. троу-
отравенъ v. троу-
отравьникъ v. троу-
отрада v. радити.
отрадьнъ v. радити.
отреченъ v. рекѫ.
отрочищь v. рекѫ.
отрочьнъ v. рекѫ.
отрѣти v. трѣти.
отъбрꙑсати v. бръс-
отъвѣ v. вѣ-
отъвѣтъ v. вѣтъ.
отъвѣшѧ v. вѣ-
отъкръвениѥ v. крꙑти.
отъмьщениѥ v. мьстити.
отънѫдоу v. нѫдити.
отънѫдь v. нѫдити.
отъщетити v. тъщь.
отъчаѥмъ v. чаꙗти.
отърасль v. растѫ.
отъꙗдъ v. ꙗдъ.
отьчина v. отьць.
отьчь v. отьць.
отьчьствиѥ v. отьць.
отѧготити v. тѧгнѫти.
отѧгчити v. тѧгнѫти.
охлѧданиѥ v. add. sub хлѧд-
охръмнѫти v. хромъ.
ощоущати v. щоутити.
оцѣждати v цѣд-
оцѣпати v. цѣпѣнѣвати.
оцѣстити v. чистъ.
очесьнъ v. око.
очрьвити v. чрьвь.
очрьща v. чрьтати.
падати v. падѫ.
пажить v. живѫ.
паздеръ v. драти.
пазнокъть v. нокъть
пакость v. пакꙑ.
пакостьникъ v. пакꙑ.
палити v. планѫти.
паличьникъ v. палица.
памѧть v. мьнѣти.
паница v. add.
папратъ v. прат-
папрьть v. прат-
парити v. прати.
паства v. пасѫ.
паствина v. пасѫ.
пастоухъ v. пасѫ.
пастꙑревичищь v. пасѫ.
пастꙑрь v. пасѫ.
паче v. пакꙑ.
пекло v. add. sub пекѫ.
пеленꙑ v. плѣнъ.
пепелъ v. планѫти
перо v. прати.
пещь v. пекѫ.
пещьница v. пекѫ.
печаль v. пекѫ.
печать v. пекѫ.
пировати v. пити
пиръ v. пити.
пирьшьство v. пити.
писканиѥ v. пискати.
писмѧ v. писати.
питомъ v. питати.
пища v. питати.
пищаль v. пискати.
пиꙗница v. пити.
пиꙗнъ v. пити.

плаваниѥ v. плоути.
плавати v. плоути.
пладновати v, полъ.
пладьньѣ v. add. sub полъ.
пламень v. планѫти.
пламъі v. планѫти.
пламѣнъ v. add. sub планѫти.
платно v. платъ.
плащаница v. платъ.
плачь v. плакати.
плачьвьнъ v. плакати.
плашити v. плах-
плескати v. плеснѫти.
плеща v. плещи.
плищевати v. плеснѫти.
плищь v. плеснѫти.
плодовитъ v. плодъ.
плоскъ v. add.
плотъ v. плетѫ.
плъзати v. плъзнѫти.
плъзити v. плъзнѫти.
плътѣнъ v. плъть.
плѣвелъ v. плѣвѫ.
плѣвъі v. плѣвѫ.
плѣзати v. плъзнѫти.
плѣнити v. плѣнъ.
плѣница v. плѣнъ.
плѣньникъ v. плѣнъ.
плѣнѩти v. плѣнъ.
плѣтати v. плетѫ.
плѣшивъ v. плѣшь.
плюновениѥ v. плюю.
плюнѫти v. плюю.
повѣда v. вид-
повапити v. вап-
повапнити v. вап-
повиновати v. вина.
повинѫти v. вина.
поводьнь v. вода.
поглаголаниѥ v. рекѫ.
погребѫ v. греб-
погрести v. греб-
погрети v. греб-
погрѣбати v. греб-
погрѣшити v. грѣхъ.
погрязнѫти v. грязнѫти.
погружати v. грязнѫти.
погружити v. грязнѫти.
подавити v. давити.
подвигнѫти v. двигнѫти.
подвигъ v. двигнѫти.
подвизати v. двигнѫти.
подобати v. добръ.
подобьнъ v. добръ.
подражати v. драг-
подрагъ v. add. sub дръжати.
подробьноу v. дробити.
подъ v. по.
подъбои v. по.
подъбѣга v. пѣг-
подъпора v. прѣти.
подъпѣга v. пѣг-
подъѩтель v. имѫ.
подъница v. по.
пожати v. жьнѫ.
позобати v зобати.
позъбнѫти v. зъбати.
позябнѫти v. зябнѫти
показати v. казати.
показнь v. каити.
покваснти v. къснѫти

поклонити v. клонити.
поклѧкнѫти v. лѧкѫ.
покои v. кои-
покоити v. кои-
покропити v. кропити.
покоусити v. коусити.
покъıвати v. къıвати.
полагати v. лег-
полма v. полъ.
положити v. лег-
полоучити v. лоучити.
польза v. льгъкъ.
пользевати v. льгъкъ.
полѣно v. планѫти.
полѣти v. add. sub планѫти.
помавати v. манѫти.
помарати v. мар-
помизати v. мьгновениѥ
поминати v. мьнѣти.
поморие v. море.
помостъ v. мостъ.
помощьникъ v. могѫ.
помръзнѫти v. мръзнѫти.
помѣнѫти v. мьнѣти.
помѧнѫти v. мьнѣти.
понести v. несѫ.
понрѣти v. ноурити.
понъıрꙗти v. ноурити.
понꙗва v. пьнѫ.
поприще v. прати.
попхавати v. пхати.
порабити v. рабъ.
порицати v. рекѫ.
порокъ v. рекѫ.
порѫчити v. рѫка.
посагати v. саг-
посагнѫти v. саг-
посадьница v. сѣд-
послоухъ v. слоути.
послоушьникъ v. слоути.
послѣдъ v. слѣдъ.
послѣдьнь v. слѣдъ.
послѣжде v. слѣдъ.
посмага v. смаг-
посмисати v. смѣꙗти.
посмраждати v. смрьдѣти.
посмѣхъ v. смѣꙗти.
пособиѥ v. свои.
пособьникъ v. свои.
пособьствовати v. свои.
посоха v. сох-
поспѣшати v. спѣти.
поспѣшити v. спѣти.
поспѣꙗти v. спѣти.
постелꙗ v. стрѣти.
постлати v. стрѣти.
пострѣкатель v. стрѣкати.
посѣтити v. сѣт-
потонѫти v. топити.
потопъ v. топити.
потрѫсьнъ v. трѧсѫ.
потоухнѫти v. тоух-
потъıкати v. add. sub тъкнѫти.
потьбѣга v. пѣг-
пооущати v. оустити.
похватити v. хъıтити.
похоть v. хотѣти.
похотьникъ v. хотѣти.
почити v. кои-
почьтениѥ v. чьтѫ.

поштениѥ v. чьтѫ.
правина v. про.
право v. про.
правота v. про.
правъ v. про.
правъда v. про.
правъдьнъ v. про.
праздьникъ v. праздьнъ.
праздьновати v. праздьнъ.
привалити v. влати.
принмати v. рекѫ.
прикасати v. коснѫти.
прикладъ v. кладѫ.
прикоупъ v. add. sub коупити.
плилежьнъ v. лег-
прильпнѫти v. лѣпити.
приключити v. лючити.
прильпѣти v. add. sub лѣпити.
примракъ v. мръкнѫти.
приникнѫти v. ник-
приобрѣтѣль v. add. sub рѣт.
присваꙗти v. свои
присвоити v. свои.
присвѧнѫти v. свѧд-
присно v. при.
приспѣти v. спѣти.
пристанище v. стати.
присьнъ v. при.
присѧга v. сѧгнѫти.
притворъ v. творити.
притъча v. тъкнѫти.
притѧжати v. тѧжати.
пришьльць v. ходити.
приѥмьникъ v. имѫ
пробавити v. бъıти.
продати v. дати.
продьлити v. add. sub длъгъ.
проказа v. казити.
проказьство v. add. sub казити.
прокоудити v. add. sub коудити.
прокоудьникъ v. add. sub коудити.
прокъ v. про.
пролѣтьнъ v. лѣто.
пронъıривъ v. пронъıръ.
пронъıрити v. add. sub пронъıръ.
пропасть v. падѫ.
пропинати v. пьнѫ.
прорещи v. рекѫ.
прорицати v. рекѫ.
пророкъ v. рекѫ.
просадити v. сѣд-
прослоути v. слоути.
прослъзити v. слъза.
простирати v. стрѣти.
простити v. простъ.
пространъ v. стрѣти.
пространьство v. стрѣти.
просъвтѣти v. свитати.
просѣсти v. сѣд-
противити v. противѫ.
проходъ v. ходити.
процвїтати v. цвѣт-
прочитати v. чьтѫ.
прочь v. про.
проꙗздити v. ꙗд
прьвъı v. про.
прьвьство v. про.

прьстень v. прьстъ.
прьстѣнъ v. прьсть.
прѣвѣзити v. про.
прѣварити v. варити.
прѣграда v. градити.
прѣгрѣчити v. горѣти.
прѣдъ v. про.
прѣдѣлъ v. дѣлити.
прѣисподьнь v. про.
прѣклѣть v. клѣть.
прѣкратити v. кратъкъ.
прѣлюбъі v. любити.
прѣмо v. про.
прѣмьнъ v. про.
прѣнию v. прѣти.
прѣпржда v. пржд-
прѣслоушанию v. слоути.
прѣспѣти. v. спѣти.
прѣстолъ v. стрѣти.
прѣхати v. шд-
прѣшадъ v. шд-
пря v. прѣти.
пржгло v. пржгъ.
прждьнъ v. пржд-
пржжати v. пржгъ.
пржжити v. пржгъ.
пржтию v. add.
поустошьнъ v. поустити.
поустъ v. поустити.
пшеница v. пхати.
пшено v. пхати.
пьприще v. прати.
пьстръ v. писати.
пьтеньць v. питати.
пьтѣньць v. питати.
пьцьлъ v. add. sub пекъ.
пѣга v. add.
пѣготивъ v. add. sub пѣга.
пѣнажьникъ v. пѣназь.
пѣснь v. пѣти.
пѣтлъ v. пѣти.
пята v. пьнъ.
пятель v пѣти.
пятъкъ v. пять.
пѫто v. пьнъ.
работати v. рабъ.
рабъіни v. рабъ.
ради v. радъ.
радма v. add. sub радъ.
радоща v. радъ.
раждати v. родити.
разарити v. орати.
разбойникъ v. бити.
разбоуіти v. боуи.
развѣ v. разъ.
разгнѫти v. гоубити.
разгъібати v. гоубити.
раздирати v. драти.
раздоръ v. драти.
раздражити v. дражити.
раздрати v. драти.
раздроушити v. роушити.
различьнъ v. лице.
разньствие v разъ.
разорити v. орати.
разоумъ v. оумъ.
рало v. орати.
расвѣрѣпѣти v. свѣрѣпъ.
раскольнъ v. add. sub клати.
раслабленъ v. слабити.
расохатъ v. сох-
распалинъі v. падъ.

распасти v. падѫ.
распинати v. пьнѫ.
распространити v. стрѣти.
распрꙗ v. прѣти.
распѫдити v. пѫд-
распѫтиѥ v. пѫть.
растити v. растѫ.
расꙑпати v. соунѫти.
расѣлина v. сѣд-
расѣсти v. сѣд-
расѣꙗниѥ v. сѣꙗти.
ратаи v. орати.
ратовище v. рать.
ратьникъ v. рать.
рачениѥ v. рачитель.
рачити v. рачитель.
рачьшь v. рачитель.
раширѣти v. широкъ.
ревновати v. рьвениѥ.
ревность v. рьвениѥ.
ретовати v. ретъ.
ристаниѥ v. ристати.
робищь v. рабъ.
робъ v. рабъ.
ровъ v. рꙑти.
родити v. радити.
родъ v. родити.
родьство v. родити.
рожанъ v. рогъ.
рождьство v. родити.
рои v. ринѫти.
рота v. ротити.
роуда v. ръдѣти.
роуно v. ръвати.
ръвеникъ v. рꙑти.
ръжда v. ръдѣти.
ръждавѣти v. ръдѣти.
рꙑбитва v. рꙑба.
рꙑждь v. ръдѣти.
рѣчь v. рекѫ.
рѣꙗти v. ринѫти.
рѫбищь v. рѫбъ.
рѫжьнъ v. add.
рѫковѣть v add. sub рѫка.
рѫковѧть v. add. sub рѫка.
рѫкоѩть v. рѫка.
садити v. сѣд-
сановьникъ v. санъ.
свада v. вадити.
свадливъ v. вадити.
сватъ v. сват-
свекръвь v. свекръ.
сверѣпъ v. свѣрѣпъ.
свиноѥ v. свиниꙗ.
свиньнъ v. свиниꙗ.
свиньць v. вити.
свирѣль v. свирати.
свирѣпъ v. свѣрѣпъ.
свобода v. свои.
свободь v. свои.
свьтѣниѥ v. свитати.
свьтѣти v. свитати.
свѣниѥ v. свѣнити.
свѣтило v. свитати.
свѣтити v. свитати.
свѣтъ v. свитати.
свѧтитва v. свѧтити.
свѧтъ v. свѧтити.
себе v. свои.
седморица v. седмь.
селикъ v. сь.
село v. сѣд-

сетьнъ v. add.
сиковъ v. сь.
сило v. сила.
синета v. синь.
ситие v. сила.
сице v. сь.
сицевь v. сь.
скарадие v. скарадовати.
скарадьнъ v. скарадовати.
скважна v. сквозѣ.
скврьнавъ v. скврьна.
скврьнити v. скврьна.
сковрада v. сквърада.
скопити v. коп-
скопьць v. коп-
скрада v. сквърада.
скрижаль v. криж-
скрѣбѣти v. скрѣбь.
скрьжетъ v. скрьжьтати.
скрьжьтъ v. скрьжьтати.
скрѣньствие v. скврьна.
скрѣньство v. скврьна.
скрѣньствовати v. скврьна.
скждель v. скждель.
скждость v. щадѣти.
скждълъ v. скждель.
скждьнъ v. щадѣти.
скждѣль v. скждель.
слава v. слоути.
слама v. стрѣти.
слана v. соль.
сланъ v. соль.
сласть v. сладъкъ.
слатина v. соль.
слина v. соль.
слово v. слоути.
словѣньць v. глаголь.
слоуга v. слоути.
слоузь v. add.
слоутие v. add. sub слоути.
слоухъ v. слоути.
слъшати v. слоути.
слѣпьць v. слѣпъ.
слъкъ v. лъкъ.
смоковьница v. смокъвь.
смрадъ v. смрьдѣти.
сничакъ v. сник-
сничьство v. сник-
сокъ v. сък-
сокачина v. сък-
сопѣль v. сопьць.
сочиво v. сък-
сподинъ v. add. sub исподинъ.
спѣти v. пѣт-
спѣхъ v. спѣти.
спѣшити v. спѣти.
среда v. срѣда.
срьдовѣдьць v. срѣда.
срьдъба v. срѣда.
срьдьце v. срѣда.
срѣсти v. рѣт-
срѣтение v. рѣт-
сръща v. рѣт-
стадо v. стати.
станъ v. стати.
старъ v. стати.
старѣи v. стати.
старѣишина v. стати.
степень v. стати.
стлъбьникъ v. стлъпъ.
стопа v. стати.
стоити v. стати.

стража v. стрѣгж.
стражь v. стрѣгж.
страна v. стрѣти.
страсть v. страдати.
страхати v. страхъ.
строугъі v. строугати.
стрьгати v. строугати.
стрѣла v. стрѣлити.
стрѣтение v. рѣт-
стоуденъ v. стоудь.
стоудень v. стоудь.
стоуденьць v. стоудь.
стоуждь v. тоуждь.
стъідѣти v. стоудъ.
стьгна v. стьза.
стьклѣница v. стьклѡ.
стѫпити v. стати.
соутоубити v. гоубити.
соугоубъ v. съ.
соукно v. соукати.
соуличьникъ v. соуліца.
соулѣю v. соунѫти.
соуровьство v. соуровъ.
соукта v. соуі.
сцѣлъ v. цѣлъ.
съверьстьникъ v. врьста.
съверьшити v. врьхъ.
съвѣдѣтель v. видѣти.
съвѣсть v. видѣти.
съвѣтъ v. вѣтъ.
съвязьнь v. вязати.
съдравъ v. драв-
съгнѫти v. гоубити.
съгребѫть v. греб-
съгъібъ v. гоубити.
съжалити v. жалити.
съзади v. за.
съзорити v. add. sub зрѣти.
съзрьцати v. зрѣти.
съзрѣти v. зрѣти.
съключение v. ключити.
съкроушити v. кроух-
съкръвенъ v. кръіти.
сълъ v. слати.
съметие v. метж.
съмирити v. миръ.
съмотрение v. мотрити.
съмрьть. v. мрѣти.
съмъіслъ v. мъіслити.
съмѣжити v. мьгновение.
съмѣрити v. миръ.
сънорити v. add. sub ноурити.
съноузьнъ v. add. sub везж.
съноурити v. add. sub ноурити.
сънъ v. съпати.
съньмъ v нмж.
сънѣдь v. ѣд-
сънѣсти v. ѣд-
съпасти v. пас-
съпасъ v. add. sub пас-
съпасьнъ v. пас-
съплескание v. add. sub плеснѫти.
съплескати v. add. sub плеснѫти.
съпорливъ v. прѣти.
съпрѧтати v. прѧт-
съпржгъ v. прѧгж.
съпѫти v. пѣнж.
съражати v. разити.

сѫретеніѥ v. add. sub рѣт-
сѫсватати v. сват-
сѫскоутати v. скоутати.
сѫсѫ v. add. sub сѫсати.
сѫсѣцѣ v. сѫсати.
сѫсѣдѫ v. сѫ.
сѫсѫдѫ v. сѫд-
сѫтицати v. текѫ.
сѫтѣцати v. текѫ.
сѫтѫжати v. тѧгнѫти.
сѫіръ v. соуровъ.
сьде v. сь.
сѣдалиіце v. сѣд-
сѣдинакъ v. сѣдина.
сѣкѫіра v. сѣкѫ.
сѣма v. сѣяти.
сѣть v. сила.
сѣтьнъ v. сѣтовати.
сѫжень v. сѧгнѫти.
сѧти v. сѧ.
сѧть v. сѧ.
сѫдиѭ v. сѫдити.
сѫдьнъ дьнь v. сѫдити.
сѫжень v. сѧгнѫти.
сѫкатъ v. сѫчѣцѣ.
сѫпостатъ v. сѫ.
сѫпрь v. прѣти.
сѫпрьникъ v. прѣти.
сѫпрѫгъ v. прѧгѫ.
сѫпрѫгъ v. сѫ.
сѫсѣдъ v. сѫ.
сѫсѫдъ v. сѫд-
тало v. талыникъ.
тачаѥ v. тѫ.
тачѣѥ v. тѫ
тварь v. творити.
тимѣніѥ v. тина.
тлачити v. тлѣкѫ.
тлити v. трѣти.
тлѣкъ v. тлѣковати.
тлѣща v. тлѣстъ.
тлѣти v. трѣти.
тлѣ v. трѣти.
тогокъ v. тѫ.
томлѣніѥ v. томити.
топлъ v. тѣплъ.
топотъ v. тѫпѫтати.
точило v. текѫ.
точити v. текѫ.
трава v. add. sub троу.
трепетати v. трепати.
тризна v. трѣти.
тризніще v. трѣти.
троица v. три.
трѫжиіце v. трѫгъ.
трѫіти v. трѣти.
трьблаженъ v. три.
трѣва v. трѣвити.
трѣвиіце v. трѣвити.
трѣвѣ v. трѣвовати.
трѣва v. трава.
трѫсѫ v. трѧсѫ.
тоукъ v. тѫити.
тѫкма v. тѫкнѫти.
тѫкмо v. тѫкнѫти.
тѫіати v. тѫцѣ.
тѫцета v. тѫцѣ.
тѫцьно v. тѫцѣ.
тѫчнѫ v. тѫкнѫти.
тѫчьнъ v. тѫкнѫти.
тѣзоименитъ v. тѫ.
тѣмьница v тѣма.

тѣнькъ v. тѣнѫ.
тѣща v. тѣсть.
тѣскѫнѫ v. тиснѫти.
тѣсто v. тиснѫти.
тѣсьнѫ v. тиснѫти.
тагота v. тагнѫти.
тажатель v. тажати.
тажесть v. тагнѫти.
тажькъ v. тагнѫти.
тазати v. тагнѫти.
тѫга v. тагнѫти.
тѫжити v. тагнѫти.
оубо v. оу.
оубогъ v. богъ.
оуброусъ v. броус-
оувазнѫти v. вазати.
оуванѫти v. вад-
оувасло v. вазати.
оугаждати v. годѣ.
оугодити v. годѣ.
оударити v. драти.
оудѣлѣти v. дол-
оудоблѣти v. дол-
оудобь v. добръ.
оудолѣти v. дол-
оудрѫчити v. дрѫк-
оудълѣти v. дол-
оужаснѫти v. жах-
оуже v. оу.
оукоризна v. корити.
оукрасити v. красити.
оукрои v. крои-
оукроухъ v. кроух-
оулоучити v. лоуча.
оумолѭ v. молити.
оумѣти v. оумъ.
оумѫдрити v. мѫдръ.
оумѫждрѣти v. мѫдръ.
оунѫлъ v. нѫл-
оунѫлиѥ v. нѫл-
оунѫлити v. нѫл-
оунькзнѫти v. нькзѫ.
оупвати v. пв-
оуподобити v. добръ.
оурокъ v. рекѫ.
оусльпнѫти v. слѣпъ.
оусмага v. смаг-
оусмажьство v. смаг-
оусмѣти сѧ v. смѣѭти.
оусмѣнъ v. оусмарь.
оуснїанъ v. оусмарь.
оуснѫнъ v. оусмарь.
оустамѣнѣти v. стати.
оустатъ v. оуста.
оустраблѣти v. стравити.
оустрои v. строити.
оустьна v. оуста.
оусоуждати v. сѫд-
оусѫмьнѣти v. мьнѣти.
оусѫнѫти v. сѫпати.
оусѫпити v. сѫпати.
оусѫпьнѫ v. соунѫти.
оусѫіркнѫ v. сѫірѫ.
оусѫмьнѣти v. мьнѣти.
оутапати v. топити.
оутепсти v. тепѫ.
оутискати v тиснѫти.
оутолити v. трѣти.
оутрьнѫти v. трьп-
оутѣха v. тихъ.
оутѣшити v. тихъ.
оутѫти v. тѣнѫ.

оучити v. оук-
хлѣвъ v. хлѣвина.
ходатаи v. ходити.
храбрьство v. храбръ.
храмати v. хромъ.
храстьнь v. хврастиѥ.
хромьць v. хромъ.
хътѣти v. хотѣти.
хъıзина v. хъıжа.
хъıтрость v. хъıтити.
хъıщьникъ v. хъıтити.
хѫдожаишь v. хѫдогъ.
хѫдожьствиѥ v. хѫдогъ.
щедръ v. щѧдѣти.
щипьць v. щипьци.
щоуждь v. тоуждь.
цѣлизна v. цѣлъ.
цѣлити v. цѣлъ.
цѣловати v. цѣлъ.
цѣсарьствиѥ v. цѣсарь.
цѣсарѥвати v. цѣсарь.
цѣста v. add.
чародѣи v. чарьı.
часъ v. чаꙗти.
чеснъкъ v. чесати.
четврътъı v. четъıриѥ.
чешоуꙗ v. чесати.
чинъ v. чинити.
число v. чьтѫ.
чисмѧ v. чьтѫ.
чиститель v. чьтѫ.
чрьвлѥница v. чрьвь.
чрьвлѥнъ v. чрьвь.
чрьмьновати v. чрьвь.
чрьмьнъ. v. чрьвь.
чрьничиѥ v. чрьнъ.
чрьноризьць v. чрьнъ.
чрьньць v. чрьнъ.
чрьта v. чрьтати.
чрьтогъ v. чрьтати.
чрѣпати v. чрьпѫ.
чрѣпина v. чрѣпъ.
чоудити v. чоудо.
чьсть v. чьтѫ.
чьто v. къто.
чюждь v. тоуждь.
чѧща v. чѧстъ.
шарописатель v. шаръ.
шарчиꙗ v. шаръ.
шьдъ v. ходити.
шьствиѥ v. ходити.
южьскъ v. югъ.
юноша v. юнъ.
ꙗвѣ v. ꙗвити.
ꙗгньць v. агньць.
ꙗгодичина v. ꙗгода.
ꙗдрило v. ꙗдро.
ꙗдрина v. ꙗдро.
ꙗдь v. ꙗд-
ꙗздити v. ꙗдѫ.
ꙗзъ v азъ.
ꙗко v. и.
ꙗможе v. и.
ꙗрина v. ꙗрити.
ꙗръ v. ꙗрити.
ꙗрьмьничь v. ꙗрьмъ.
ꙗрꙗти v. ꙗрити.
ꙗто v. ꙗд-
ѥговъ v. и.
ѥдинъ v. и.
ѥрѧбица v. рѧбъ.
ѥсеньнъ v. ѥсень.

ѭтеръ v. и.
ѭзъічьникъ v. ѭзъікъ.
ѭчиѣнъ v. ѭчьмень.
ѭчьменьнъ v. ѭчьмень.
ѭчьнъ v. ѭчьмень.
ждица v. жда.
ждоль v. въ.
жже v. вязати.
жжика v вязати.
жза v. вязати.
жзъ v. вязати.
жродъ v. радити.
жтрова v. ѭтра.
жтрь v. ѭтра.
жхати v. вонѭ.
ждоль v. въ.

Typis Congregationis Mechitaristicae.

LIBRARY OF CONGRESS
00026552606